

ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน
ตำบลโพนทราย อำเภอโซ่พิสัย จังหวัดสรวงภูธรธานี

วราภรณ์ ดิเรกทรัพย์

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ศาสนา ศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

พุทธศักราช ๒๕๕๕

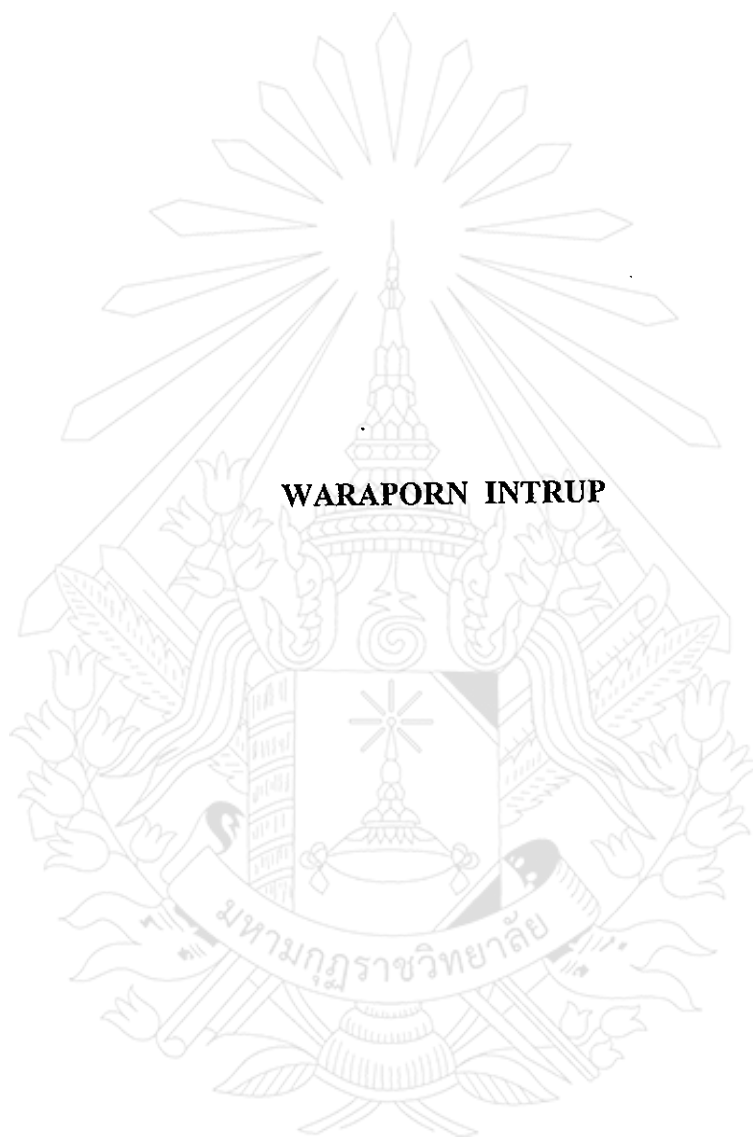
ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน
ตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
พุทธศักราช 2554

B 150066

**OPINIONS TOWARDS PEOPLE'S ELECTION,
MOTHAI SUB-DISTRICT, CHAIYA DISTRICT,
SURATTHANI PROVINCE**

WARAPORN INTRUP

A THEMATIC PAPER SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS

FOR THE DEGREE OF MASTER OF ARTS

DEPARTMENT OF GOVERNMENT

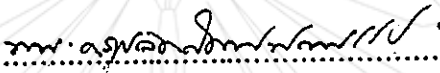
GRADUATE SCHOOL

MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY

B.E.2554 (2011)

หัวข้อสารนิพนธ์ : ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย
อำเภอไผะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ชื่อนักศึกษา : วราภรณ์ อินทร์ทรัพย์
สาขาวิชา : รัฐศาสตร์การปกครอง
อาจารย์ที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์ ดร. จำเริญ ชูช่วยสุวรรณ
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เดชชาติ ตริทรัพย์

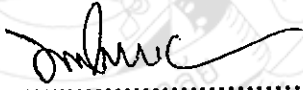
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย อนุมัติให้รับสารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

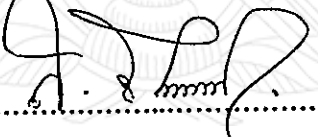

..... คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(พระครูปลัดสัมพิพัฒนวิริยาจารย์ (ดร.))

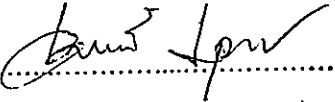
คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(พระครูปลัดสัมพิพัฒนวิริยาจารย์ (ดร.))

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร. จำเริญ ชูช่วยสุวรรณ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เดชชาติ ตริทรัพย์)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร. สุกิจ ชัยมุสิก)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร. ส่องศรี ชมภูวงศ์)

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

Thematic Title : Opinions Towards People's Election, Mothai Sub-District, Chaiya
Distric, Suratthani Province.
Student's Name : Waraporn Intrup
Department : Government
Advisor : Assoc. Prof. Dr. Chumrurn Chuchoysuwarn
Co-Advisor : Asst. Prof. Dr. Detchat Treesap

Accepted by the Graduate School, Mahamakut Buddhist University in Partial
Fulfillment of the Requirements for Master's Degree.

P. Sampipattanaviriyajarn
..... Dean of Graduate School
(Phrakhrupaladsampipattanaviriyajarn (Dr.))

Thematic Committee

P. Sampipattanaviriyajarn
..... Chairman
(Phrakhrupaladsampipattanaviriyajarn (Dr.))

C. Chumrurn
..... Advisor
(Assoc. Prof. Dr. Chumrurn Chuchoysuwarn)

D. Treesap
..... Co-Advisor
(Asst. Prof. Dr. Detchat Treesap)

S. Chaimusik
..... Member
(Asst. (Emeritus) Prof. Dr. Sukit Chaimusik)

S. Chomphu Wong
..... Member
(Asst. (Emeritus) Prof. Dr. Songsri Chomphu Wong)

หัวข้อสารนิพนธ์	: ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ่าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ชื่อนักศึกษา	: วราภรณ์ อินทร์ทรัพย์
สาขาวิชา	: รัฐศาสตรการปกครอง
อาจารย์ที่ปรึกษา	: รองศาสตราจารย์ ดร. จำเริญ ชูช่วยสุวรรณ
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เดชชาติ ศรีทรัพย์
ปีการศึกษา	: 2554

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ่าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ่าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ ต่างกัน และ3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ่าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ประชากร ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตพื้นที่ ตำบลโมถ่าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 4,358 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ R.V.Krejcie & D.W.Morgan ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 278 คน เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามแบบปลายเปิดและปลายปิด และวิเคราะห์ข้อมูลโดยโปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานด้วยการหาค่าสถิติ Z-test และ F-test

ผลการวิจัยพบว่า

- 1) ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ่าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านระดับการเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือด้าน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ด้านผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง และด้านพรรคการเมืองที่สังกัดมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก
- 2) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ่าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่างกัน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน ตำบลโมถ่าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ปัญหา พบว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งยังไม่เห็นความสำคัญของการเลือกตั้ง ผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งส่วนใหญ่มักเป็นพรรคตกทอดทางการเมือง การปฏิบัติงานที่ไม่โปร่งใสของพรรคการเมือง ไม่มีระบบการตรวจสอบที่ชัดเจน การเลือกตั้งในระดับท้องถิ่น ในระดับองค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) มีผู้ไปใช้สิทธิน้อยกว่าการเลือกตั้งท้องถิ่นระดับ อบต. และเทศบาล ทุกครั้ง แนวทางการแก้ไข ควรณรงค์ให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเห็นความสำคัญของการเลือกตั้ง ควรพิจารณาเลือกผู้ที่มีความรู้ความสามารถไม่ควรเลือกจากการซื้อเสียง ควรมีการจัดอบรมและให้ความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้ง ผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งควรมีคุณธรรมและจริยธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ พรรคการเมืองควรมีการวางแผนและกำหนดนโยบายที่มีความชัดเจนปฏิบัติได้สามารถแก้ไขปัญหาได้ตรงจุด มีการทำงานที่สุจริต ตรวจสอบได้และเสริมสร้างค่านิยมเกี่ยวกับความสามัคคีในพรรคการเมือง พร้อมทั้งมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) อย่างชัดเจนเพื่อให้ประชาชนรับรู้ถึงบทบาทอำนาจ และหน้าที่ เพื่อเป็นการส่งเสริม การใช้สิทธิเลือกตั้ง

Thematic Title : **Opinions Towards People's Election, Mothai Sub-District, Chaiya District, Suratthani Province.**

Student's Name : **Waraporn Intrup**

Department : **Government**

Advisor : **Assoc. Prof. Dr. Chumrurn Chuchoysuwarn**

Co - Advisor : **Asst. Prof. Dr. Detchat Treesap**

Academic Year : **B.E. 2554 (2011)**

ABSTRACT

The objectives of this thematic paper were as follows : 1) To study the people's Opinions Towards People's Election, Mothai Sub -District , Chaiya District, Suratthani Province. 2) To compare people's Opinions Towards People's Election, Mothai Sub -District, Chaiya District, Suratthani Province having different of sexes, ages, degrees of education, occupations and monthly incomes, 3) To study the suggestions were concerned with problems and resolutions in election right vote., Mothai sub-district, Chaiya district, Surat Thani Province amount 4,358 persons, sample size according to krejcie and Morgan's table comparison, got the sample amount 278 persons, the instrument for data collection was questionnaire beth closed and open end questions, data analysis by package computer program, statistics were used as fellows; percentage, arithmetic mean, standard deviation, Z-test, F-test

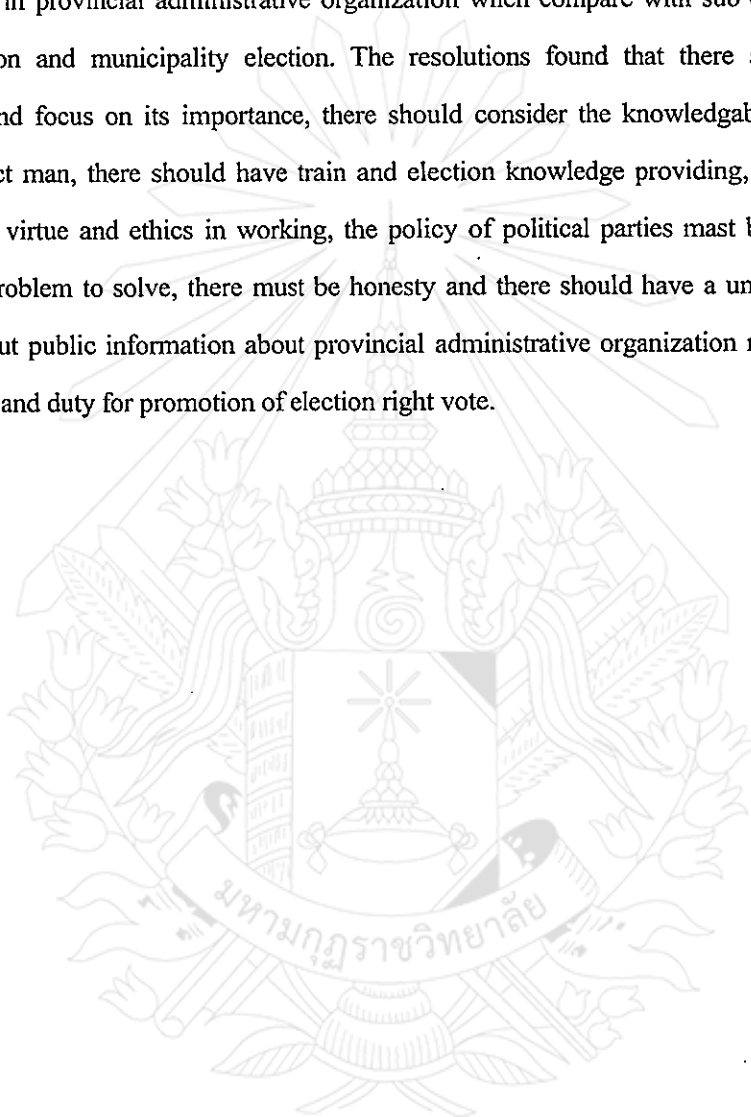
The results of research were found as follows :

1) The people's Opinions Towards People's Election, Mothai Sub -District , Chaiya District, Suratthani Province by overview was at more level, when considered in each aspect and followed up the aspect of election right people, the aspect of application candidates and the aspect of party belonging was the lowest average, classified in terms of sexes, ages, degrees of education, occupations and monthly incomes found that by overview was at more level.

2) The comparative results of people's Opinions Towards People's Election, Mothai Sub-District, Chaiya District, Suratthani Province having different of sexes, ages, degrees of education occupations and monthly incomes found that they were not different as statistical significantly at .05

3) The suggestions were concerned with problems and resolutions on election right vote, of Opinions Towards People's Election, Mothai Sub -District, Chaiya Distric, Suratthani Province. The problems found that the right people to election were not make an importance on it, lots of politician by blood, not clear of political process, no investigation as strictly, less of voters for election especially in provincial administrative organization when compare with sub-district administrative organization and municipality election. The resolutions found that there should campaign for election and focus on its importance, there should consider the knowledgable man, not vote the misconduct man, there should have train and election knowledge providing, the candidate should regard on virtue and ethics in working, the policy of political parties must be clear and focus on specific problem to solve, there must be honesty and there should have a unity in political parties through out public information about provincial administrative organization must be clear on role, authority, and duty for promotion of election right vote.

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณา จากบุคคลหลาย ๆ ฝ่าย ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดี ขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรม โศกราช ศูนย์การศึกษาสุราษฎร์ธานี ที่ให้โอกาสผู้วิจัยได้เข้ามาศึกษาในสถาบันแห่งนี้ ในระดับมหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์การปกครองคณะกรรมการสอบสารนิพนธ์ คณาจารย์ สาขาวิชารัฐศาสตร์ การปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงสำหรับพระครูปลัดสัมพิพัฒน์วิริยาจารย์ (ดร.) ประธาน การสอบสารนิพนธ์ คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์ทุกท่าน ที่กรุณาแนะนำทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงสมบูรณ์ และ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคณาจารย์ ผู้สอนผู้ที่ ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้อันมีค่า แก่ศิษย์

ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงสำหรับ รองศาสตราจารย์ ดร. จำเริญ ชูช่วยสุวรรณ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เศรษฐา ศิริทรัพย์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ที่กรุณาต่อศิษย์เป็นอย่างดีใน การชี้แนะ ตรวจสอบ แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้วเสร็จ รวมตลอดถึงคณาจารย์ และคณะเจ้าหน้าที่ ที่คอยประสานงาน ช่วยเหลือ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ สมเกียรติ ตันสกุล อาจารย์ประจำศูนย์การศึกษา สุราษฎร์ธานี วิทยาเขตศรีธรรม โศกราช มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. โอภาส อ่อนทองกลาง อาจารย์พิเศษ ศูนย์การศึกษาสุราษฎร์ธานี วิทยาเขตศรีธรรม โศกราช มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย นายสุชน พรหมพฤษณ์ ครูชำนาญการและหัวหน้ากลุ่มงานกิจการ นักเรียน โรงเรียนไชยวิทยา ที่ให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และประชาชนตำบลโมถ่ายทุกท่าน ที่ให้ความกรุณาร่วมมือในการจัดเก็บข้อมูลเพื่อการ วิจัย

สุดท้าย ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา บุคคลในครอบครัว ญาติพี่น้อง ขอขอบคุณเพื่อน ร่วมรุ่นทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือและคอยให้กำลังใจด้วยดีเสมอมา ตลอดจนทุกท่านที่มีได้กล่าว นามในที่นี้ได้ จนทำให้สารนิพนธ์เล่มนี้สำเร็จสมบูรณ์

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเกียรติและกตัญญู กตเวทิตาบูชาแด่บิดา มารดา คุณครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ให้การช่วยเหลือ เป็นกำลังใจใน การศึกษาครั้งนี้มาโดยตลอด

วราภรณ์ อินทร์ทรัพย์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ณ
สารบัญแผนภูมิ	ณ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
1.3 สมมติฐานของการวิจัย	3
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	3
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย	3
1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
2.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น	6
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้สิทธิเลือกตั้ง	8
2.3 ทฤษฎีเกี่ยวกับการการเลือกตั้งของประชาชน	12
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการเลือกตั้งของประชาชน	15
2.5 ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจและการตัดสินใจ	28
2.6 แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจและการตัดสินใจของประชาชนตำบลโมถ้าย	41
2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	56
2.8 สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	60

	๗
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	61
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	61
3.2 เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง	62
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	63
3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	64
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล	65
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล	65
3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย	66
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	70
4.1 สัญลักษณ์ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	71
4.2 ขั้นตอนการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	71
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	72
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง	72
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของ ประชาชนตำบลโมถ่าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี	75
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ่าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้	80
ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งโดยรวมของประชาชนตำบลโมถ่าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ แตกต่างกัน	89
ตอนที่ 5 ผลการรวบรวมความคิดเห็น ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา และแนวทางแก้ไขปัญหาการไปใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ่าย อำเภอไชยา จังหวัด สุราษฎร์ธานี	115

	๗
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	120
5.1 สรุปผลการวิจัย	121
5.2 อภิปรายผล	126
5.3 ข้อเสนอแนะ	135
5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย	135
5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย	138
บรรณานุกรม	139
ภาคผนวก	142
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ	143
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ	145
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล	149
ภาคผนวก ง ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบลไม้ถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี	151
ภาคผนวก จ แบบสอบถาม	159
ภาคผนวก ฉ การคำนวณและการแปลผลค่า IOC	166
ภาคผนวก ช ตารางประมาณค่าขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan)	169
ประวัติผู้วิจัย	172

สารบัญตาราง

		หน้า
ตารางที่ 3.1	แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างประชาชนใน ตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี	62
ตารางที่ 4.1	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ	72
ตารางที่ 4.2	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ	72
ตารางที่ 4.3	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา	73
ตารางที่ 4.4	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ	73
ตารางที่ 4.5	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้	74
ตารางที่ 4.6	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มี ต่อการใช้ สิทธิเลือกตั้งของประชาชน ตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี	75
ตารางที่ 4.7	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อ การใช้ สิทธิเลือกตั้งของประชาชน ตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง	76
ตารางที่ 4.8	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อ การใช้ สิทธิเลือกตั้งของประชาชน ตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัด สุราษฎร์ธานี ด้านผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง	77
ตารางที่ 4.9	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มี ต่อการใช้ สิทธิเลือกตั้งของประชาชน ตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัด สุราษฎร์ธานี ด้านพรรคการเมืองที่สังกัด	78
ตารางที่ 4.10	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มี ต่อการใช้ สิทธิเลือกตั้งของประชาชน ตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านระดับการเลือกตั้ง	79
ตารางที่ 4.11	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มี ต่อการใช้ สิทธิเลือกตั้งของประชาชน ตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามเพศ	80

ตารางที่ 4.12	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มี ต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน ตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามอายุ	81
ตารางที่ 4.13	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มี ต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน ตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามระดับการศึกษา	83
ตารางที่ 4.14	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มี ต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน ตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามอาชีพ	85
ตารางที่ 4.15	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มี ต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน ตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามรายได้	87
ตารางที่ 4.16	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มี ต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน ตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามเพศ	89
ตารางที่ 4.17	แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้ง ของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีเพศต่างกัน	90
ตารางที่ 4.18	แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้ง ของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำแนกตามเพศ	90
ตารางที่ 4.19	แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้ง ของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ที่มีเพศต่างกัน	91
ตารางที่ 4.20	แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้ง ของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านผู้ลงสมัครรับ เลือกตั้ง จำแนกตามเพศ	91
ตารางที่ 4.21	แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อในการใช้สิทธิเลือกตั้ง ของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านผู้ลงสมัครรับ เลือกตั้ง ที่มีเพศต่างกัน	92

ตารางที่ 4.22	แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้ง ของประชาชน ตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านพรรคการเมืองที่สังกัด	92
ตารางที่ 4.23	แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน ตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านพรรคการเมืองที่มีเพศต่างกัน	93
ตารางที่ 4.24	แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านระดับการเลือกตั้ง จำแนกตามเพศ	93
ตารางที่ 4.25	แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านระดับการเลือกตั้ง ที่มีเพศต่างกัน	94
ตารางที่ 4.26	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามอายุ	95
ตารางที่ 4.27	แสดงผลการเปรียบเทียบแรงความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย อ.ไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านเงินเดือนและผลประโยชน์เกื้อกูล ของเจ้าหน้าที่ที่มีอายุต่างกัน	95
ตารางที่ 4.28	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำแนกตามอายุ	96
ตารางที่ 4.29	แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ที่มีอายุต่างกัน	96
ตารางที่ 4.30	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง จำแนกตามอายุ	97

ตารางที่ 4.31	แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง ที่มีอายุต่างกัน	97
ตารางที่ 4.32	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน ตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านพรรคการเมืองที่สังกัด จำแนกตามอายุ	98
ตารางที่ 4.33	แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านพรรคการเมืองที่สังกัด ที่มีอายุต่างกัน	98
ตารางที่ 4.34	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน ตำบลโมถ้าย อำเภอไชยาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านระดับการเลือกตั้ง จำแนกตามอายุ	99
ตารางที่ 4.35	แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านระดับการเลือกตั้ง ที่มีอายุต่างกัน	99
ตารางที่ 4.36	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน ตำบลโมถ้าย อำเภอไชยาจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามระดับการศึกษา	100
ตารางที่ 4.37	แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน	100
ตารางที่ 4.38	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน ตำบลโมถ้าย อำเภอไชยาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำแนกตามระดับการศึกษา	101
ตารางที่ 4.39	แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน	101

ตารางที่ 4.40	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน ตำบลโมถ้าย อำเภอไชยาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง จำแนกตามระดับการศึกษา	102
ตารางที่ 4.41	แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน ตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน	102
ตารางที่ 4.42	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านพรรคการเมืองที่สังกัด จำแนกตามระดับการศึกษา	103
ตารางที่ 4.43	แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านพรรคการเมืองที่สังกัด ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน	103
ตารางที่ 4.44	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านระดับการเลือกตั้ง (การให้ลำดับความสำคัญ) จำแนกตามระดับการศึกษา	104
ตารางที่ 4.45	แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านระดับการเลือกตั้ง (การให้ลำดับความสำคัญ) ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน	104
ตารางที่ 4.46	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยาจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามอาชีพ	105
ตารางที่ 4.47	แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีอาชีพต่างกัน	105
ตารางที่ 4.48	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน ตำบลโมถ้าย อำเภอไชยาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำแนกตามอาชีพ	106
ตารางที่ 4.49	แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ที่มีอาชีพต่างกัน	106

ตารางที่ 4.50	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง จำแนกตามอาชีพ	107
ตารางที่ 4.51	แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน ตำบลโมถ้าย อำเภอไชยาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง ที่มีอาชีพต่างกัน	107
ตารางที่ 4.52	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านพรรคการเมืองที่สังกัด จำแนกตามอาชีพ	108
ตารางที่ 4.53	แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านพรรคการเมืองที่สังกัด ที่มีอาชีพต่างกัน	108
ตารางที่ 4.54	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านระดับการเลือกตั้ง (การให้ลำดับความสำคัญ) จำแนกตามอาชีพ	109
ตารางที่ 4.55	แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านระดับการเลือกตั้ง ที่มีอาชีพต่างกัน	109
ตารางที่ 4.56	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยาจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามรายได้	110
ตารางที่ 4.57	แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีรายได้ต่างกัน	110
ตารางที่ 4.58	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน ตำบลโมถ้าย อำเภอไชยาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำแนกตามรายได้	111
ตารางที่ 4.59	แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ที่มีรายได้ต่างกัน	111

ตารางที่ 4.60	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน ตำบลโมถ้าย อำเภอไชยาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง จำแนกตามรายได้	112
ตารางที่ 4.61	แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง ที่มีรายได้ต่างกัน	112
ตารางที่ 4.62	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน ตำบลโมถ้าย อำเภอไชยาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านพรรคการเมืองที่สังกัด จำแนกตามรายได้	113
ตารางที่ 4.63	แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านพรรคการเมืองที่สังกัด ที่มีรายได้ต่างกัน	113
ตารางที่ 4.64	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน ตำบลโมถ้าย อำเภอไชยาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านระดับการเลือกตั้ง (การให้ลำดับความสำคัญ) จำแนกตามรายได้	114
ตารางที่ 4.65	แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านระดับการเลือกตั้ง ที่มีรายได้ต่างกัน	114
ตารางที่ 4.66	แสดงค่าความถี่ ความคิดเห็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี	115
ตารางที่ 4.67	แสดงค่าความถี่แนวทางส่งเสริมการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี	118

สารบัญแผนภูมิ

	หน้า
แผนภูมิที่ 2.1 แสดงรูปการจัดลำดับขั้นของความต้องการในทัศนะของ Maslow	35
แผนภูมิที่ 2.2 แสดงสรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	60

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในอดีตประเทศไทยมีการปกครองระบอบสมบูรณาญาสิทธิราช โดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และมีพระราชอำนาจโดยสมบูรณ์ ทั้งด้านนิติบัญญัติ บริหาร และ ตุลาการ มีการแต่งตั้งข้าราชการ ขุนนาง ไปปกครองหัวเมืองต่าง ๆ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า พระมหากษัตริย์ในระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ทรงอยู่เหนือรัฐธรรมนูญ และกฎหมายใด ๆ ต่อมาได้เกิดความขัดแย้งภายในประเทศ เกิดวิกฤตการณ์ทางการเมือง ซึ่งเป็นสาเหตุที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการปกครองโดยคณะราษฎร ส่งผลให้ประเทศไทยเปลี่ยนรูปแบบการปกครองจากรบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์เป็นระบอบประชาธิปไตย ในวันที่ 24 มิถุนายน 2475 และมีการใช้กฎหมายรัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุด ผู้ใดจะละเมิดมิได้ เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองประเทศ โดยการใช้สิทธิเพื่อเลือกบุคคล ไปปฏิบัติหน้าที่แทนตนเอง ซึ่งประชาชนผู้ที่มีสิทธิเลือกตั้งจะต้องมีสัญชาติไทย มีอายุครบ 18 ปีบริบูรณ์ในวันที่ 1 มกราคม ของปีที่มีการเลือกตั้ง และมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันนับถึงวันเลือกตั้ง

ในปัจจุบันการปกครองเป็นอำนาจโดยชอบธรรมโดยประชาชนในประเทศกระทำโดยการเลือกตัวแทนของตนไปเป็นปากเสียงในการบริหารประเทศ และสามารถเปลี่ยนผู้แทนซึ่งใช้อำนาจแทนตนได้ ในสมัยเริ่มแรกนั้นมีการเลือกตั้งเพียงไม่กี่ระดับ เพื่อเป็นการกระจายอำนาจในการปกครอง จึงได้มีการแบ่งการเลือกตั้งออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ ระดับหมู่บ้าน ระดับตำบล ระดับอำเภอ ระดับจังหวัด และระดับชาติ แม้ว่าการกระจายอำนาจในการบริหารงานจะเป็นการสร้างหลักความทั่วถึงในการปกครอง มีการกระจายอำนาจจากส่วนกลางสู่ท้องถิ่น ประชาชนมีส่วนร่วมในระบอบประชาธิปไตยมากขึ้น แต่ก็เป็นการเพิ่มภาระหน้าที่ให้กับประชาชนมากขึ้นเช่นกัน ตลอดจนการเกิดปัญหาทางการเมือง ทำให้ประชาชนต้องออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งบ่อยขึ้น จนกลายเป็นความเบื่อหน่ายทางการเมือง และระบบการเลือกตั้ง ซึ่งส่งผลกระทบต่อทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งรัฐบาลและประชาชน และเป็นช่องว่าง

---

¹สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, คู่มือประชาชนสำหรับการเลือกตั้ง, พิมพ์ครั้งที่ 3, (กรุงเทพมหานคร : บริษัททำไทยเพรส จำกัด 2548), หน้า 31.

ในระบบการเลือกตั้งให้แก่ผู้ที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนเข้ามาฉวยโอกาส นอกจากนี้แล้วยังมีสาเหตุอื่นอีกหลายประการที่ทำให้การเลือกตั้งในแต่ละครั้งเป็นไปโดยเปล่าประโยชน์และไม่ก่อให้เกิดการพัฒนา

องค์การบริหารส่วนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางด้านวัฒนธรรมและความคิด ทั้งยังมีการพัฒนาระบบเทคโนโลยี ทำให้ประชาชนรับรู้ข่าวสารและมุมมองเกี่ยวกับการเลือกตั้งที่แตกต่างกันทั้งที่ถูกต้องและไม่ถูกต้อง รวมถึงผลประโยชน์ที่จะได้รับจากการเลือกตั้ง วัฒนธรรมการยึดตัวบุคคล การเป็นระบบอุปถัมภ์ ความเกรงอกเกรงใจ เป็นการพิจารณาจากตัวบุคคล ความมีอิทธิพล ที่ทำให้ประชาชนไปใช้สิทธิเลือกตั้ง การศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน ตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัด สุราษฎร์ธานี จึงวิเคราะห์ประเด็นที่นำมาศึกษาออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ด้านผู้สมัครรับเลือกตั้ง ด้านพรรคการเมืองที่สังกัด และด้านระดับเลือกตั้ง เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนมากที่สุด และนำผลที่ได้จากการศึกษามาเป็นแนวทางในการสร้างความรู้ ความตระหนักให้เห็นความสำคัญและส่งเสริมการไปใช้สิทธิเลือกตั้งในระบบประชาธิปไตย ภายใต้รัฐธรรมนูญ

ดังนั้น ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน ในแต่ละด้านนั้น ไม่สามารถระบุได้อย่างชัดเจนว่าเกิดจาก ผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้งเองหรือเกิดจากสาเหตุใด ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการวิจัยความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน ตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบล โมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ ต่างกัน

1.2.3 เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน ตำบล โมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

- 1.3.1 ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งแตกต่างกัน
- 1.3.2 ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งแตกต่างกัน
- 1.3.3 ประชาชนที่มีการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งแตกต่างกัน
- 1.3.4 ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งแตกต่างกัน
- 1.3.5 ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งแตกต่างกัน

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 ขอบเขตด้านประชากร

ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตพื้นที่ ตำบล โมถ่าย อำเภอ ไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี

1.4.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ได้แก่ ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน ตำบล โมถ่าย อำเภอ ไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ประกอบด้วยปัจจัย 4 ด้าน คือ

- ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
- ด้านผู้สมัครรับเลือกตั้ง
- ด้านพรรคการเมืองที่สังกัด
- ด้านระดับการเลือกตั้ง

1.4.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

ได้แก่ สถานที่ตำบล โมถ่าย อำเภอ ไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

- 1.5.1 ทำให้ทราบความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน ตำบล โมถ่าย อำเภอ ไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี
- 1.5.2 ทำให้ทราบผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน ตำบล โมถ่าย อำเภอ ไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ ต่างกัน
- 1.5.3 ทำให้ทราบข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหการไปใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน ตำบล โมถ่าย อำเภอ ไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี
- 1.5.4 ทำให้สามารถนำผลการวิจัยไปเผยแพร่ และนำเสนอแก่องค์กรที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นการส่งเสริมการไปใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน ในระบอบประชาธิปไตย

1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกด้านความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ด้วยการพูด การเขียน โดยมีพื้นฐานความรู้ และประสบการณ์ที่ได้รับตลอดจนสภาพแวดล้อมของบุคคลนั้น เป็นหลักในการแสดงความคิดเห็น

สาเหตุการใช้สิทธิเลือกตั้ง หมายถึง การแปรเปลี่ยนระดับของปัจจัยที่มีผลทำให้เกิดความเบี่ยงเบนในด้านความคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบ ที่มีผลต่อการตัดสินใจ ไปใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน โดยมีสาเหตุ 4 ด้าน คือ ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ด้านผู้สมัครรับเลือกตั้ง ด้านพรรคการเมืองที่สังกัด และด้านระดับการเลือกตั้ง

องค์กร หมายถึง บุคคล คณะบุคคล สถาบันซึ่งเป็นส่วนประกอบของหน่วยงานใหญ่ หรือหน่วยงานที่ทำหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการเลือกตั้ง และมีการดำเนินการปฏิสัมพันธ์ต่อกัน เช่น องค์กรการบริหารส่วนตำบล องค์กรบริหารส่วนจังหวัด คณะกรรมการการเลือกตั้ง

การเลือกตั้ง หมายถึง กิจกรรมที่แสดงออกถึงการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนผู้เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยด้วยการ ไปออกเสียงเลือกตั้งผู้แทนของตน เพื่ออำนาจหน้าที่ในรัฐสภาและรัฐบาล การที่ประชาชนเลือกตั้งผู้แทน หรือกลุ่มทางการเมือง หรือพรรคการเมืองที่มีอุดมการณ์ และนโยบายที่สอดคล้องกับความต้องการของตนก็เพราะประชาชนเชื่อว่าผู้แทนที่ตนเลือกไปใช้อำนาจอธิปไตยแทนตนนั้นจะ ไปใช้อุดมการณ์ที่ประกาศเป็นแนวทางในการนำนโยบายดังกล่าว ไปปฏิบัติและบริหารรัฐกิจ เช่น การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร การเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด เป็นต้น

ประชาชน หมายถึง ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตพื้นที่องค์กรการบริหารส่วนตำบลโมถ้าย อำเภอไชย จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ประชาธิปไตย หมายถึง ระบอบการปกครองประเทศ ซึ่งเป็นการปกครองของประชาชน โดยประชาชน และเพื่อประชาชน คำว่า “ประชาชน” หมายถึง ปวงชนทั้งชาติ ปวงชนเหล่านี้ย่อมมีสิทธิหน้าที่ และความรับผิดชอบในการปกครองประเทศร่วมกัน ในการกำหนดนโยบายเพื่อผลประโยชน์ของประชาชนในรัฐ

เสรีภาพ หมายถึง ความเป็นอิสระของบุคคล ที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ได้ภายใต้ขอบเขตของกฎหมาย

สิทธิ หมายถึง ประโยชน์หรืออำนาจที่บุคคลพึงได้รับตามกฎหมาย

ความเสมอภาค หมายถึง ความเท่าเทียมกันระหว่างบุคคลที่ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง

ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง หมายถึง ผู้มีสิทธิเลือกตั้งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่นให้สภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นพิจารณา ผู้มีสิทธิเลือกตั้งจะต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้ คือ

มาตรา 105 บุคคลผู้มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ เป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

- (1) มีสัญชาติไทย แต่บุคคลผู้มีสัญชาติไทยโดยการแปลงสัญชาติต้องได้สัญชาติไทยมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี
- (2) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวันที่ 1 มกราคมของปีที่มีการเลือกตั้ง และ
- (3) มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในเขตเลือกตั้งมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันนับถึงวันเลือกตั้ง

ผู้สมัครรับเลือกตั้ง หมายถึง ผู้ที่ลงรับสมัครเป็นตัวแทนในการบริหารงานของประชาชน ซึ่งมีคุณสมบัติตามที่กฎหมายกำหนด

พรรคการเมือง หมายถึง องค์กรทางการเมืองที่รวมบุคคลที่มีอุดมการณ์เดียวกัน และมีเป้าหมายเพื่อได้อำนาจทางการเมืองในรัฐบาล นโยบายต่าง ๆ ของพรรคการเมืองส่วนมากจะเป็นผลรวมของความต้องการภายในพรรค

ระดับการเลือกตั้ง หมายถึง การจำแนกการเลือกตั้งออกเป็น 5 ระดับ คือ 1. ระดับหมู่บ้าน คือ การเลือกผู้ใหญ่บ้าน กรรมการหมู่บ้านและสมาชิกสภาท้องถิ่น 2. ระดับตำบล คือ กำนัน ผู้บริหารท้องถิ่น 3. ระดับอำเภอ คือ สมาชิกสภาเทศบาลและสมาชิกสภาเมืองพัทยา 4. ระดับจังหวัด คือ สมาชิกสภาจังหวัด และการเลือกตั้งในกรุงเทพฯ ซึ่งได้แก่ การเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร การเลือกตั้งสมาชิกสภา กทม. และการเลือกตั้งสมาชิกสภาเขต 5. ระดับชาติ คือ การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร, สมาชิกวุฒิสภา

เพศ หมายถึง เพศของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับสารนิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น 2 เพศ คือ 1) เพศชาย และ 2) เพศหญิง

อายุ หมายถึง อายุของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับสารนิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น แบ่งเป็น 3 ช่วง 1) ต่ำกว่า 30 ปี, 2) 30-50 ปี และ 3) 51 ปีขึ้นไป

ระดับการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับสารนิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น 4 ระดับ คือ 1) ประถมศึกษา, 2) มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า, 3) อนุปริญญาหรือเทียบเท่า และ 4) ปริญญาตรีหรือสูงกว่า

อาชีพ หมายถึง อาชีพของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับสารนิพนธ์ฉบับนี้แบ่งเป็น 4 กลุ่มอาชีพ คือ 1) รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ, 2) ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย, 3) เกษตรกรรม/รับจ้าง และ 4) อื่น ๆ เช่น นักศึกษาแม่บ้าน

รายได้ หมายถึง รายได้ของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับสารนิพนธ์ฉบับนี้แบ่งเป็น 4 ระดับ คือ 1) ต่ำกว่า 5,000 บาท, 2) 5,001-8,000 บาท, 3) 8,001-10,000 บาทและ 4) 10,000 บาท ขึ้นไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ่าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับการกำหนดกรอบในการวิจัย ตามลำดับชั้นตอนดังนี้

- 2.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้สิทธิเลือกตั้ง
- 2.3 ทฤษฎีเกี่ยวกับการเลือกตั้งของประชาชน
- 2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการเลือกตั้งของประชาชน
- 2.5 ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจและการตัดสินใจ
- 2.6 แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจและการตัดสินใจของประชาชนตำบลโมถ่าย
- 2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.8 สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น

2.1.1 ทฤษฎีความคิดสร้างสรรค์ของทอเรนซ์ (Torrance)

Torrance ได้กล่าวว่า ความคิดสร้างสรรค์เป็นวิธีการหนึ่งในการรวบรวมความคิด ตั้งสมมุติฐาน จนนำไปสู่การทดลอง จนสามารถปฏิบัติได้จริง อาจกล่าวได้ว่าเป็นกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งแบ่งเป็นขั้น ๆ ได้ดังนี้

1. การพบความจริง (Fact-Finding)

เมื่อบุคคลมีความสงสัยอยากรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งแล้ว ย่อมทำให้บุคคลแสวงหาหนทางที่จะนำไปสู่ข้อเท็จจริง

2. การค้นพบปัญหา (Problem-Finding)

เมื่อเกิดการค้นพบความจริง บุคคลย่อมมีปัญหามาว่า ทำไมจึงเป็นอย่างนั้น ทำไมต้องเป็นอย่างนี้

3. การตั้งสมมติฐาน (Idea-Finding)

เมื่อรู้ว่ามีปัญหาเกิดขึ้นก็จะพยายามคิดและตั้งสมมติฐาน และรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

4. การค้นพบปัญหา (Solution-Finding)

การค้นพบปัญหา จะเป็นการพบคำตอบและสามารถตอบปัญหาได้ว่ามันเป็นอะไรคืออะไร

5. ยอมรับผลจากการค้นพบ (Acceptance-finding)

คือ การยอมรับคำตอบที่ได้จากการพิสูจน์¹

2.1.2 ทฤษฎีความสอดคล้องทางปัญญา

ทฤษฎีความสอดคล้องทางปัญญาหรือการรู้คิด (Cognitive consonance theory) เป็นทฤษฎีทางจิตวิทยาสังคมที่อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ความคิด และข้อเท็จจริงทางสังคม ถ้าสิ่งที่คุณรู้ และรับรู้สอดคล้องกับข้อเท็จจริงหรือตรงกับความเป็นจริง บุคคลก็มีความสอดคล้องในความรู้สึกรู้สึกคิด และกระทำการต่างๆ โดยไม่มีความตึงเครียด ไม่รู้สึกกดดัน ทำให้บุคคลเกิดสิ่งเหล่านี้ขึ้นในความรู้สึกรู้สึกคิด คือ

1. เกิดความมั่นคง (Consistency)
2. เกิดความสมดุลย์ (Balance)
3. เกิดความสอดคล้อง (Consonance)
4. เกิดความเหมาะสม (Congruity)

ในทางตรงข้ามกัน ถ้าสิ่งที่คุณรู้และรับรู้ไม่สอดคล้องกับข้อเท็จจริงทางสังคมหรือไม่ตรงกับความเป็นจริง บุคคลก็ไม่มี ความสอดคล้องในความรู้สึกรู้สึกคิด และจะกระทำการต่างๆ โดยมีความรู้สึกกดดัน มีความตึงเครียดส่งผลให้เกิดสิ่งเหล่านี้ขึ้นในความรู้สึกรู้สึกคิด ดังนี้

1. เกิดความไม่มั่นคง (Inconsistency)
2. เกิดความไม่สมดุลย์ (In balance)
3. เกิดความไม่สอดคล้อง (Dissonance)
4. เกิดความไม่เหมาะสม (Incongruity)²

¹ธีรชัย เนตรถนอมศักดิ์, “การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์ในประเทศไทย”, วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยขอนแก่น), 2538, หน้า 8.

²ศ.ศักดิ์ สุนทรภณี, เจตคติ, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์รุ่งวัฒนา, 2531), หน้า 12.

สรุปได้ว่า การคิดเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นในสมองที่อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ความคิดและข้อเท็จจริงทางสังคม ถ้าสิ่งที่คุณคิดและรับรู้สอดคล้องกับข้อเท็จจริงหรือตรงกับความเป็นจริง

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้สิทธิเลือกตั้ง

พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยาอังกฤษ-ไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน ให้ความหมาย ความคิดเห็น (Opinion) ว่า ทศนะหรือการประมาณการเกี่ยวกับปัญหาหรือประเด็นใดประเด็นหนึ่ง เป็นข้อพิจารณาว่าเป็นจริงจากการใช้ปัญญา ความคิดประกอบถึงแม้จะไม่ได้อาศัยหลักฐานพิสูจน์ยืนยันได้เสมอไปก็ตาม (ความคิดเห็น หมายถึง ความเชื่อ การตัดสินใจ ความคิด ความรู้สึกประทับใจ ที่ได้มาจากการพิสูจน์หรือการชั่งน้ำหนักกว่าเป็นการถูกต้องหรือไม่)

พจนานุกรมสังคมวิทยา ได้ให้ความหมาย 4 ประการ ดังนี้

1. ข้อพิจารณาที่เห็นว่าเป็นจริงจากการใช้ปัญญาความคิดประกอบ ถึงแม้ว่าจะไม่ได้อาศัยหลักฐานพิสูจน์ยืนยันได้เสมอไปก็ตาม

2. ทศนะหรือประมาณการเกี่ยวกับปัญหาหรือประเด็นใดประเด็นหนึ่ง

3. คำแถลงที่ยอมรับนับถือว่า เป็นผู้เชี่ยวชาญในหัวข้อปัญหาที่มีผู้นำมาขอปรึกษา⁴

วิทยากร เชียงกูล ได้ให้ความหมาย 2 ประการ ดังนี้ ประการแรก คือ ทศนะ, ความเห็น, ความเชื่อ, Public Opinion ทศนะของประชาชนทั่วไปต่อสิ่งต่างๆ ส่วนประการที่สองคือ ความเห็นหรือคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ⁵

Engle และ Shellgrive “ได้กล่าวไว้ว่า ความคิดเห็น คือ การแสดงออกทางด้านเจตคติที่ออกมาเป็นคำพูดเป็นการสรุป หรือการลงความเห็นโดยอาศัยพื้นฐานความรู้ที่มีอยู่⁶

³ราชบัณฑิตยสถาน, พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยาอังกฤษ-ไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2524, (กรุงเทพมหานคร : อักษรเจริญทัศน์, 2532), หน้า 246-247.

⁴เอนก บุญภาวิน, “องค์การบริหารส่วนจังหวัดในความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล : ศึกษาเฉพาะกรณีองค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่จังหวัดเพชรบูรณ์”, วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์), 2546, หน้า 19.

⁵วิทยากร เชียงกูล, อธิบายศัพท์การเมืองการปกครองสมัยใหม่, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เดือนตุลา, 2543), หน้า 173.

⁶Engle, T.L. and L. Shellgrive, *Psychology : Its Principles and Application*, (New York : Harcourt Brace and World, Inc., 1969), p. 32.

Kolasa ได้กล่าวว่า “ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกของบุคคลในอันที่จะพิจารณาถึงข้อเท็จจริงอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือเป็นการประเมินผลสิ่งเร้าที่ได้รับอิทธิพลจากความโน้มเอียง (Predisposition) ความโน้มเอียงนี้เองที่ทำให้บุคคลปฏิบัติตาม ซึ่งเรียกว่า โครงสร้างทัศนคติ (Attitude structure) ดังนั้นทัศนคติจึงเป็นพื้นฐานของความคิดเห็นและมีอิทธิพลต่อการแสดงออกและยังแสดงถึงความโน้มเอียงในการแสดงออกของบุคคลต่อบุคคลอื่นสถานที่ สภาพแวดล้อมไม่ว่าจะเป็นไปในทางบวกหรือทางลบ⁷

สรุปได้ว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึก รวมไปถึงความเชื่อที่เกิดขึ้นกับบุคคลต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด หรือเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งเป็นความรู้สึกที่ไม่อยู่บนความแน่นอนหรือความจริงแต่ขึ้นอยู่กับสภาวะของจิตใจ อารมณ์ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อม ในขณะนั้นที่เป็นปัจจัยพื้นฐาน การแสดงออกอาจจะถูกต้องหรือไม่ถูกต้องก็ได้ อาจจะได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่น ๆ ก็ได้ แต่การแสดงออกที่เป็นความคิดเห็นอาจนำไปสู่การคาดคะเนในพฤติกรรม หรือเหตุการณ์ตามกาลเวลาและสถานการณ์นั้นได้

2.2.2 ประเภทของความคิดเห็น

เรมเมอร์ (Remmer) อังโน สิริกัญญา เหล่างาม ได้กล่าวว่า ความคิดเห็นมี 2 ประเภทด้วยกัน คือ

1. ความคิดเห็นเชิงบวกสุด-เชิงลบสุด (Extreme opinion)

เป็นความคิดเห็นที่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ซึ่งสามารถทราบทิศทางได้ ทิศทางบวกสุด ได้แก่ ความรักจนหลงบูชาทิศทางลบสุด ได้แก่ รังเกียจมาก ความคิดเห็นนี้รุนแรงเปลี่ยนแปลงได้ยาก

2. ความคิดเห็นจากความรู้ ความเข้าใจ

การมีความคิดจากสิ่งหนึ่งขึ้นอยู่กับความรู้ ความเข้าใจที่มีต่อสิ่งนั้น เช่น ความรู้ ความเข้าใจในทางที่ดี ชอบ ยอมรับ ความรู้ความเข้าใจในทาง ไม่ดี ไม่ชอบ รังเกียจ ไม่เห็นด้วย⁸

2.2.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น

ลูชา จันท์ธอม ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น ดังนี้

1. ปัจจัยทางพันธุกรรมและร่างกาย (Genetic and physiological factors)

เป็นปัจจัยตัวแรก ที่ไม่ค่อยจะได้พูดถึงมากนัก โดยมีการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านพันธุกรรม จะมีผลต่อระดับความก้าวร้าวของบุคคล ซึ่งจะมีผลต่อเจตคติ หรือความคิดเห็นของบุคคลนั้นๆ ได้ ปัจจัย

⁷Kolasa, B.J., *Introduction to Behavior Science for Business*, (New York : Grove Press, 1969), p. 386.

⁸สิริกัญญา เหล่างาม, “ความคิดเห็นของพนักงานคุมประพฤติที่มีต่อการนำระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดีไปใช้ในงานของกรมคุมประพฤติ”, *วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต*, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์), 2545, หน้า 35.

ด้านร่างกาย เช่น อายุ ความเจ็บป่วย และผลกระทบจากการใช้ยาเสพติดจะมีผลต่อความคิดเห็นและเจตคติของบุคคล เช่น คนที่มีความคิดอนุรักษ์นิยมมักจะเป็นคนที่มีอายุมาก เป็นต้น

2. ประสบการณ์โดยตรงของบุคคล (Direct personal experience)

คือ บุคคลได้รับความรู้สึกและความคิดต่างๆ จากประสบการณ์โดยตรง เป็นการกระทำหรือพบเห็นต่อสิ่งต่างๆ โดยตนเองทำให้เกิดเจตคติหรือความคิดเห็นจากประสบการณ์ที่ตนเองได้รับ เช่น เด็กทารกที่แม่ได้ป้อนน้ำส้มคั้นให้ทาน เขาจะมีความรู้สึกชอบ เนื่องจากน้ำส้มหวาน เย็น หอม ชื่นใจ ทำให้เขามีความรู้สึกต่อน้ำส้มที่ได้ทานเป็นครั้งแรกเป็นประสบการณ์ โดยตรงที่เขาได้รับ

3. อิทธิพลจากครอบครัว (Parental influence)

เป็นปัจจัยที่บุคคลเมื่อเป็นเด็กจะได้รับอิทธิพลจากการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่และครอบครัว ทั้งนี้เมื่อตอนเป็นเด็กเล็กๆ จะได้รับการอบรมสั่งสอน ทั้งในด้านความคิด การตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกาย การให้รางวัลและการลงโทษ ซึ่งเด็กจะได้รับจากครอบครัว และจากประสบการณ์ที่ตนเองได้รับมา

4. เจตคติและความคิดเห็นของกลุ่ม (Group determinants of attitude)

เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อความคิดเห็นหรือเจตคติของแต่ละบุคคล เนื่องจากบุคคลจะต้องมีสังคมและอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม ดังนั้น ความคิดเห็นและเจตคติต่างๆ จะได้รับการถ่ายทอดและมีแรงกดดันจากกลุ่ม ไม่ว่าจะเป็นเพื่อนในโรงเรียน กลุ่มอ้างอิงต่างๆ ซึ่งทำให้เกิดความคล้อยตามเป็นไปตามกลุ่มได้

5. สื่อมวลชน (Mass media)

เป็นสื่อต่างๆ ที่บุคคลได้รับสื่อเหล่านี้ไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ จะมีผลทำให้บุคคลมีความคิดเห็นมีความรู้สึกต่างๆ เป็นไปตามข้อมูลข่าวสาร ที่ได้รับจากสื่อ⁹

สรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของบุคคล ได้แก่ ปัจจัยด้านพันธุกรรมและร่างกาย ซึ่งเป็นปัจจัยทางชีววิทยา ปัจจัยด้านครอบครัวและกลุ่มสังคมซึ่งบุคคลได้รับการเรียนรู้ และประสบการณ์จากครอบครัวและกลุ่มสังคมต่างๆ โดยเฉพาะกลุ่มอ้างอิง (Reference Group) และปัจจัยด้านสื่อมวลชน

⁹สุชา จันทร์เอม, จิตวิทยาสังคม, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2542), หน้า 9.

2.2.4 การวัดความคิดเห็น

การวัดความคิดเห็นที่บุคคลแสดงออกทางภาษาพูด ภาษาเขียน สามารถวัดได้โดยวิธีวัด ซึ่งวิธีต่างๆ ได้แก่

1. วิธีของเทอร์สตัน (Thurston's method)

เป็นวิธีสร้างมาตราวัดออกเป็นปริมาณแล้วเปรียบเทียบตำแหน่งความคิดเห็นหรือทัศนคติไปในทางเดียวกันและเป็นเสมือนว่าเป็น Scale ที่มีช่วงห่างเท่ากัน (Equal appearing intervals)

2. วิธีกัตต์แมน (Guttman scale)

เป็นวิธีวัดทัศนคติหรือความคิดในแนวทางเดียวกันและสามารถจัดอันดับค่าสุดหรือสูงสุดได้ และแสดงถึงการสะสมของข้อแสดงความคิดเห็น

3. วิธีจำแนกแบบ S-D (Semantic differential scale)

เป็นวิธีวัดทัศนคติหรือความคิด โดยอาศัยคู่คำศัพท์ที่มีความหมายตรงข้าม (Bipolar adjective) เช่น ดี-เลว ขยัน-ขี้เกียจ เป็นต้น

4. วิธีแบบลิเคอร์ท (Likert's method)

เป็นวิธีสร้างมาตราวัดความคิดเห็นที่นิยมแพร่หลายที่มีชื่อว่า มาตราวัดรวม ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นในทางที่ชอบหรือไม่ชอบ โดยการสร้างข้อความขึ้นในลักษณะเป็นบวกและลบพอๆ กัน จำนวนไม่น้อยกว่า 20 ข้อความและกำหนดคำตอบซึ่งอาจมีคำตอบให้เลือก 3 คำตอบ 5 คำตอบ หรือ 7 คำตอบก็ได้ แต่ส่วนมากใช้ 5 คำตอบ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนการให้คะแนนขึ้นอยู่กับใจความว่าจะเห็นด้วย (Positive) หรือคัดค้าน (Negative)

สรุปได้ว่า วิธีวัดความคิดเห็นที่นิยมใช้กันในปัจจุบันมีอยู่ 4 วิธี ได้แก่

1. วิธีของลิเคอร์ท เป็นวิธีสร้างมาตราวัดทัศนคติ และความคิดเห็นแบ่งน้ำหนักความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2. วิธีของกัตต์แมน สามารถจัดอันดับสูง-ต่ำ แบบเปรียบเทียบกันและกันได้ จากอันดับต่ำสุดถึงสูงสุด
3. วิธีของเทอร์สตัน สร้างมาตราวัดออกเป็นปริมาณแล้วเปรียบเทียบตำแหน่งของความคิดเห็น
4. วิธีจำแนกความแตกต่างในการตีความ วัดทัศนคติหรือความคิดเห็น 7 ระดับโดยแบ่งเป็นช่วงๆ

2.3 ทฤษฎีเกี่ยวกับการเลือกตั้งของประชาชน

2.3.1 ทฤษฎีการลงคะแนนเสียง

ลูจิต บุญบงการและพรรคดี ผ่องแผ้ว ได้กล่าวไว้ว่า นักสังคมศาสตร์ ซึ่งโดยมากก็คือกลุ่มนักสังคมวิทยาและนักรัฐศาสตร์ ได้แบ่งทฤษฎีการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1) ทฤษฎีปัจจัยตัวกำหนด (Deterministic Theory)

ทฤษฎีปัจจัยตัวกำหนด เน้นพฤติกรรมกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งของแต่ละบุคคล เกิดจากปัจจัยด้านภูมิหลังซึ่งเป็นปัจจัยภายในของบุคคลมากกว่าปัจจัยภายนอกหรือสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ เช่น อิทธิพลการฟังฟังด้านเศรษฐกิจหรือสังคม ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่าประชาชนหรือคนไปใช้สิทธิเลือกผู้สมัครจากเหตุผลของแต่ละบุคคลมากกว่าเกิดจากการ โน้มน้ำหรือชักจูงจากบุคคลอื่น ซึ่งความสำคัญเชิงเหตุผลนี้จะมีลักษณะเหตุผลที่เกิดจากปัจจัยที่ความสัมพันธ์สอดคล้องต้องกันระหว่างผู้สมัครรับเลือกตั้งกับกลุ่มของประชาชนที่ใช้สิทธิเลือกตั้ง”¹⁰

2) ทฤษฎีความสำนึกเชิงเหตุผล (Consciously Rational Theory)

ทฤษฎีนี้ เป็นตัวแบบหนึ่งของการนำแนวคิดเชิงเศรษฐศาสตร์มาอธิบายเกี่ยวกับการตัดสินใจในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งของบุคคล ซึ่งก็เป็นมุมมองหนึ่งที่น่ามาไว้วิเคราะห์สาเหตุการตัดสินใจเลือกตั้งและได้รับความนิยมเป็นอันมากมุมมองหนึ่งการศึกษาพฤติกรรมกรรมการออกเสียงเลือกตั้งด้วยมุมมองเชิงเศรษฐศาสตร์นี้ เป็นการพิจารณาพฤติกรรมบนพื้นฐานของความชอบด้วยเหตุและผลของมนุษย์ กับการตัดสินใจทางการเมือง โดยเรียกตัวแบบทั่วไปที่ใช้เป็นกรอบในการศึกษาว่า “ตัวแบบการเลือกโดยเหตุและผล” (Rational Choice Model) แสธอพ และมิลเลอร์ กล่าวไว้ว่า ตามตัวแบบนี้ ผู้ลงคะแนนเสียงที่มีเหตุผล (Rational Voter) จะรู้ว่าผลประโยชน์ของการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งคืออะไร ทั้งจะสามารถประเมินได้ว่าผู้สมัครจะให้ประโยชน์แก่ตนได้มากน้อยเพียงใด และลงคะแนนเสียงตามผลการประเมินของเขานั้น รวมทั้งผู้ลงคะแนนจะลงคะแนนเมื่อการลงคะแนนนั้น ให้ผลคุ้มค่ากับการลงทุนของเขา ตัวแบบการเลือกโดยเหตุและผลดังกล่าวไปแล้ว ตั้งอยู่บนฐานคติที่สำคัญ 3 ประการ

ประการแรก ถือว่า การลงคะแนนเสียงเลือกตั้งเป็นเครื่องมือที่จะนำมาซึ่งผลประโยชน์หรือเป้าหมายที่ประชาชนต้องการ ดังนั้น การตัดสินใจลงคะแนนเสียงของผู้ลงคะแนน จะพิจารณาจากผลประโยชน์ของตนเป็นที่ตั้ง

¹⁰เอกนิวัติ จอมใจ, “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกสมาชิกวุฒิสภาของข้าราชการตำรวจ จังหวัดเชียงใหม่”, การค้นคว้าแบบอิสระรัฐศาสตร์มหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), 2543, หน้า 14.

ประการที่สอง ให้ความสำคัญกับเป้าหมายทางการเมืองกล่าวคือ การลงคะแนนเสียงของผู้ลงคะแนนเสียงนั้น จุดสนใจมุ่งไปที่เป้าหมายทางการเมืองของผู้ลงคะแนนเสียง

ประการที่สาม ถือว่าการตัดสินใจลงคะแนนเสียง ผู้ลงคะแนนเสียงจะกระทำอย่างละเอียดรอบคอบ ระมัดระวัง โดยใช้ข่าวสารที่มากเพียงพอทฤษฎีความสำนึกเชิงเหตุผลเป็นแนวการศึกษาที่ให้ความสำคัญกับการบริหารการเลือกตั้งตัวผู้รับสมัครเลือกตั้ง พรรคการเมือง การรณรงค์หาเสียง นโยบายของพรรค การแจกจ่ายสิ่งของอันรวมถึงการใช้เงินในการเลือกตั้ง ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำนึกตรึกตรองของผู้ไปใช้สิทธิลักษณะเช่นนี้คล้ายกับกรอบความคิดเชิงเหตุผล (Rational Framework) ของผู้ไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งหรือการตัดสินใจของผู้บริโภคทางเศรษฐศาสตร์งานที่สำคัญในด้านนี้ได้แก่ “The Economic Theory of Democracy” ของแอนโทนี ดาวน์ (Anthony Downs) และ “The Responsible Electorate” ของ วี โอ คีย์ (V. O. Key)

ปรัชญา เวสวาร์ช ได้อธิบายแนวคิดทฤษฎีของดาวน์ ดังกล่าวไว้ในงานเขียนเรื่อง “การศึกษา รัฐศาสตร์ แนวทางการตัดสินใจ และทฤษฎีเกม” ว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งจะไปลงคะแนนเสียงถ้าผลตอบแทนที่ได้รับคุ้มค่า ซึ่งเป็นการใช้แนวคิดว่าด้วยความชอบด้วยเหตุผลของมนุษย์เศรษฐกิจ (economic man) มาใช้ในการตัดสินใจทางการเมือง ส่วนกรณีการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งนั้น เป้าหมายในการตัดสินใจของแต่ละคนคือเป้าหมายทางการเมือง โดยไม่สนใจอารมณ์หรือค่านิยมส่วนตัวที่ไม่ใช่เรื่องเป้าหมายทางการเมือง ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกรณีเช่นนี้จึงเป็นมนุษย์การเมือง (political man) โดยดาวน์ ได้ตั้งข้อสมมติฐานว่า มนุษย์การเมืองและพลเมืองธรรมดาที่มีเหตุผล ซึ่งพิจารณาจากสถานการณ์ทุกสถานการณ์จะดูที่ผลที่พึงจะได้และจะเสีย ทั้งนี้โดยเล็งเห็นเป้าหมายที่การเมืองคือการจัดรัฐบาลในระบบประชาธิปไตยที่สอดคล้องกับความต้องการของเขามากที่สุดคั้งนั้น ในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง แต่ละคนจะปฏิบัติตนอย่างสมเหตุสมผลในการแสวงหาเป้าหมายทางการเมืองเฉพาะตนคือคิดคำนวณ โดยยึดค่านิยมของตนเป็นด้านหลัก เช่นในสถานการณ์ที่มีพรรคการเมือง 2 พรรค เขาจะตัดสินใจว่าต้องการให้พรรคใดชนะ โดยพิจารณาผลงานที่ผ่านมาในอดีต การที่บุคคลตัดสินใจเช่นนี้ก็โดยคาดหวังว่าเขาจะได้ประโยชน์จากการที่พรรคนั้นหากได้เป็นรัฐบาลส่วนกรณีที่มีพรรคการเมืองหลายพรรค นักวิชาการจากกรมการปกครองได้อธิบายทัศนะของ แอนโทนี ดาวน์ ไว้ว่า บุคคลจะพิจารณาลงคะแนนเสียงเลือกผู้ใดในเงื่อนไขต่าง ๆ ดังนี้

(1) ถ้าพรรคการเมืองที่ผู้ลงคะแนนชอบมีทางชนะ เขาจะลงคะแนนให้พรรคนั้น

(2) ถ้าพรรคการเมืองที่ผู้ลงคะแนนชอบไม่มีโอกาสชนะเลย เขาจะลงคะแนนให้พรรคอื่นซึ่งดูจะมีทางชนะ ทั้งนี้เพื่อป้องกันมิให้พรรคการเมืองที่เขาไม่ชอบเป็นผู้ชนะ

(3) ถ้าผู้ลงคะแนนเป็นผู้ที่มุ่งอนาคต เขาจะลงคะแนนให้พรรคที่เขาชอบถึงแม้จะไม่มีโอกาสชนะ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเปิดทางไว้ให้พรรคการเมืองมี โอกาสชนะการเลือกตั้งในอนาคตตัวอย่างข้อเขียน

ของนักวิชาการต่างประเทศที่ใช้กรอบแนวคิดดังกล่าวที่น่าสนใจได้แก่งานของ วิ โอ คีย์ ที่สรุปจากการศึกษาในการเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาว่า ผู้ที่เปลี่ยนใจสนับสนุนจากพรรคการเมืองหนึ่งไปเป็นอีกพรรคหนึ่ง หรือยืนยันสนับสนุนพรรคเดิมไม่เปลี่ยนแปลงต่างก็ให้ความสนใจในการดำเนินนโยบายของพรรค เป็นเหตุผลในการตัดสินใจทั้งสิ้น ส่วนอีกชิ้นหนึ่งได้แก่ผลงานของ โนมินีและไวส์เบิร์ก ที่สรุปไว้ว่า การที่ผู้ลงคะแนนเสียงจะตัดสินใจว่าจะไปลงคะแนนเสียงหรือไม่และจะเลือกใคร ผู้ลงคะแนนเสียงจะพิจารณาถึงผลประโยชน์ของผู้ลงคะแนนเสียงเอง ซึ่งตามปกติแล้วเขาก็จะเลือกหรือลงคะแนนให้ผู้รับสมัครที่มีนโยบายใกล้เคียงกับความคิดของเขามากที่สุด

กนก วงษ์ตระหง่าน ได้กล่าวถึงทัศนะของ อัลวิน รูจี (Alvin Rougie) ที่อธิบายเกี่ยวกับแบบแผนพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งของประชาชนในประเทศโลกที่สามซึ่งประเทศไทยก็ถูกจัดกลุ่มอยู่ในกลุ่มนี้ด้วยว่า รูปแบบการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งของประชาชนมักเป็นไปในแบบอุปถัมภ์ (Clientelist Votes) กล่าวคือ ประชาชนจะไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งด้วยความรู้สึกเป็นหนี้บุญคุณ การลงคะแนนเสียงแบบอุปถัมภ์นี้แบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ การไปลงคะแนนเสียงอย่างเป็นทางการเป็นกลุ่มก้อน (Gregarious Votes) ซึ่งหมายถึงการที่ผู้ไปเลือกตั้งมุ่งไปใช้สิทธิ โดยมีเหตุผลที่จะตอบแทนบุญคุณของผู้สมัคร โดยลักษณะความสำคัญของพฤติกรรมแบบนี้เกิดจากความรู้จักคุ้นเคยเป็นการส่วนตัวหรือได้รับการอุปถัมภ์กับมาแต่ในอดีต ส่วนประเภทที่สองคือการขายเสียง (Sold Votes) เป็นการที่ประชาชนไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งโดยแลกกับการรับเงินหรือ สิ่งมีค่าต่าง ๆ อันได้แก่เสื้อผ้าอาหารและเครื่องใช้ เป็นต้น

3) ทฤษฎีระบบ

เป็นแนวทางการศึกษาพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งในเชิงระบบที่ได้ประยุกต์เอาทฤษฎีระบบการเมือง (Political Systems Theory) ของเดวิด อีสตัน (David Easton) มาใช้เป็นกรอบแนวทางในการศึกษาพฤติกรรมกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง และถือว่าเป็นแนวการศึกษาวิเคราะห์หนึ่งที่ได้รับการนิยมนำโดยทั่วไปของนักรัฐศาสตร์ทฤษฎีนี้พิจารณาว่า การลงคะแนนเสียงตามปกติ (Normal Votes) คือความสมดุลของความนิยมในพรรคการเมืองสองพรรคใหญ่ในการเลือกตั้งที่มีลักษณะของการเลือกพรรคหรือมีความนิยมในพรรคใดพรรคหนึ่งเป็นฐาน เช่น ในอเมริกา ความสมดุลของระบบการเมืองว่าการขึ้นลงของอัตราการลงคะแนนเสียงและการเลือกคนใด คนหนึ่งนั้นขึ้นอยู่กับส่วนผสมของปัจจัยแวดล้อม ซึ่งผันแปรไปในช่วงสมัยที่มีการเลือกตั้งซึ่งเป็นปัจจัยที่มีผลระยะสั้น (Short term Forces) เช่น ความสนใจในตัวผู้สมัคร ความเห็นต่อนโยบาย และปัญหาทางการเมืองภาพพจน์ต่อการปฏิบัติงานของพรรคสถานการณ์ภายในและภายนอกประเทศ สภาพการแข่งขันของผู้สมัคร เป็นต้น เมื่อประมวผลรวมกันแล้วจะมีผลต่อปัจจัยพื้นฐาน คือความนิยมพรรค ที่ถือว่าเป็นแรงผลักดันในระยะยาว (Long-term Force) ซึ่งอาจทำให้ผู้ลงคะแนนเสียงเปลี่ยนความนิยมพรรคจากพรรคหนึ่ง เป็นการแกว่งออกจากสถานะสมดุล "ปกติ" และเมื่อถึงการเลือกตั้งคราวต่อไปก็มักจะแกว่งกลับ โดยภาวะสมดุล (Equilibrium)

เช่นนี้ไปเรื่อย ๆ ซึ่งก็คือ พิจารณาทำให้ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนด (Deterministic) และความสำนึกเชิงเหตุผลที่เกิดจากปัจจัยระยะสั้นเฉพาะช่วงสมัย (Short Term Forces) การใช้ทฤษฎีดังกล่าวจึงมีลักษณะเป็นตัวแทนเชิงการทำนาย (Predictive Mode)

2.3.2 ทฤษฎีประชาธิปไตย (Democracy Theory)

คือ การยอมรับสิทธิเสรีภาพของประชาชนและเป็นการปกครองที่ชอบธรรม มีนักทฤษฎีหลายท่านได้เน้นถึงการยอมรับสิทธิเสรีภาพ ความเสมอภาค และความรับผิดชอบในการบริหารประเทศชาติ โดยถือว่าอำนาจสูงสุดในการปกครองประเทศมาจากประชาชน โดยประชาชนเลือกผู้แทนเข้าไปดำเนินการบริหาร ซึ่งตามความคิดของนักทฤษฎีประชาธิปไตยระบบผู้แทน ทั้งจอห์น ล็อก และ โทมัส เจฟเฟอร์สัน (John Lock and Thomas Jefferson) ถือว่าประชาชนมีความเสมอภาคกันและมีความสามารถที่จะเข้าร่วมบริหารงานปกครองประเทศชาติ แต่เมื่อประชาชน มีจำนวนมากจึงต้องมีการเลือกผู้แทนเป็นของประชาชน¹¹

สรุปได้ว่า การที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งนั้นประเด็นแรกที่คนส่วนใหญ่นำมาใช้เป็นองค์ประกอบในการตัดสินใจคือผลประโยชน์หรือสิ่งที่ได้รับจากการเลือกตั้ง และจะลงคะแนนให้กับผู้สมัครที่มีนโยบายตรงกับความต้องการหรือใกล้เคียงกับความคิดของเขามากที่สุด

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการเลือกตั้งของประชาชน

การเลือกตั้งมีความสำคัญต่อการปกครองในระบบประชาธิปไตยเป็นอย่างมาก นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายและความสำคัญของการเลือกตั้งไว้หลายประการ ซึ่งพอสรุป ได้ดังนี้

2.4.1 ความหมายของการเลือกตั้ง

การเลือกตั้ง (Election) เป็นเงื่อนไขที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งของการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตยเพราะการเลือกตั้งเป็นการแสดงออกซึ่งเจตนารมณ์ของประชาชนผู้เป็นเจ้าของประเทศในอันที่จะมอบความไว้วางใจในตัวแทนของปวงชนไปใช้อำนาจแทนตน การออกเสียงเลือกตั้งเป็นสิทธิขั้นมูลฐานของมนุษย์ โดยเฉพาะในสังคมประชาธิปไตยอันจะเห็นได้เด่นชัดจากบทบัญญัติข้อ 21(1) แห่งปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (Universal Declaration of Human Rights) สรุปใจความสำคัญได้ว่า “เจตจำนงของประชาชนย่อมเป็นมูลฐานแห่งอำนาจของรัฐบาลผู้ปกครองเจตจำนงดังกล่าวต้องแสดงออกโดยการเลือกตั้งอันสุจริต ซึ่งจัดขึ้นเป็นครั้งคราวตามกำหนดเวลาด้วยการลงคะแนนเสียงของ

¹¹ สุวิทย์ รุ่งวิสัย, “ปัจจัยประกอบการตัดสินใจของผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง ในการลง คะแนนเสียงเลือกตั้งสภาผู้แทนราษฎร”, รายงานการวิจัย, (มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ : คณะสังคมศาสตร์), 2538, หน้า 11.

ชายหญิง โดยถือหลักคนละหนึ่งเสียงเท่ากันและกระทำเป็นการลับด้วยวิธีการอื่นใดที่จะรับประกันในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง เป็นไปโดยเสรี”

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 ให้ความหมายของการเลือกตั้งไว้ว่าหมายถึงการเลือกบุคคลเพื่อเป็นตัวแทนตน กรณีต่างๆ ตามที่กฎหมายกำหนด เช่น การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา การเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลเป็นต้นนิยามของการเลือกตั้งที่เข้าใจได้ง่ายได้แก่ทัศนะของ ชานินทร์ กรีวิเชียร อดีตนายกรัฐมนตรียุคของ ไทย ซึ่งกล่าวว่า การเลือกตั้งหมายถึง การที่ประชาชนได้เลือกบุคคลหนึ่งจากบุคคลหลาย ๆ บุคคลหรือจากบัญชีรายชื่อหนึ่งหรือหลายบัญชี เพื่อให้เข้าไปมีส่วนมีเสียงในคณะบริหารราชการแผ่นดิน

พิมลจรรย์ นามวัฒน์ ได้ให้ความหมายการเลือกตั้งว่า “การที่ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมือง โดยการออกเสียงลงคะแนนตามความเห็นของตน โดยอิสระว่าจะเลือกผู้ใดเป็นผู้แทนของตนเข้าไปใช้อำนาจอธิปไตยบริหารกิจการของประเทศ ผู้ที่จะได้รับการเลือกตั้งนั้นจะเป็นผู้สมัครใจเสนอตัวเข้ามาให้ประชาชนเลือก และผู้ที่ได้รับเลือกด้วยคะแนนเสียงส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นผู้แทนของประชาชนทั้งหมด มีสิทธิที่ได้รับมอบหมายจากประชาชนให้เข้าร่วมเป็นคณะบุคคลดำเนินการบริหารและปกครอง”¹²

เดวิท บัทเลอร์และคณะ ในหนังสือเรื่อง “Democracy at the Polls : A Comprehensive Study of Competitive National Election” ตีพิมพ์เมื่อปี ค.ศ.1981 กล่าวว่า การเลือกตั้ง (Election) มีนัยความหมายจำแนกออกได้เป็นสองแง่กล่าวคือ การเลือกตั้งในแง่ของกฎหมายและการเลือกตั้งแง่ของปรัชญา โดยในครั้งแรก การเลือกตั้งในแง่ของกฎหมายนั้น เป็นการพิจารณาจากกฎหมายการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง โดยทั่วไปแล้วจะมีสภาพอยู่ 3 ประการคือ

1) การเลือกตั้งที่เป็นสิทธิ (Rights) ในแง่นี้ การเลือกตั้งถือเป็นสิทธิที่มีความสำคัญประการหนึ่งที่รัฐจะต้องให้ความคุ้มครอง

2) การเลือกตั้งในฐานะที่เป็นอภิสิทธิ์ (Privilege) เป็นการที่ผู้ลงคะแนนเสียงมีความเป็นอิสระที่จะเลือกกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดก็ได้ ที่ได้รับการยอมรับจากกฎหมาย ปราศจากการแทรกแซงหรือเกี่ยวข้องกับบุคคลอื่นเป็นต้น

3) การเลือกตั้งในฐานะที่เป็นหน้าที่ (duty) อันหมายถึง การที่บุคคลจำเป็นต้องกระทำหรือควรวินการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง การลงคะแนนเสียงเลือกตั้งที่มีสภาพเป็นหน้าที่จึงเป็นไปโดยที่กฎหมายได้ระบุหรือบังคับให้ผู้ลงคะแนนไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้ง หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า

¹²พิมลจรรย์ นามวัฒน์, การเลือกตั้ง, (นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมาราช, 2534), หน้า 716.

กฎหมายได้ระบุหรือบังคับให้ผู้ออกเสียงลงคะแนนไปใช้สิทธิ์เลือกตั้ง โดยถือเป็นหน้าที่อย่างหนึ่งที่ต้องกระทำ กระลงคะแนนเสียงที่กำหนดไว้หน้าที่ทางการเมืองของประชาชนโดยผลทางบังคับของกฎหมายเช่นนี้ ยกตัวอย่างได้แก่ประเทศไทย ซึ่งรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันได้กำหนดให้การเลือกตั้งเป็นหน้าที่ของปวงชนชาวไทย หากเพิกเฉยจะต้องถูกลงโทษด้วยกระเสียดสิทธิ์ทางการเมืองบางประการ¹³

ฉันทภักดิ์ อุ่นตรงจิต ได้ให้ความหมายการเลือกตั้งว่าเป็นวิธีการคัดสรรคน เข้ามาทำกิจกรรมทางการเมือง การเลือกตั้งเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในระบบประชาธิปไตยโดยทางอ้อม หรือประชาธิปไตยแบบตัวแทน เพราะเป็นกระบวนการจัดสรรบุคคลที่จะไปทำหน้าที่แทนบุคคลทั่วประเทศ ในสถาบันนิติบัญญัติและบริหาร¹⁴

เอกนิวัติ จอมใจ ได้กล่าวถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งจำนวน 4 ประเด็นคือ ผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ผู้สมัครรับเลือกตั้ง พรรคการเมืองที่สังกัด และระดับการเลือกตั้ง¹⁵

2.4.2 ความสำคัญของการเลือกตั้ง

โกลเสน ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเลือกตั้งไว้ว่า การเลือกตั้งเป็นหลักการสำคัญของระบบการปกครองแบบประชาธิปไตยโดยเริ่มแรก ซึ่งก็คือ การให้พลเมืองจำนวนมากที่สุดใช้อำนาจอธิปไตยในการปกครอง ซึ่งก็มิอาจทำได้ในทางปฏิบัติเนื่องจากพลเมืองมีจำนวนมาก สู้วิสัยที่จะจัดการปกครองตนเอง นอกจากนี้พลเมืองบางคนยังขาดความรู้ความเข้าใจทางการเมืองการปกครองที่เพียงพอ ในขณะที่ประชาชนบางส่วนต้องมีภาระหน้าที่ในการประกอบอาชีพเพื่อหาเลี้ยงครอบครัว การปกครองแบบประชาธิปไตยโดยตรงจึงได้ถูกเปลี่ยนมาเป็นการให้ประชาชนได้ใช้อำนาจอธิปไตย (Sovereignty Power) ผ่านทางผู้แทน กล่าวคือ ให้ประชาชนใช้สิทธิเลือกตั้งบุคคลจำนวนหนึ่งไปทำหน้าที่เป็นผู้แทนที่เขาเห็นว่าเป็นผู้มีความรู้ความสามารถให้ไปทำหน้าที่ในการอำนาจรัฐแทนเขา

1. ความสำคัญของการเลือกตั้งในทางทฤษฎี

ในทางทฤษฎีกล่าวได้ว่า ทฤษฎีการแบ่งอำนาจอธิปไตยออกเป็นสามส่วนคืออำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหารและอำนาจตุลาการ มีความเชื่อมโยงกับปรัชญาการเลือกตั้ง กล่าวคือ การเลือกตั้งจะเป็น

¹³ ฐ โสธร ตู๋ทองคำ, หน่วยที่ 8 กระบวนการเลือกตั้ง, (นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมมาธิราช, 2548) หน้า 541 – 542

¹⁴ ฉันทภักดิ์ อุ่นตรงจิต, รัฐศาสตร์, พิมพ์ครั้งที่ 2, (กรุงเทพมหานคร : บริษัทด้านสุทธาการพิมพ์ จำกัด, 2548), หน้า 171

¹⁵ เอกนิวัติ จอมใจ, “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกสมาชิกวุฒิสภาของข้าราชการตำรวจจังหวัดเชียงใหม่”, การค้นคว้าแบบอิสระรัฐศาสตร์มหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), 2543, หน้า 14.

ที่มาของกลไกผู้ใช้อำนาจธิปไตยในประเทศประชาธิปไตย ในความหมายนี้ การเลือกตั้งจึงมีความสำคัญในฐานะที่เป็นการยอมรับในอำนาจของประชาชนในการเป็นเจ้าของอำนาจธิปไตย ซึ่งได้มีการมอบอำนาจให้กับตัวแทนไปปฏิบัติภาระตามกระบวนการและขั้นตอน

2. ความสำคัญของการเลือกตั้งในทางปฏิบัติ

การเลือกตั้งในทางปฏิบัติ นั้น มีความสำคัญในฐานะที่เป็นสิทธิขั้นมูลฐานของมนุษย์ โดยเฉพาะในสังคมประชาธิปไตย อันเห็นได้เด่นชัดจากบทบัญญัติเชิงบังคับข้อ 21 (1) แห่งปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (Universal Declaration of Human Rights) ซึ่งสรุปใจความสำคัญไว้ว่า “เจตจำนงของประชาชนย่อมเป็นมูลฐานแห่งอำนาจการปกครองของรัฐบาล เจตจำนงดังกล่าวต้องแสดงโดยการเลือกตั้งอันสุจริต ซึ่งจัดขึ้นเป็นครั้งคราวตามกำหนดเวลา ด้วยการลงคะแนนเสียงของชายหญิงโดยถือหลักคนละหนึ่งเสียงเท่ากัน และกระทำเป็นการลับ ด้วยวิธีการอื่นใดที่รับประกันได้ว่าการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งจะเป็นไปโดยเสรี” ในแง่นี้ การเลือกตั้งจะเป็นกระบวนการทางปฏิบัติหรือขั้นตอนที่สำคัญของประเทศที่ปกครองด้วยระบอบเสรีประชาธิปไตย (Liberal Democracy) และในทางปฏิบัตินี้อาจจัดแบ่งความสำคัญของการเลือกตั้งออกได้เป็น 6 ประการ ประกอบด้วย

ประการแรก การเลือกตั้งเป็นกระบวนการทางการเมืองที่เป็นการแสดงออกซึ่งเจตจำนงหรือความต้องการของประชาชนในการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมือง การเลือกตั้งจึงเป็นส่วนสำคัญในการสร้างความชอบธรรมให้เกิดขึ้นกับระบบการเมือง

ประการที่สอง การเลือกตั้งเป็นกระบวนการทางการเมืองที่มีผลต่อการจัดตั้งรัฐบาลและการเปลี่ยนแปลงรัฐบาล โดยเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างความเปลี่ยนแปลงทางการเมืองโดยสันติวิธี ก่อให้เกิดการหมุนเวียนเปลี่ยนผ่านอำนาจ ห่วงกันการผูกขาดอำนาจและการฉ้อราษฎร์บังหลวง ในแง่นี้ การเลือกตั้งเป็นการตัดสินใจของ ผู้มีสิทธิออกเสียงหรือประชาชนในรัฐในอันที่จะกำหนดรัฐบาลนั่นเอง

ประการที่สาม การเลือกตั้งเป็นกลไกสำคัญที่เชื่อมโยงระหว่างสถาบันทางการเมืองกับประชาชน หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่าเป็นกลไกที่สร้างความเชื่อมโยงระหว่าง โครงสร้างส่วนบน (Super Structure) อันประกอบด้วยรัฐสภา รัฐบาลและศาล กับ โครงสร้างส่วนล่าง (Infra Structure) ซึ่งก็คือประชาชน โดยผ่านการมีส่วนร่วมทางการเมือง ดังนั้นการเลือกตั้งจึงเป็นสิ่งที่สะท้อนถึงความคิดความเชื่อ และทัศนคติของประชาชน ที่มีต่อการบริหารงานของรัฐบาลและเป็นพันธะสัญญาที่รัฐบาลจำต้องปฏิบัติตามนโยบายที่ให้ไว้ นโยบายของรัฐนี้ นับเป็นสัญญาประชาคม (Social Contract) ที่เป็นผลมาจากการเลือกตั้งทั่วไปอันเป็นส่วนสำคัญต่อการตัดสินใจของผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง

ประการที่สี่ การเลือกตั้งเป็นกระบวนการ กลไกและขั้นตอนที่แสดงถึงความเป็นประชาธิปไตย หรือเป็นสัญลักษณ์ของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ซึ่งทำให้การเลือกตั้งเป็นเครื่องมือสำคัญ ในการป้องกันการใช้ความรุนแรงทางการเมือง การปฏิวัติ รัฐประหาร เมื่อการเมืองเกิดวิกฤตการณ์ การเลือกตั้งในแง่นี้จึงเป็นเครื่องมือประการหนึ่งที่จะใช้ลดความขัดแย้งลงได้

ประการที่ห้า การเลือกตั้งก่อให้เกิดบูรณาการทางสังคม (Societal Integration) และความรู้สึก ในทางปฏิบัติที่ต่างต้องมีสิทธิหรือหน้าที่ในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง การเลือกตั้งเป็นกลไกสำคัญทั้ง ในทางการเมืองและสังคม ในการสร้างความรู้สึกร่วมกันในการเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย และการเป็น เจ้าของประเทศของประชาชนผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งหรือเป็นกิจของพลเมือง (Civic Duty) ที่พลเมือง ในประชาคมการเมืองจะต้องปฏิบัติ

ประการที่หก การเลือกตั้งก่อให้เกิดการกล่อมเกลางานทางการเมือง (Political Socialization) ทั้งนี้ เพราะมีกิจกรรมทางการเมืองหลายประการที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง โดยเฉพาะการรณรงค์หาเสียง (Vote-gaining Campaign) ซึ่งก่อให้เกิดการเรียนรู้ เกิดการสื่อสารถ่ายทอดความต้องการของผู้มีส่วนได้ ส่วนเสีย และสร้างเสริมการเรียนรู้ระหว่างกันจนนำไปสู่การสร้างวัฒนธรรมทางการเมือง (Political Culture) ร่วมกันในที่สุด

สรุปได้ว่า การเลือกตั้งเป็นกลไกการใช้อำนาจอธิปไตย หรือการมีส่วนร่วมทางการเมืองของ ประชาชนผู้เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย โดยการไปใช้สิทธิเลือกตั้งเลือกผู้แทนที่มีนโยบายตรงกับ ความต้องการของตนเอง ให้ไปใช้อำนาจอธิปไตยแทนตนด้วยความชอบธรรม เพื่อลดภาวะความตึงเครียด ขจัดความขัดแย้ง หรือการสืบทอดอำนาจ และเป็นกลไกที่จะควบคุมให้ผู้แทนที่ดำรงตำแหน่งจากการ เลือกตั้งตระหนักรู้เสมอว่า ต้องมีความรับผิดชอบต่อประชาชน เพราะประชาชนเป็นผู้กำหนดอนาคต ทางการเมือง โดยประชาชนจะสำนึกถึงความจำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่พลเมือง ซึ่งต้องมีส่วนร่วมใน การเลือกผู้แทน เลือกรัฐบาล เลือกรูปแบบเศรษฐกิจ ซึ่งปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้จะเอื้อต่อการธำรงไว้และ บูรณาการทางการเมืองที่พึงปรารถนา และส่งเสริมให้ประชาชน มีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบ ประชาธิปไตยมากขึ้น

2.4.3 การเลือกตั้งในประเทศไทย

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีระบบการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย และใช้การ ปกครองระบบรัฐสภา ฉะนั้นการเลือกตั้งกับการเมืองของไทยจึงเป็นของคู่กันและมีมานานหลายปี ซึ่ง ในประเทศไทยสามารถแบ่งการเลือกตั้งออกได้เป็น 2 ระดับ ดังนี้

1. การเลือกตั้งระดับชาติ

ได้แก่ การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) และการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา (ส.ว.) สังคมจะถือว่าเป็นชนชั้นระดับปกครอง เพราะทำหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารประเทศ ในทุก ๆ ด้าน

สามารถให้คุณให้โทษทั้งในด้านนโยบายสาธารณะ และผลประโยชน์ส่วนตน ประชาชนจึงให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะเมื่อบุคคลดังกล่าวเป็นฝ่ายบริหารประเทศ หรือเป็นฝ่ายรัฐบาล แต่การให้ความนับถือก็จะเสื่อมสภาพลงหรือลดลงเมื่อพ้นจากตำแหน่ง

1.1 สภาผู้แทนราษฎร

ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 สภาผู้แทนราษฎรประกอบด้วยสมาชิกจำนวนห้าร้อยคน โดยเป็นสมาชิกซึ่งมาจากการเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อตามมาตรา 99 จำนวน 100 คน แต่ละพรรคส่งบัญชีรายชื่อได้ 1 บัญชี ซึ่งมีสมาชิกได้ไม่เกิน 100 คน ทั้งนี้แต่ละพรรคการเมืองต้องมีสัดส่วนของสมาชิกจากภาคต่าง ๆ ในประเทศอย่างเป็นธรรม สมาชิกในบัญชีรายชื่อต้องไม่ซ้ำกับบัญชีรายชื่อของพรรคอื่นและไม่ซ้ำกับการเลือกตั้งแบบแบ่งเขต ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งจะไปเลือกบัญชีชื่อของพรรคการเมืองพรรคใดพรรคหนึ่ง ได้เพียงบัญชีเดียว ซึ่งตรงนี้เรียกว่า ว่าเป็นการเลือกพรรค ซึ่งไม่จำเป็นต้องเป็นพรรคเดียวกันกับผู้สมัครในแบบแบ่งเขต และสมาชิกซึ่งมาจากการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง ตามมาตรา 102 จำนวน 400 คน ในแต่ละเขตเลือกตั้งมี ส.ส. ได้ 1 คน

ปัจจุบันรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพ.ศ.2550บัญญัติไว้ว่าสภาผู้แทนราษฎรประกอบด้วยสมาชิกจำนวน 480 คน โดยเป็นสมาชิกซึ่งมาจากการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง จำนวน 400 คน และสมาชิกซึ่งมาจากการเลือกตั้งแบบสัดส่วน จำนวน 80 คน

ในกรณี ที่ตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรว่างลงไม่ว่าด้วยเหตุใด ๆ และยังมีได้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้สภาผู้แทนราษฎรประกอบด้วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเท่าที่มีอยู่

1) การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.)

ประเทศไทยเป็นประเทศที่ปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข หลักการสำคัญของการปกครองระบอบประชาธิปไตย คือ ประชาชนทุกคนเป็นเจ้าของอำนาจในการปกครองประเทศ แต่การจะให้ประชาชนทั้ง 64 ล้านคนเข้าไปบริหารประเทศ หรือออกกฎหมายพร้อม ๆ กันย่อมทำไม่ได้ จึงต้องเลือก ส.ส.เป็นผู้แทนเข้าไปทำหน้าที่บริหารประเทศแทน เรียกว่าระบอบประชาธิปไตยแบบผู้แทน หรือแบบทางอ้อม โดยส่วนหนึ่งเข้าไปเป็นรัฐบาล ส่วนหนึ่งไปเป็น ส.ส. หลักการสำคัญของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ปัจจุบันจึงเป็นการปกครองโดยประชาชนแต่ประชาชนได้มอบอำนาจให้ตัวแทนของตนหรือ ส.ส.ที่เลือกเข้าไปได้ใช้อำนาจในการบริหารประเทศและออกกฎหมายแทนในช่วงระยะเวลาที่กำหนด สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือ ส.ส. ถือว่าเป็นผู้ได้รับมอบอำนาจธิปไตยภาคประชาชน จัดตั้งรัฐบาลบริหารประเทศชาติ เพื่อความผาสุกของประชาชน บ้านเมืองประชาชนจะรุ่งเรืองอยู่ดีกินดี ก็ขึ้นอยู่กับ ส.ส. ออกกฎหมายติดตามงานของฝ่ายบริหาร ดูแลทุกข์สุขของประชาชน เมื่อมีปัญหาที่เสนอรัฐบาลแก้ไขได้ทันที ประชาชนเป็นเจ้าของอำนาจธิปไตย

ต้องติดตามการทำงานของ ส.ส. ว่า ส.ส. เข้าไปซื้อสิทธิขายเสียง หรือไม่ทำตามนโยบายของตนและพรรคการเมืองที่ตนสังกัด อย่างไรก็ตามถ้าเห็นว่าไม่คึกคักพิจารณาไม่เลือกตั้ง เลือกคนดีเข้าไป

(1) อำนาจหน้าที่ของ ส.ส. ส.ส. ทำหน้าที่สำคัญ ดังนี้

(1.1) ออกกฎหมายเพื่อประโยชน์ของประชาชน และแผ่นดิน

(1.2) ดูแลทุกข์สุข ปัญหา ความต้องการของประชาชนในเขตของเรา แล้วนำไปเสนอรัฐบาลแก้ไข หรือเสนอรัฐบาล ออกกฎหมายที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชน

(1.3) แต่งตั้งนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรี เข้าบริหารประเทศ

(1.4) ตรวจสอบรัฐบาลโดยตั้งกระทู้ถาม อภิปรายทั่วไป อภิปรายไม่ไว้วางใจ นายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลหรือคณะ

(1.5) ถอดถอนนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ถ้ากระทำผิด

(1.6) ควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินและการใช้จ่ายของรัฐบาล

(2) ผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง ต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

(2.1) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด

(2.2) มีการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี หรือเทียบเท่า (เว้นแต่เคยเป็น ส.ส. หรือ ส.ว.)

(2.3) เป็นสมาชิกพรรคการเมืองพรรคเดียว นับถึงวันสมัครรับเลือกตั้งติดต่อกันไม่น้อยกว่า 90 วัน

(2.4) มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน ในจังหวัดที่สมัครติดต่อกัน ไม่น้อยกว่า 1 ปี นับถึงวันสมัคร

(2.5) เคยเป็น ส.ส. จังหวัดที่สมัครหรือเคยเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นในจังหวัดนั้น

(2.6) เกิดในจังหวัดที่สมัคร

(2.7) เคยศึกษาในสถานศึกษาในจังหวัดที่สมัคร (ติดต่อกันไม่น้อยกว่า 2 ปีการศึกษา)

(2.8) เคยรับราชการ หรือเคยมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในจังหวัดที่สมัครติดต่อกันไม่น้อยกว่า 2 ปี

(3) ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

(3.1) มีสัญชาติไทย (ถ้าแปลงสัญชาติต้องได้สัญชาติไทยมาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปี)

(3.2) มีอายุไม่ต่ำกว่า 18 ปีบริบูรณ์ ในวันที่ 1 มกราคม ของปีที่มีการเลือกตั้ง

(3.3) มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในเขตเลือกตั้งมาแล้วไม่น้อยกว่า 90 วัน นับถึงวันเลือกตั้ง

(3.4) ไม่วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

- (3.5) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช
- (3.6) ไม่ต้องคุมขัง โดยหมายของศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย
- (3.7) ไม่อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง

1.2 วุฒิสภา

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 เป็นรัฐธรรมนูญฉบับแรกในประเทศไทยที่กำหนดให้ที่มาของวุฒิสภามาจากการเลือกตั้ง ซึ่งกำหนดไว้ในมาตรา 121 ว่าวุฒิสภามีจำนวนทั้งหมด 200 คน โดยกำหนดให้เขตจังหวัดเป็นเขตเลือกตั้ง ซึ่งมีจำนวนวุฒิสภาตามจำนวนประชากรที่มีสิทธิออกเสียงในจังหวัดนั้น ตามปกติจำนวนประชากร 307,000 คนสามารถเลือกวุฒิสภาได้ 1 คน แต่ถ้าจังหวัดใดมีจำนวนประชากรไม่ครบก็ให้มีสมาชิกวุฒิสภา (ส.ว.) ได้ 1 คน ปัจจุบันตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2550 บัญญัติไว้ว่า ให้มีจำนวนสมาชิกวุฒิสภา จำนวน 150 คน ซึ่งมาจากการเลือกตั้งในแต่ละจังหวัด จังหวัดละ 1 คน รวม 76 คน และมาจากการสรรหาอีก 74 คน

1) คุณสมบัติของผู้มีสิทธิเลือกตั้งเป็น สว. มีดังนี้

- (1) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด
- (2) อายุไม่ต่ำกว่า 40 ปีบริบูรณ์ในวันเลือกตั้ง
- (3) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
- (4) มีทะเบียนบ้านในจังหวัดที่ลงสมัครเลือกตั้ง ไม่น้อยกว่า 1 ปี
- (5) เคยเป็น ส.ส. หรือ เป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นในจังหวัด
- (6) เกิดในจังหวัดที่สมัครรับเลือกตั้ง
- (7) เคยศึกษาในสถานศึกษาในจังหวัดไม่ต่ำกว่า 2 ปี
- (8) เคยรับราชการหรือเคยมีทะเบียนบ้านในจังหวัดติดต่อกันไม่น้อยกว่า 2 ปี

การนับคะแนนของการเลือกตั้ง สว. นั้น จะนับที่หน่วยเลือกตั้ง ซึ่งต่างกับการนับคะแนนของ ส.ส. ซึ่งต้องมานับรวมกันที่ศูนย์กลางของเขตเลือกตั้ง สว. การลงสมัครไม่ให้มีการหาเสียงการเลือกตั้ง สว. ไม่เหมือนการเลือกตั้ง ส.ส. เพราะ สว. ไม่ได้ทำหน้าที่นิติบัญญัติ แต่ทำหน้าที่เป็นสภาพัฒนธรรมที่ช่วยกลั่นกรองกฎหมาย และตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล ดังนั้น สว.จึงควรเป็นบุคคลที่มีบทบาท เป็นที่ยอมรับของสังคมหรือชุมชนอยู่แล้ว ไม่จำเป็นต้องหาเสียงเพิ่มเติม ทำได้แต่การแนะนำตัวหรือการพิมพ์เอกสารแนะนำตัว ซึ่งมีข้อมูลเกี่ยวกับผู้สมัคร โดย ทั่ว ๆ ไปเท่านั้น

2. การเลือกตั้งระดับท้องถิ่น

การปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง การปกครองท้องถิ่นที่รัฐบาลกลางให้อำนาจหรือกระจายอำนาจให้กับประชาชนในท้องถิ่น เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีอำนาจในการปกครองตนเองร่วมกัน โดยจะมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งประกอบด้วยตัวแทนของประชาชนในท้องถิ่น

มาทำหน้าที่ในการปกครองท้องถิ่น ดำเนินการตามเจตนารมณ์ ความต้องการ และปัญหาของท้องถิ่น เป็นสำคัญ แต่ยังคงอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐบาลกลาง การปกครองท้องถิ่นเป็นพื้นฐานการส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมและถือเป็นสถาบันที่ทำหน้าที่ให้การศึกษา และฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจในภารกิจของท้องถิ่นและเกิดความสำนึกในสิทธิหน้าที่ของตนเองที่มีต่อชุมชน หน้าที่พลเมืองอันจะนำไปสู่การปกครองตนเองในที่สุด การปกครองท้องถิ่นในประเทศไทยมีวิวัฒนาการมาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่สมัยราชกาลที่ 5 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์จนถึงปัจจุบัน ปี พ.ศ. 2540 นับว่าเป็นปีที่มีความสำคัญกับการปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยเป็นอย่างมาก เพราะรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันได้วางรากฐาน เปลี่ยนแนวคิดและวิธีบริหารจัดการท้องถิ่นใหม่ โดยกำหนดให้การปกครองท้องถิ่นเป็นของประชาชน โดยประชาชน และเพื่อประชาชน เกิดขึ้นได้จริง โดยไม่ให้กระทบความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของราชอาณาจักร โดยกำหนดกลไกให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเป็นอิสระ ทั้งการกำหนดนโยบายการปกครอง การบริหารงานบุคคล การเงิน การคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ องค์กรปกครองท้องถิ่นต้องประกอบด้วยสมาชิกสภาท้องถิ่นที่มาจากการเลือกตั้ง และคณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชนโดยตรงหรือมาจากความเห็นชอบของสภาท้องถิ่น จะแต่งตั้งข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าไปดำรงตำแหน่งไม่ได้ เว้นแต่กรณีที่มีการยุบสภาท้องถิ่น กำหนดให้ราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งสามารถเข้าชื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นได้ และสามารถเข้าชื่อร้องขอให้ออกข้อบัญญัติท้องถิ่นได้ : กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น จัดการศึกษา อบรมและฝึกอาชีพ และเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาอบรมของรัฐ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม และกำหนดให้การกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องทำเท่าที่จำเป็นตามที่กฎหมายบัญญัติแต่ต้องเป็นไปเพื่อการคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นหรือประโยชน์ของประเทศเป็นส่วนรวม

ปัจจุบันประเทศไทยได้แบ่งรูปแบบการปกครองส่วนท้องถิ่นออกเป็น 2 รูปแบบ คือ รูปแบบทั่วไป ได้แก่ องค์กรบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) จำนวน 75 แห่ง เทศบาล 1,143 แห่ง องค์กรบริหารส่วนตำบล (อบต.) 6,636 แห่ง รูปแบบพิเศษ ได้แก่ กรุงเทพมหานคร (กทม.) 1 แห่ง เมืองพัทยา 1 แห่ง ซึ่งรูปแบบการปกครองหรือแนวทางปฏิบัติเป็นไปในแนวทางใกล้เคียงกัน หรืออาจมีรายละเอียดที่แตกต่างกันบ้างเล็กน้อย รัฐบาลจึงได้ร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2545 ขึ้น และใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้เลือกตั้งสมาชิกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่นเพียงฉบับเดียว ใช้เลือกตั้งท้องถิ่นได้ทุกรูปแบบ ได้แก่ การเลือกตั้งนายกและสมาชิกสภาองค์กรบริหารส่วนตำบล (อบต.) นายกและสมาชิกสภาเทศบาล (สท.) นายกและสมาชิกองค์กร

บริหารส่วนจังหวัด (สจ.) คณะผู้บริหารท้องถิ่น หรือ ผู้บริหารท้องถิ่นให้มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน หรือมาจากความเห็นชอบของสภาท้องถิ่น การเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น และ คณะผู้บริหารท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่นที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนให้ใช้วิธีออกเสียงลงคะแนนโดยตรง และลับ สมาชิกสภาท้องถิ่นและคณะผู้บริหารท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี

คณะผู้บริหารท้องถิ่น หรือ ผู้บริหารท้องถิ่นจะต้องไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ หรือของข้าราชการส่วนท้องถิ่น คุณสมบัติของผู้มีสิทธิเลือกตั้งและผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น คณะผู้บริหารท้องถิ่น และ ผู้บริหารท้องถิ่นให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ

ในกรณีที่มีการยุบสภาท้องถิ่น หรือ ในกรณีที่สมาชิกสภาท้องถิ่นพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะตามมาตรา 286 และต้องมีการแต่งตั้งคณะผู้บริหารท้องถิ่น และ ผู้บริหารท้องถิ่นเป็นการชั่วคราว มิให้นำบทบัญญัติวรรคสอง วรรคสามและวรรคหกมาใช้บังคับ ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ (มาตรา 285 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 1 2548 : 70-71) ราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใด มีจำนวนไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มาลงคะแนนเสียง เห็นว่าสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือ ผู้บริหารท้องถิ่นผู้ใดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ไม่สมควรดำรงตำแหน่งต่อไปให้สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่นผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ ในการลงคะแนนเสียงตามวรรคหนึ่ง ต้องมีผู้มีสิทธิเลือกตั้งมาลงคะแนนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งหมด (มาตรา 286 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 1 2548 : 71) ราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใด มีจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นั้น มีสิทธิเข้าชื่อร้องขอต่อประธานสภาท้องถิ่นเพื่อให้สภาท้องถิ่นพิจารณาออกข้อบัญญัติท้องถิ่นได้

2.4.4 หลักเกณฑ์ในการเลือกตั้ง

การเลือกตั้งจะมีคุณค่าสมควรแก่การยกย่องว่า ได้ดำเนินการไปตามครรลองของระบอบประชาธิปไตย และถือว่าเป็นฐานที่มาของความชอบธรรมในอำนาจของรัฐบาล และผู้ปกครองจะต้องดำเนินไปตามหลักเกณฑ์ที่ได้รับการยอมรับเป็นสากล ดังนี้

1. หลักความเป็นอิสระแห่งการเลือกตั้ง

หมายความว่า การเลือกตั้งต้องกระทำโดยเสรีไม่มีการบังคับ กดขี่ จ้างวาน หรือใช้อิทธิพลใด ๆ ซึ่งหมายความว่า เป็นหน้าที่ของรัฐที่จะคอยเฝ้าดู และดำเนินการให้การเลือกตั้งเป็นไปโดยเสรีปราศจากการบีบบังคับข่มขู่ด้วยประการ ใด ๆ ไม่ว่าจะใช้อำนาจเงินจ้าง หรือใช้อิทธิพลบีบบังคับ รัฐเองต้องไม่ กดขี่ จ้างวาน หรือใช้อิทธิพลให้ราษฎรไปเลือกตั้ง การเลือกตั้งที่ปราศจากอิสระ ผู้ปกครองจะอ้างว่าตนมีอำนาจโดยชอบธรรมไม่ได้

2. หลักการเลือกตั้งตามกำหนดเวลา (Periodic Election)

หมายความว่า เมื่อตั้งไปแล้ว ก็ต้องเลือกใหม่อีกโดยกำหนดระยะเวลาแน่นอน เช่น 4 ปี หรือ 6 ปี เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ว่า ปฏิบัติตามเจตนารมณ์ของประชาชนหรือไม่ เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสเปลี่ยนแปลงตัวนักการเมือง หรือเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งคนใหม่ และเพื่อให้ประชาชนสามารถควบคุมผู้แทนของตนได้

3. หลักการเลือกตั้งอย่างแท้จริง (Genuine Election)

หมายความว่า หลักการเลือกตั้งที่เป็นไปตามบทกฎหมายปราศจากการครอบงำ เล่ห์กล ทางการเมือง ปราศจากการใช้อิทธิพลทางการเมือง ทางเศรษฐกิจ สถานภาพทางสังคม วิธีการที่จะทำให้การเลือกตั้งเป็นการเลือกตั้งอย่างแท้จริงคือ

3.1 จัดให้ราษฎรจัดการเลือกตั้งด้วยตัวเองมากที่สุด โดยการให้ราษฎรมีส่วนร่วมในการเลือกตั้ง เช่น เป็นกรรมการต่าง ๆ ในการเลือกตั้ง

3.1 จัดให้มีวิธีการคัดค้านการเลือกตั้ง

4. หลักการออกเสียงทั่วไป (Universal Suffrage)

หมายความว่า การให้สิทธิเลือกตั้งแก่ประชาชนทั่วไป โดยไม่มีการกีดกัน หรือจำกัดสิทธิบุคคลใดเป็นพิเศษเนื่องจากเพศ ศิพ สถานภาพทางเศรษฐกิจ สังคม ทรานใดที่ประชาชนผู้นั้นไม่ขาดคุณสมบัติ การมีคุณสมบัติเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้ง มักจะคำนึงถึงคุณสมบัติที่สำคัญ 7 ประการ ดังนี้

4.1 อายุ ประเทศต่าง ๆ มักจะกำหนดอายุขั้นต่ำของการมีสิทธิเลือกตั้งไว้ 18 ปี หรือ 20 ปี

4.2 ความเป็นพลเมือง หมายถึง การเป็นสมาชิกรัฐหนึ่ง ๆ และการเป็นสมาชิกนั้น นำมาซึ่งสิทธิและหน้าที่ทางการเมือง

4.3 การมีถิ่นที่อยู่ หมายถึง การกำหนดระยะเวลาขั้นต่ำในการมีถิ่นฐานที่อยู่ ภายในเขตเลือกตั้ง

4.4 การรู้หนังสือ เงื่อนไขนี้ไม่เป็นที่ยอมรับกันทั่วไป

4.5 คุณสมบัติเกี่ยวกับความประพฤติ หมายถึง การจำกัดสิทธิบุคคลบางประเภทที่มีความประพฤติเสื่อมอย่างร้ายแรงจนถูกศาลตัดสินลงโทษ หรือตัดสิทธิในการเลือกตั้ง

4.6 คุณสมบัติเกี่ยวกับสภาพความสมบูรณ์ทางจิตใจ ประเทศต่าง ๆ มักจะไม่ให้สิทธิเลือกตั้งแก่บุคคลที่มีความเจ็บป่วยทางด้านจิตใจ เช่น จิตวิกลจริต จิตไม่สมประกอบ เป็นต้น

4.7 คุณสมบัติเกี่ยวกับสถานภาพทางสังคมบางประการ เช่น นักพรต นักบวช ซึ่งสังคมถือว่าไม่สมควรที่จะมีส่วนร่วมทางการเมือง เพราะจะไม่เป็นผลดีต่อสถานภาพของนักบวชเอง

5. หลักการเลือกตั้งอย่างเสมอภาค (Equal Suffrage)

หมายความว่า การมีสิทธิในการเลือกตั้งของประชาชนมีความสำคัญ และได้รับการยอมรับเท่าเทียมกันไม่ว่าผู้เลือกตั้งจะมีสถานภาพทางเศรษฐกิจ และสังคมอย่างไร หลักการที่ใช้เป็นมาตรการในการให้ความเสมอภาค คือ การให้ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งคนหนึ่ง ๆ มีคะแนนเสียงเพียงหนึ่งคะแนน (One Man One Vote) และคะแนนเสียงทุกคะแนนมีความสำคัญเท่าเทียมกัน

6. หลักการลงคะแนนเสียงลับ (Secret Vote)

หมายความว่า การออกเสียงเลือกตั้งของประชาชนเป็นเอกสิทธิ์ของผู้เลือกตั้งโดยเด็ดขาด เอกสิทธิ์ที่จะได้รับการพิทักษ์ปกป้อง โดยการออกเสียงลับโดยผู้ออกเสียงไม่จำเป็นต้องบอกผู้อื่นว่าตนเองเลือกใคร ซึ่งจะกระทำโดยให้อาบัตรลงคะแนนผนึกในซองแล้วมอบให้กรรมการตรวจคะแนน หรือใส่ในหีบบัตรเลือกตั้งเอง

7. หลักการวิธีการลงคะแนนเสียงอิสระอย่างอื่น (Free Voting Procedure)

หมายความว่า การที่จะไม่ใช้วิธีการลงคะแนนเสียงโดยลับดังกล่าวแล้ว ก็ต้องใช้วิธีการลงคะแนนเสียงอย่างอิสระอย่างอื่น ๆ¹⁶

นอกจากนี้ ระบบการเลือกตั้งยังต้องสร้างให้มีหลักประกัน ในการใช้สิทธินั้นด้วยว่าสามารถใช้ได้อย่างเสรีเต็มที่ และมีโอกาสเลือกสรรตัวบุคคลจริง ๆ โดยกลไกหนึ่งในการสร้างหลักประกันดังกล่าวได้แก่ การลงคะแนนลับ เพื่อเป็นการป้องกันมีหลักประกันให้ผู้อื่นล่วงรู้ว่าผู้ลงคะแนนลงเสียงให้กับผู้สมัครคนใด ทั้งนี้เพื่อป้องกันการใช้อิทธิพลข่มขู่ให้ผู้ลงคะแนนตามความประสงค์ของผู้อื่น นอกจากนี้ยังอำนวยความสะดวกในการไปใช้สิทธิลงคะแนนรวมทั้งการวางมาตรการป้องกันการหน่วยเหนียวกีดกันการลงคะแนน

2.4.5. ประเภทของการเลือกตั้ง

การพิจารณาแบ่งประเภทของการเลือกตั้งนั้นอาจใช้หลักเกณฑ์ต่าง ๆ ได้หลายวิธี เช่น ลักษณะที่มาของการจัดการเลือกตั้ง การกำหนดเขตการเลือกตั้ง วิธีการคิดคะแนน เป็นต้น แต่ในที่นี้จะแบ่งประเภทของการเลือกตั้งโดยถือหลักเกณฑ์ตามลักษณะที่มาของการจัดการเลือกตั้งการแบ่งประเภทของการเลือกตั้งตามที่มาของการเลือกตั้งนั้นในที่นี้ขอแบ่งเป็น 3 ประเภท คือ

1. การเลือกตั้งทั่วไป (General-Election)

การเลือกตั้งทั่วไป หมายถึง การเลือกตั้งที่มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งทั่วประเทศลงคะแนนเสียงพร้อม ๆ กัน การเลือกตั้งทั่วไปมี 2 กรณี คือ ครบวาระที่จะต้องมีการเลือกตั้ง และยุบสภาผู้แทนราษฎร

¹⁶หยุด แสงอุทัย, หลักรัฐธรรมนูญและกฎหมายเลือกตั้งทั่วไป, (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2531), หน้า 10.

ซึ่งการเลือกตั้งทั่วไปจะเป็นเครื่องชี้วัดกระแสความคิดทางการเมืองของประชาชนได้เป็นอย่างดี แต่จะชี้วัดได้มากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับระบบพรรคการเมืองของประเทศนั้น ๆ อาทิเช่น ประเทศในระบบสองพรรคการเมือง การเลือกตั้งทั่วไปจะเป็นกิจกรรมทางการเมืองที่เป็นเครื่องชี้วัดว่า ประชาชนยังคงสนับสนุนรัฐบาลเดิมอีกหรือไม่ สำหรับประเทศที่เป็นระบบหลายพรรคการเมือง ลักษณะการจัดตั้งรัฐบาลเป็นรัฐบาลผสม ผลการเลือกตั้งทั่วไปไม่อาจชี้วัดได้ชัดเจนว่า ประชาชนต้องการรัฐบาลเดิมหรือรัฐบาลใหม่ได้ เพราะการจัดตั้งรัฐบาลขึ้นอยู่กับการรวบรวมเสียงข้างมากของพรรคการเมืองต่าง ๆ หลังจากการเลือกตั้งได้หรือไม่ อย่างไรก็ตาม การเลือกตั้งทั่วไปก็ยังเป็นภาพสะท้อนความคิดเห็นวัฒนธรรมทางการเมือง และแนวโน้มของกระแสความคิดทางการเมืองของประชาชนในประเทศหรือในเขตเลือกตั้งนั้น ๆ ได้เป็นอย่างดี เช่น ความแตกต่างของจำนวน ผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้งในเขตเมืองกับชนบทปริมาณและลักษณะการซื้อสิทธิ ขายเสียงในเขตเลือกตั้งต่าง ๆ ความนิยมพรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่งในเขตกรุงเทพมหานครกับส่วนภูมิภาคอื่น ๆ เป็นต้น

2. การเลือกตั้งซ่อม (By-election)

ในกรณีที่ผู้แทนขาดจากสมาชิกภาพ เช่น ตาย ลาออก หรือเพราะเหตุอื่น ๆ ก็จะมีการเลือกตั้งซ่อมให้ ได้ผู้แทนราษฎร การเลือกตั้งซ่อมนี้อาจจะมีความสำคัญไม่เท่ากับการเลือกตั้งทั่วไป อย่างไรก็ตาม การเลือกตั้งซ่อมในเขตการเลือกตั้งที่ประชาชนมีความสนใจทางการเมืองอยู่บ้างแล้ว การเลือกตั้งซ่อมก็จะเป็นเครื่องมือในการวัดความนิยมพรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่งหรือ รัฐบาลได้เช่นกัน

3. การเลือกตั้งซ้ำ (Re Election)

การเลือกตั้งซ้ำ หมายถึง การเลือกตั้งที่จัดให้มีขึ้น ในเขตเลือกตั้งใดเลือกตั้งหนึ่งโดยเฉพาะ ซึ่งอาจจะเกิดจากการฟ้องร้องต่อศาลว่ามีการเลือกตั้งโดยมิชอบ เพื่อขอให้ศาลสั่งให้มีการเลือกตั้งใหม่ถ้าศาลมีคำพิพากษาว่าเขตการเลือกตั้งใดมีการเลือกตั้งที่มิชอบด้วยกฎหมาย ศาลจะมีคำสั่งให้การเลือกตั้งครั้งนั้นเป็นโมฆะ และให้มีการจัดการเลือกตั้งใหม่ในระยะเวลาที่ศาลกำหนด ผู้แทนคนใดได้รับเลือกตั้งก่อนศาลจะสั่งให้มีการเลือกตั้งนั้นเป็นโมฆะ จะพ้นจากตำแหน่งตั้งแต่วันที่ศาลสั่งให้การเลือกตั้งเป็นโมฆะแต่ทั้งนี้ย่อมไม่กระทบกระเทือนต่อกิจการต่าง ๆ ที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผู้นั้นได้ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

สรุปได้ว่า การเลือกตั้งเป็นกิจกรรมทางการเมืองที่ประชาชนผู้เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยได้มีส่วนร่วมทางการเมือง (participation) อันเป็นกลไกที่แสดงออกซึ่งเจตจำนงของประชาชนที่เรียกร้องหรือสนับสนุนให้มีการกระทำหรือละเว้นการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งในทางการเมืองหรือการตัดสินใจในนโยบายสาธารณะที่จะมีผลกระทบต่อประชาชน โดยประชาชนทั่วไปเลือกผู้แทนหรือพรรคการเมืองที่มีอุดมการณ์ นโยบาย และวิสัยทัศน์ที่สอดคล้องกับตน ด้วยความคาดหวังว่าผู้แทนหรือพรรคการเมืองที่ตนเลือกให้ไปใช้อำนาจอธิปไตยแทนตนนั้น จะนำอุดมการณ์และนโยบายในการบริหาร

ประเทศ และทำหน้าที่พิทักษ์ผลประโยชน์ของตนเอง การเลือกตั้งจึงเป็นกระบวนการแสวงหาทางเลือกในการเมืองปกครองของประชาชนนั่นเอง จากแนวคิดดังกล่าว ผู้วิจัยได้ประมวลความคิด สรุปเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยไว้ 4 ด้าน คือ

- 1) ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
- 2) ด้านผู้สมัครรับเลือกตั้ง
- 3) ด้านพรรคการเมืองที่สังกัด
- 4) ด้านระดับการเลือกตั้ง

2.5 ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจและการตัดสินใจ

2.5.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ

แนวความคิดของการจูงใจมีได้หลายแง่หลายมุม ดังนั้นจึงมีทฤษฎีต่างๆ ที่พยายามอธิบายสถานะ ของอินทรีย์เช่นนี้และ พยายามแบ่งออกได้เป็น

1. ทฤษฎีเกี่ยวกับสมดุลภาพและแรงขับ (Homeostasis and drive theory)

พื้นฐานเกี่ยวกับ มโนภาพของแรงขับ คือ หลักการของสมดุลภาพ (homeostasis) ซึ่งหมายถึงความโน้มเอียงของร่างกาย ที่จะทำให้สิ่งแวดล้อมภายในคงที่อยู่เสมอ ตัวอย่าง คนที่มีสุขภาพดีย่อมสามารถ ทำให้อุณหภูมิใน ร่างกายคงที่อยู่ได้ใน ระดับปกติไม่ว่าจะอยู่ในอากาศร้อนหรือหนาว ความหิวและความกระหาย แสดงให้เห็นถึงกลไกเกี่ยวกับ สมดุลภาพเช่นกัน เพราะว่าแรงขับดังกล่าว จะไปกระตุ้นพฤติกรรม เพื่อก่อให้เกิดความสมดุลย์ของส่วนประกอบหรือสารบางอย่างในเลือด ดังนั้นเมื่อเรามองในทัศนะของสมดุลภาพ ความต้องการเป็นความไม่สมดุลย์ทางสรีรวิทยา อย่างหนึ่งอย่างใดหรือเป็นการเบี่ยงเบนจากสถานะที่เหมาะสม และการเปลี่ยนแปลงทางสรีรวิทยาที่เกิดตามมาก็คือแรงขับ เมื่อความไม่สมดุลทางสรีรวิทยา คืนสู่ภาวะปกติ แรงขับจะลดลงและการกระทำ ที่ถูกกระตุ้นด้วยแรงจูงใจก็จะหยุดลงด้วยนักจิตวิทยาเชื่อว่า หลักการของ สมดุลภาพมิได้เป็นเรื่องของสรีรวิทยาเท่านั้น แต่ยังเกี่ยวข้องกับจิตใจด้วย กล่าวคือความไม่สมดุลย์ทางสรีรวิทยา หรือ ทางจิตใจ (physiological or psychological imbalance) มีส่วนจูงใจพฤติกรรม เพื่อทำให้ภาวะสมดุลกลับคืนมาเช่นเดิม

2. ทฤษฎีของความ ต้องการและแรงขับ (Theory of needs and drives)

เมื่อทฤษฎีของสัทชาติญาณซึ่งจะได้กล่าวต่อไปนั้น ได้รับความนิยมนลดลง ได้มีผู้เสนอแนวความคิดของแรงขับขึ้นมาแทน แรงขับ (drive) เป็นสภาพที่ถูกช่วยยั้งเกิดจากความต้องการ (need) ทางร่างกายหรือเนื้อเยื่อบางอย่าง เช่น ความต้องการอาหาร น้ำ ออกซิเจน หรือการหลีกเลี่ยงความเจ็บปวด สภาพที่ถูกช่วยยั้งเช่นนี้จะจูงใจอินทรีย์ให้เริ่มต้นแสดงพฤติกรรม เพื่อตอบสนองความต้องการที่เกิดขึ้น เช่น การขาดอาหารก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางเคมีบางอย่างในเลือด แสดงให้เห็นถึงความต้องการ

สำหรับอาหาร ซึ่งต่อมามีผลทำให้เกิดแรงขับ อันเป็นสภาพของความขี้ขลาดหรือความตึงเครียด อินทรีย์จะพยายามแสวงหาอาหารเพื่อลดแรงขับนี้ และเป็นการตอบสนองความต้องการไปในตัวด้วย บางครั้งความต้องการและแรงขับอาจถูกใช้แทนกันได้ แต่ความต้องการมักจะหมายถึง สภาพสรีรวิทยาของการที่เนื้อเยื่อขาดสิ่งที่จำเป็นบางอย่าง ส่วนแรงขับหมายถึงผลที่เกิดตามมาทาง สรีรวิทยาของความต้องการ ความต้องการและแรงขับเพียงคู่กัน แต่ไม่เหมือนกัน

3. ทฤษฎีเกี่ยวกับเหตุกระตุ้นใจ (Incentive theory)

ในระยะต่อมาคือ ราว ค.ศ. 1950 นักจิตวิทยาหลายท่านเริ่มไม่พอใจทฤษฎีเกี่ยวกับการลดลงของแรงขับ (drive-reduction theory) ในการอธิบายการจูงใจของพฤติกรรมทุกอย่าง จะเห็นได้ชัดว่าสิ่งเร้าจากภายนอกเป็นตัวกระตุ้นของพฤติกรรมได้ อินทรีย์ไม่เพียงแต่ถูกผลักดันให้เกิดกิจกรรมต่าง ๆ โดยแรงขับภายในเท่านั้น เหตุกระตุ้นใจหรือเครื่องชวนใจ (incentives) บางอย่างก็มี ความสำคัญในการขี้ขลาดพฤติกรรม เราอาจมองการจูงใจได้ในฐานะเป็นการกระทำระหว่างกัน (interaction) ของวัตถุที่เป็นสิ่งเร้าในสิ่งแวดล้อมกับสภาพทางสรีรวิทยาของอินทรีย์อย่างหนึ่งโดยเฉพาะ คนที่ไม่รู้สึกหิวอาจถูกกระตุ้น ให้เกิดความหิวได้ เมื่อเห็นอาหารที่อร่อยในร้านอาหาร ในกรณีนี้เครื่องชวนใจคือ อาหารที่อร่อยสามารถกระตุ้นความหิวรวมทั้งทำให้ความรู้สึกเช่นนี้ลดลง สุนัขที่กินอาหารจนอิ่ม อาจกินอีกเมื่อเห็นสุนัขอีกตัวกำลังกินอยู่ กิจกรรมที่เกิดขึ้นมิได้เป็นเรื่องของแรงขับภายใน แต่เป็นเหตุการณ์ภายนอก พนักงาน พอได้ยินเสียงกริ่งโทรศัพท์ก็รีบยกหูขึ้นพูด ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าพฤติกรรมที่มีการจูงใจ อาจเกิดขึ้นภายใต้การควบคุมของสิ่งเร้า หรือเหตุกระตุ้นใจมากกว่าที่จะเกิดจากแรงขับ

4. ทฤษฎีเกี่ยวกับสัญชาตญาณ (Instinct theory)

สัญชาตญาณคือแรงทางชีวภาพที่มีมาแต่กำเนิด และเป็นตัวผลักดันให้อินทรีย์แสดงพฤติกรรมอย่างหนึ่งอย่างใดออกมา พฤติกรรม ของสัตว์ ส่วนใหญ่เชื่อว่าเป็นเรื่องของสัญชาตญาณ เพราะสัตว์ไม่มีวิญญาน สติปัญญาหรือเหตุผล เช่น มนุษย์ William McDougall กล่าวว่าความคิดและพฤติกรรมทั้งหมดของเราเป็นผลของสัญชาตญาณในหนังสือ Social psychology ตีพิมพ์ในปี ค.ศ. 1908 ท่านได้จำแนกสัญชาตญาณต่างๆ ไว้ดังนี้

- การหนีภัย (flight)
- การขับไล่ (repulsion)
- ความอยากรู้ (curiosity)
- ความอยากต่อสู้ (pugnacity)
- การตำหนิตนเอง (self-abasement)
- การเสนอตนเอง (self-assertion)
- การสืบพันธุ์ (reproduction)

- การรวมกลุ่ม (gregariousness)
- การแสวงหา (acquisition)
- การก่อสร้าง (construction)

จะเห็นว่าทฤษฎีเกี่ยวกับสัญชาตญาณ ไม่ค่อยจะสมเหตุสมผลนักในทัศนะของนักจิตวิทยาหลายท่าน

5. ทฤษฎีเกี่ยวกับจิตไร้สำนึก (Theory of unconscious motivation)

ฟรอยด์มีความเชื่อว่าพฤติกรรมของมนุษย์ถูกกำหนดโดยพลังพื้นฐานสองอย่างคือ สัญชาตญาณแห่งชีวิต (life instincts) ซึ่งแสดงออกมา เป็นพฤติกรรมทางเพศ และสัญชาตญาณแห่งความตาย (death instincts) ซึ่งผลักดันให้เกิดเป็นพฤติกรรมก้าวร้าว สัญชาตญาณ ทั้งสองอย่างนี้เป็นแรงจูงใจที่ทรงพลังอย่างยิ่งและอยู่ภายในจิตไร้สำนึก บ่อยครั้งคนเรามักจะไม่ว่าอะไรคือ แรงจูงใจหรือเป้าประสงค์ ที่แท้จริง เขาอาจให้เหตุผลที่ดีบางอย่างสำหรับพฤติกรรมของเขา แต่เหตุผลเหล่านี้มักไม่ถูกต้อง ตามความเป็นจริงอยู่เสมอ

6. ทฤษฎีเกี่ยวกับการรู้ (Cognitive theory)

การรู้ (cognition) มาจากภาษาละติน แปลว่าการรู้จัก (knowing) ทฤษฎีนี้เน้นเกี่ยวกับความเข้าใจหรือการคาดคะเนเหตุการณ์ต่างๆ โดยอาศัยการกำหนดรู้ (perception) มาก่อน อาจรวมทั้งการคิดค้นและการตัดสินใจ เช่น ในกรณีที่ต้องมีการเลือกสิ่งของที่มีคุณค่า ใกล้เคียงกัน การกระตุ้นที่ดีหรือพฤติกรรมที่กำลังดำเนินไปสู่เป้าประสงค์ (goal-seeking behavior) ก็ดีเกิดจากความรู้ ที่เคยพบมาเป็นตัวกำหนด นอกจากนั้นยังต้องอาศัยเหตุการณ์ในอดีต สิ่งแวดล้อมในปัจจุบันและความคาดหวังในอนาคต Festinger 1975) ได้อธิบายเกี่ยวกับความขัดแย้งหรือความไม่ลงรอยกันของการรู้ (cognitive dissonance) ซึ่งมีผลทำให้เกิด แรงจูงใจ ในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม บางอย่างได้ เช่น คนที่ติดบุหรี่ สูบบุหรี่จัดเมื่อทราบข่าวว่า การสูบบุหรี่มีส่วนทำให้เกิดเป็น มะเร็งของปอด เกิดความขัดแย้งระหว่างพฤติกรรมของการสูบบุหรี่กับข่าวใหม่ เขาจะต้องเลือกเอา อย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อลดความขัดแย้งที่เกิดขึ้น ถ้าเขาตัดสินใจเลิกสูบบุหรี่ความขัดแย้งจะลดลงไป โดยการเลิกความเชื่อเดิมที่ว่าสูบบุหรี่แล้วจะปลอดภัย รวมทั้งความอยากที่จะสูบบุหรี่ด้วย

7. ทฤษฎีเกี่ยวกับจิตวิญญาณ (Spiritual theory)

เป็นทฤษฎีที่เกี่ยวกับกฎแห่งกรรมในพุทธศาสนา จำลอง ดิษยวณิช (2545) ได้อธิบายความหมายของคำว่าจิตวิญญาณ ไว้ดังนี้ "จิตวิญญาณ หมายถึง ภาวังคจิต (the life continuum) ในพุทธศาสนา หรือจิต ไร้สำนึก (the unconscious) ในจิตวิเคราะห์ " จิตวิญญาณ ซึ่งเป็นส่วนลึกภายในจิตใจของมนุษย์มีแรงจูงใจที่ทรงพลังอย่างหนึ่งคือ "กรรม" กรรมเป็นการกระทำของเรา ไม่ว่าจะเป็ทางใจ ทางวาจา หรือทางกาย ถ้ากระทำกรรมดีก็จะส่งผล ไปในทางที่ดี ถ้ากระทำกรรมชั่วก็จะส่งผล ไปในทางที่ไม่ดี ทำกรรมเช่นใด ย่อมได้ผลเช่นนั้น สมดังคำกล่าวที่ว่า "ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว" พลังกรรมและผล

ของกรรมถือว่า เป็นแรงจูงใจ ที่สำคัญอย่างหนึ่ง ในชีวิตประจำวันของคนเรา และถูกเก็บสั่งสมไว้ในจิตไว้สำนึก ความสุขจะเกิดขึ้นได้เพราะ เป็นผลของการ กระทำกรรมดี แต่ในทางตรงกันข้ามความทุกข์จะเกิดขึ้น เนื่องจากผลของการกระทำกรรมที่ไม่ดี

2.5.1.1 ทฤษฎีการจูงใจของมาสโลว์

ทฤษฎีการจูงใจที่เป็นที่รู้จักกันกว้างขวางมากที่สุดทฤษฎีหนึ่ง คือ “ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์” (Maslow's hierarchy of needs) ทฤษฎีของมาสโลว์ ยึดถือข้อสมมติฐาน 4 ประการดังนี้

1.1 มนุษย์ทุกคนมีรูปแบบการรับแรงจูงใจคล้ายคลึงกัน โดยผ่านมาจากแหล่งกำเนิดภายในร่างกาย และจากการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social interaction)

1.2 แรงจูงใจบางอย่างมีความจำเป็นขั้นพื้นฐานและสำคัญมากกว่าแรงจูงใจอย่างอื่น

1.3 แรงจูงใจที่มีความจำเป็นขั้นพื้นฐานมากกว่า จำเป็นจะต้องได้รับการตอบสนองให้ได้รับความพอใจก่อนจนถึงระดับเป็นแรงจูงใจน้อยที่สุด ก่อนที่แรงจูงใจทางด้านอื่นจะได้รับแรงกระตุ้น

1.4 เมื่อแรงจูงใจขั้นพื้นฐานได้รับการตอบสนองจนได้รับความพอใจแล้ว แรงจูงใจขั้นที่สูงกว่าก็จะเกิดขึ้นเข้ามาแทนที่

มาสโลว์ได้จัดลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ออกเป็น 5 ประเภท 5 ระดับ ดังนี้คือ

1. ความต้องการพื้นฐานทางกายภาพและชีวภาพ (Basic Physiological Biological Needs)

เป็นความต้องการพื้นฐานเพื่อความอยู่รอด เช่น อาหาร น้ำ ความอบอุ่น ที่อยู่อาศัย และการนอน การพักผ่อน มาสโลว์ได้กำหนดตำแหน่งซึ่งความต้องการเหล่านี้ได้รับการตอบสนองไปยังระดับที่มีความจำเป็นเพื่อให้ชีวิตอยู่รอด และความต้องการอื่นจะกระตุ้นบุคคลต่อไป

2. ความต้องการความปลอดภัยและความมั่นคง (Safety, Security Needs)

ความต้องการนี้เป็นความต้องการจะเป็นอิสระจากอันตรายทางกาย และความกลัวต่อการสูญเสียทรัพย์สิน งาน อาหาร หรือที่อยู่อาศัย ความต้องการที่ระดับต่ำกว่าต้องได้รับการตอบสนองแล้วจึงมีความต้องการระดับ ที่สอง หมายความว่า ถ้าความต้องการในระดับต่ำกว่ายังไม่ได้รับการตอบสนองในระดับที่ทำให้เกิดความพึงพอใจแล้ว ความต้องการในระดับต่ำที่ยังตอบสนองไม่ได้นี้ก็ยังคงมีน้ำหนัก และสามารถมีอิทธิพลมากกว่าความต้องการในระดับที่สูงกว่า บุคคลจะไม่มีแรงจูงใจที่จะตอบสนองความต้องการเพื่อความปลอดภัยและความมั่นคง (Safety, Security Needs) แม้ว่าเขาจะไม่มีความปลอดภัย สักเท่าใดก็ตาม เว้นไว้เสียแต่ว่า ความต้องการทางกายภาพของเขาจะได้รับการตอบสนองให้ได้ระดับหนึ่งพอสมควรเสียก่อน นั่นคือบุคคลที่กำลังจะอดตายจะไม่มุ่งหาความปลอดภัยหรือความมั่นคง

3. ความต้องการในทางสังคม ความรักใคร่ และความเป็นเจ้าของ (Social, Affiliative, and Belonging Needs)

เนื่องจากบุคคลที่อยู่รวมกันเป็นสังคม มีความต้องการให้บุคคลอื่นมีความยอมรับความต้องการในทางสังคม ความรักใคร่ และความเป็นเจ้าของ จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อบุคคลสามารถตอบสนองความต้องการทางกายภาพและความปลอดภัยได้ระดับหนึ่งแล้ว และความต้องการที่จะมีสถานภาพทางสังคมจะเกิดขึ้นได้

4. ความต้องการที่จะได้รับการยกย่องและเป็นที่ยอมรับ (Esteem, Recognition Needs)

ตามทฤษฎีของมาสโลว์เมื่อบุคคลได้รับการตอบสนองความต้องการและการยอมรับแล้ว จะต้องการ การยกย่องจากตัวเองหรือบุคคลอื่น ความต้องการนี้เป็นความต้องการพึงพอใจ ในอำนาจ (Power) ความภาคภูมิใจ (Prestige) สถานะ (status) และความเชื่อมั่นในตนเอง (Self-confidence)

5. ความสำเร็จหรือความต้องการประจักษ์ตน (Self-Fulfillment, Self-Actualization Needs)

มาสโลว์ค้ำประกันว่าความต้องการในระดับสูงสุดเป็นความปรารถนาที่จะสามารถให้ประสบความสำเร็จ เพื่อจะมีศักยภาพและบรรลุความสำเร็จในสิ่งใดสิ่งหนึ่งในระดับสูงสุด¹⁷

ความต้องการทั้ง 5 ระดับ อาจจำแนกออกได้เป็น 2 ชั้น เพื่อให้มองเห็นความแตกต่างของความต้องการที่ง่ายขึ้น คือ

1. ความต้องการขั้นต่ำ (Lower-order needs)

เป็นความต้องการที่จะต้องได้รับการตอบสนองก่อนเพื่อให้เกิดความพอใจภายนอก ได้แก่ ความต้องการทางด้านร่างกาย และความต้องการความปลอดภัย

2. ความต้องการขั้นสูง (Higher-order needs)

เป็นความต้องการที่จะได้รับการตอบสนองทีหลังเพื่อก่อให้เกิดความพอใจภายใน ได้แก่ ความต้องการด้านสังคม ความต้องการมีเกียรติยศ มีศักดิ์ศรีในสังคม และความต้องการความสมหวังในชีวิต

2.5.1.2 ทฤษฎีการจูงใจของแม็กเคลลแลนด์

ในขณะที่ทฤษฎีลำดับขั้นของมาสโลว์ ได้มีการทบทวนกัน ทฤษฎีการจูงใจของแม็กเคลลแลนด์ (McClelland) ได้รับการสนับสนุนจากผลงานการวิจัยอย่างมาก ตามทฤษฎีของเขานั้นยึดถือความเชื่อที่ว่าความต้องการของคนที่จะเป็นแรงจูงใจที่สำคัญมี 3 ประการ คือ

2.1 ความต้องการประสบความสำเร็จ (Need for achievement หรือ nAch)

2.2 ความต้องการความรักความผูกพัน (Need for affiliation หรือ nAff)

¹⁷สร้อยตระกูล (ติวยานนท์) อรรถมานะ, พฤติกรรมองค์การ : ทฤษฎีและการประยุกต์, (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2550), หน้า 91.

2.3 ความต้องการอำนาจบารมี (Need for power หรือ nPow)

แม็คเคลลเลนด์ ได้ทำการวิจัยตามแนวความคิดของความต้องการทั้ง 3 ประการ ดังกล่าว และได้สรุปผลการวิจัยที่น่าสนใจไว้ดังนี้

1. บุคคลที่ต้องการประสบผลสำเร็จสูง (nAch)

จะแสวงหาแนวทางเพื่อก้าวไปข้างหน้า จะใช้ความพยายามเพื่อมุ่งไปสู่ความสำเร็จ และจะมีความรับผิดชอบในการแก้ปัญหาต่างๆ จากการศึกษาของแม็คเคลลเลนด์พบว่า 85 เปอร์เซ็นต์ของนักศึกษาที่มีความต้องการประสบผลสำเร็จสูง จะเข้าสู่อาชีพที่ต้องการผู้มีความสามารถที่จะเผชิญกับความเสี่ยงและการตัดสินใจ และมีโอกาสที่ประสบผลสำเร็จที่ยิ่งใหญ่ เช่น งานการจัดการธุรกิจ เป็นต้น

2. บุคคลที่ต้องการความรักความผูกพันสูง (nAff)

แม็คเคลลเลนด์ มองความต้องการนี้คล้ายกับความต้องการระดับที่ 3 ของมาสโลว์ เขาได้สรุปผู้มีความต้องการทางด้านนี้สูงไว้ว่า พวกนี้ได้จัดลำดับความสำคัญ ความต้องการที่อยากอยู่ร่วมกับผู้อื่น มากกว่าความต้องการเพื่อความสำเร็จ ตัวอย่างเช่น จากการศึกษาโดยการทดลองการให้มีโอกาสเลือกผู้ช่วยในการทำงานอย่างหนึ่งพบว่าบุคคลที่ต้องการประสบผลสำเร็จสูง (nAch) จะเลือกผู้ช่วยที่มีคุณสมบัติแสดงถึงความสามารถเป็นสำคัญ ส่วนบุคคลที่ต้องการความรักความผูกพันสูง (nAff) จะเลือกเพื่อนของเขาเองมาเป็นผู้ช่วยร่วมงาน จะเห็นได้ชัดว่า บุคคลที่มีความต้องการความรัก ความผูกพันสูง จะตัดสินใจโดยยึดถือความสบายใจในการทำงาน มากกว่าที่จะยึดถือความสำเร็จของงาน

3. บุคคลที่มีความต้องการอำนาจบารมีสูง (nPow)

ซึ่งหมายถึง ความปรารถนาอยากได้อำนาจบารมีเพื่อนำไปใช้ควบคุมกำกับผู้อื่น บุคคลผู้ต้องการมีอำนาจบารมีสูงตามแนวความคิดของแม็คเคลลเลนด์ มีความต้องการอำนาจแยกเป็น 2 แนวทาง คือ ในทางบวก เป็นความปรารถนาอยากมีอำนาจบารมี สามารถเชิญชวนและคลบ้นดาลใจผู้อื่นให้คล้อยตามยอมรับได้ หรือในทางลบ เป็นความปรารถนา

2.5.1.3 ประเภททฤษฎีแรงจูงใจ

1. ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม (Behavioral View of Motivation)

ทฤษฎีนี้ ให้ความสำคัญกับประสบการณ์ในอดีต (Past Experience) ว่ามีผลต่อแรงจูงใจของบุคคลเป็นอย่างมาก ดังนั้นทุกพฤติกรรมของมนุษย์ถ้าวิเคราะห์ดูแล้วจะเห็นว่าได้รับอิทธิพลที่เป็นแรงจูงใจมาจากประสบการณ์ในอดีตเป็นส่วนมาก โดยประสบการณ์ในด้านดีและกลายเป็นแรงจูงใจทางบวกที่ส่งผลเร้าให้มนุษย์มีความต้องการ แสดงพฤติกรรมในทิศทางนั้นมากยิ่งขึ้นทฤษฎีนี้เน้นความสำคัญของสิ่งเร้าภายนอก (Extrinsic Motivation)

2. ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning View of Motivation)

ทฤษฎีนี้เห็นว่าแรงจูงใจเกิดจากการเรียนรู้ทางสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างเอกลักษณ์และการเลียนแบบ (Identification and Imitation) จากบุคคลที่ตนเองชื่นชม หรือคนที่มีชื่อเสียงในสังคม จะเป็นแรงจูงใจที่สำคัญในการแสดงพฤติกรรมของบุคคล

3. ทฤษฎีพุทธินิยม (Cognitive View of Motivation)

ทฤษฎีนี้เห็นว่าแรงจูงใจในการกระทำพฤติกรรมของมนุษย์นั้นขึ้นอยู่กับ การรับรู้ (Perceive) สิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัว โดยอาศัยความสามารถทางปัญญาเป็นสำคัญ มนุษย์จะได้รับแรงผลักดันจากหลาย ๆ ทางในการแสดงพฤติกรรมซึ่งในสภาพเช่นนี้ มนุษย์จะเกิดสภาพความ ไม่สมดุล (Disequilibrium) ขึ้น เมื่อเกิดสภาพเช่นนี้มนุษย์จะต้อง อาศัยขบวนการดูดซึม (Assimilation) และการปรับ (Accomodation) ความแตกต่างของประสบการณ์ที่ได้รับใหม่ให้เข้ากับประสบการณ์เดิมของตนซึ่งการจะทำให้ได้จะต้องอาศัยสติปัญญาเป็นพื้นฐานที่สำคัญทฤษฎีนี้เน้นเรื่องแรงจูงใจภายใน (intrinsic Motivation) นอกจากนั้นทฤษฎีนี้ยังให้ความสำคัญกับเป้าหมาย วัตถุประสงค์ และการวางแผน

ทฤษฎีนี้ให้ความสำคัญกับระดับของความคาดหวัง (Level of Aspiration) โดยที่เขากล่าวว่า คนเรามีแนวโน้มที่จะตั้ง ความคาดหวังของตนเองให้สูงขึ้น เมื่อเขาทำงานหนึ่งสำเร็จ และตรงกันข้ามคือจะตั้งความคาดหวังของตนเองต่ำลง เมื่อเขาทำงานหนึ่งแล้วล้มเหลว

4. ทฤษฎีมนุษยนิยม (Humanistic View of Motivation)

แนวความคิดนี้เป็นของมาสโลว์ (Maslow) ที่ได้อธิบายถึงลำดับความต้องการของมนุษย์ โดยที่ความต้องการจะเป็น ตัวกระตุ้นให้มนุษย์แสดงพฤติกรรมเพื่อไปสู่ความต้องการนั้น ดังนั้นถ้าเข้าใจความต้องการของมนุษย์ก็สามารถ อธิบายถึงเรื่องแรงจูงใจของมนุษย์ได้เช่นเดียวกัน ในเรื่องความต้องการ (Need) ของมนุษย์ ถ้าเรามีความเข้าใจเรื่องความต้องการของมนุษย์แล้ว เราจะสามารถเข้าใจพื้นฐานพฤติกรรมของมนุษย์ได้มากยิ่งขึ้น นักจิตวิทยาที่สำคัญที่ศึกษาถึงเรื่องความต้องการของมนุษย์ เช่น

4.1 ความต้องการของมนุษย์ตามแนวความคิดของโทมัส (Thomas)

โทมัส ได้แบ่งความต้องการของมนุษย์ออกเป็นรูปของความปรารถนา (Wishes) 4 ประการ คือ

1. ความปรารถนาที่จะมีความมั่นคงปลอดภัย (Security)
2. ความปรารถนาที่จะให้ผู้อื่นยอมรับ (Recognition)
3. ความปรารถนาที่จะให้เพื่อตอบสนอง (Response From One's Fellow)
4. ความปรารถนาที่จะมีประสบการณ์ใหม่ (New Experience)

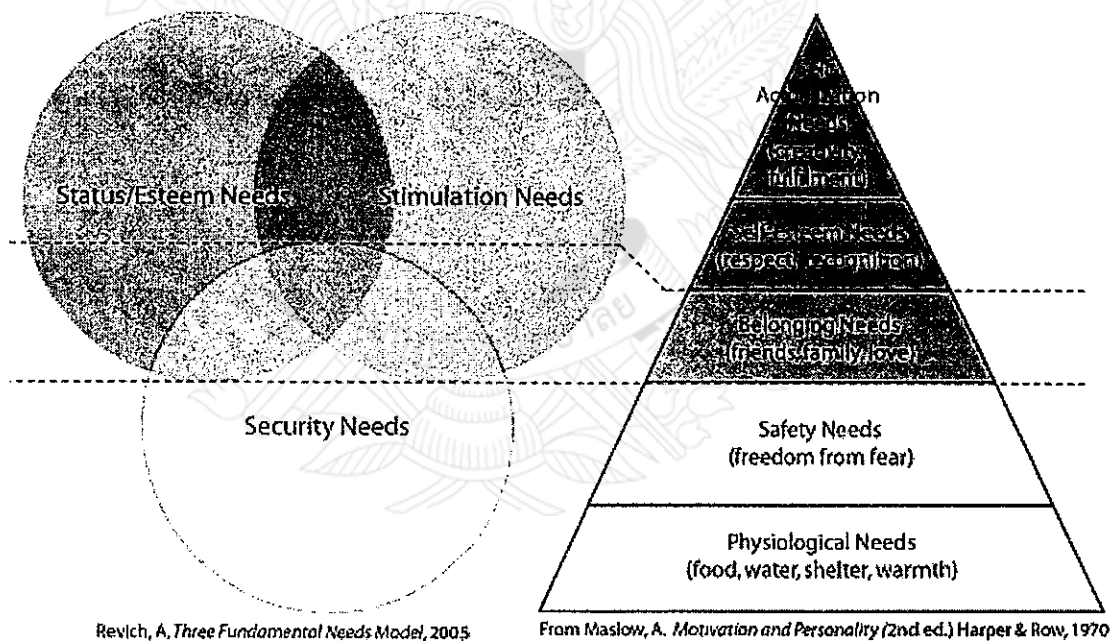
2.5.1.4 ทฤษฎีความต้องการ (Need Theories)

1. ทฤษฎีลำดับความต้องการ (Hierarchy of Needs Theory)

เป็นทฤษฎีที่พัฒนาขึ้นโดย อับราฮัม มาสโลว์ (Abraham Maslow) นักจิตวิทยาแห่งมหาวิทยาลัยแบรนดีส์ เป็นทฤษฎีที่รู้จักกันมากที่สุดทฤษฎีหนึ่ง ซึ่งระบุว่าบุคคลมีความต้องการเรียงลำดับจากระดับพื้นฐานที่สุดไปยังระดับสูงสุด กรอบความคิดที่สำคัญของทฤษฎีนี้มีสามประการคือ

1. บุคคลเป็นสิ่งมีชีวิตที่มีความต้องการ ความต้องการมีอิทธิพลหรือเป็นเหตุจูงใจต่อพฤติกรรม ความต้องการที่ยังไม่ได้รับการสนองตอบเท่านั้นที่เป็นเหตุจูงใจ ส่วนความต้องการที่ได้รับการสนองตอบแล้วจะไม่เป็นเหตุจูงใจอีกต่อไป
2. ความต้องการของบุคคลเป็นลำดับชั้นเรียงตามความสำคัญจากความต้องการพื้นฐานไปจนถึงความต้องการที่ซับซ้อน
3. เมื่อความต้องการลำดับต่ำได้รับการสนองตอบอย่างดีแล้ว บุคคลจะก้าวไปสู่ความต้องการลำดับที่สูงขึ้นต่อไป

Comparison of the Fundamental Needs Model with Abraham Maslow's Hierarchy of Needs
© 2006 · Allan Revlich

แผนภูมิที่ 2.1 แสดงรูปการจัดลำดับชั้นของความต้องการในทัศนะของ Maslow

2. ลำดับความต้องการของมนุษย์ตามแนวคิดของมาสโลว์

2.1 ความต้องการทางร่างกาย (Physiological Needs)

เป็นความต้องการลำดับต่ำสุดและเป็นพื้นฐานของชีวิต เป็นแรงผลักดันทางชีวภาพ เช่น ความต้องการอาหาร น้ำ อากาศ ที่อยู่อาศัย หากพนักงานมีรายได้จากการปฏิบัติงานเพียงพอ ก็จะ สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้โดยมีอาหารและที่พักอาศัย เขาก็จะมีกำลังที่จะทำงานต่อไป และการมี สภาพแวดล้อมการทำงานที่เหมาะสม เช่น ความสะอาด ความสว่าง การระบายอากาศที่ดี การบริการ สุขภาพ เป็นการสนองความต้องการในลำดับนี้ได้

2.2 ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs)

เป็นความต้องการที่จะเกิดขึ้นหลังจากที่ความต้องการทางร่างกายได้รับการตอบสนอง อย่างไม่ขาดแคลนแล้ว หมายถึงความต้องการสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยทั้งทางกายและจิตใจ ความมั่นคงในงาน ในชีวิตและสุขภาพ การสนองความต้องการนี้ต่อพนักงานทำได้หลายอย่าง เช่น การ ประกันชีวิตและสุขภาพ กฎระเบียบข้อบังคับที่ยุติธรรม การให้มีสภาพแรงงาน ความปลอดภัยในการ ปฏิบัติงาน เป็นต้น

2.3 ความต้องการทางสังคม (Social Needs)

เมื่อมีความปลอดภัยในชีวิตและมั่นคงในการทำงานแล้ว คนเราจะต้องความรัก มิตรภาพ ความใกล้ชิดผูกพัน ต้องการเพื่อน การมีโอกาสนำเข้าสมาคมสังสรรค์กับผู้อื่น ได้รับการยอมรับเป็น สมาชิกในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหรือ หลายกลุ่ม

2.4 ความต้องการเกียรติยศชื่อเสียง (Esteem Needs)

เมื่อความต้องการทางสังคมได้รับการตอบสนองแล้ว คนเราจะต้องการสร้างสถานภาพ ของตัวเองให้สูงเด่น มีความภูมิใจและสร้างการนับถือตนเอง ชื่นชมในความสำเร็จของงานที่ทำ ความรู้ที่มั่นใจในตัวเองและเกียรติยศ ความต้องการเหล่านี้ได้แก่ ยศ ตำแหน่ง ระดับเงินเดือนที่สูง งาน ที่ท้าทาย ได้รับการยกย่องจากผู้อื่น มีส่วนร่วมในการตัดสินใจในงาน โอกาสแห่งความก้าวหน้าในงาน อาชีพ เป็นต้น

2.5 ความต้องการเติมความสมบูรณ์ให้ชีวิต (Self-actualization Needs)

เป็นความต้องการระดับสูงสุด คือต้องการจะเติมเต็มศักยภาพของตนเอง ต้องการ ความสำเร็จในสิ่งที่ปรารถนาสูงสุดของตัวเอง ความเจริญก้าวหน้า การพัฒนาทักษะความสามารถให้ ถึงขีดสุดยอด มีความเป็นอิสระในการตัดสินใจและการคิดสร้างสรรค์สิ่งต่างๆ การก้าวสู่ตำแหน่งที่ สูงขึ้นในอาชีพและการทำงาน เป็นต้น

มาสโลว์แบ่งความต้องการเหล่านี้ออกเป็นสองกลุ่ม คือ ความต้องการที่เกิดจากความขาดแคลน (deficiency needs) เป็นความต้องการระดับต่ำ ได้แก่ ความต้องการทางกายและความต้องการความปลอดภัย อีกกลุ่มหนึ่งเป็นความต้องการก้าวหน้าและพัฒนาตนเอง (growth needs) ได้แก่ ความต้องการทางสังคม เกียรติยศชื่อเสียง และความต้องการเติมความสมบูรณ์ให้ชีวิต จัดเป็นความต้องการระดับสูง และอธิบายว่า ความต้องการระดับต่ำจะได้รับการสนองตอบจากปัจจัยภายนอกตัวบุคคล ส่วนความต้องการระดับสูงจะได้รับการสนองตอบจากปัจจัยภายในตัวบุคคลเอง¹⁸

2.5.1.5 ทฤษฎี ERG ของเอลเดอร์เฟอร์ (ERG Theory)

เคลย์ตัน แอลเดอร์เฟอร์ (Claton Elderfer) แห่งมหาวิทยาลัยเยล ได้รับปรับปรุงลำดับความต้องการตามแนวคิดของมาสโลว์เสียใหม่ เหลือความต้องการเพียงสามระดับ คือ

1. ความต้องการดำรงชีวิตอยู่ (Existence Needs)

คือ ความต้องการทางร่างกายและความปลอดภัยในชีวิต เปรียบได้กับความต้องการระดับต่อของมาสโลว์ ...ย่อโดย E

2. ความต้องการความสัมพันธ์ (Relatedness Needs)

คือ ความต้องการต่างๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ทั้งในที่ทำงานและสภาพแวดล้อมอื่นๆ ตรงกับความต้องการทางสังคมตามแนวคิดของมาสโลว์ ย่อ โดย R

3. ความต้องการเจริญเติบโต (Growth Needs)

คือ ความต้องการภายใน เพื่อการพัฒนาตัวเอง เพื่อความเจริญเติบโต พัฒนาและใช้ความสามารถของตัวเองได้เต็มที่ แสวงหาโอกาสในการเอาชนะความท้าทายใหม่ๆ เปรียบได้กับความต้องการชื่อเสียงและการเติมความสมบูรณ์ให้ชีวิตตามแนวคิดของมาสโลว์...ย่อโดย G

มีความแตกต่างสองประการระหว่างทฤษฎี ERG และทฤษฎีลำดับความต้องการ คือประการแรก มาสโลว์ยืนยันว่า บุคคลจะหยุดอยู่ที่ความต้องการระดับหนึ่งจนกว่าจะได้รับการตอบสนองแล้ว แต่ทฤษฎี ERG อธิบายว่า ถ้าความต้องการระดับนั้นยังคงไม่ได้รับการตอบสนองต่อไป บุคคลจะเกิดความคับข้องใจ แล้วจะถดถอยลงมาให้ความสนใจในความความต้องการระดับต่ำกว่าอีกครั้งหนึ่ง ประการที่สอง ทฤษฎี ERG อธิบายว่า ความต้องการมากกว่าหนึ่งระดับอาจเกิดขึ้นได้ในเวลาเดียวกัน หรือบุคคลสามารถถูกจูงใจด้วยความต้องการมากกว่าหนึ่งระดับในเวลาเดียวกัน เช่น ความต้องการ

¹⁸วิสา โรจน์สัตย์, “ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรในสังกัดสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจ, วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : สถาบันราชภัฏสมเด็จพระเจ้าพระยา), 2545, หน้า 19.

เงินเดือนที่สูง (E) พร้อมกับความต้องการทางสังคม (R) และความต้องการ โอกาสและอิสระในการคิด
ตัดสินใจ (G)¹⁹

2.5.1.6 ทฤษฎีสองปัจจัยของเฮิร์ซเบิร์ก (Two-Factor Theory)

เฟรดเดอริก เฮิร์ซเบิร์ก (Frederick Herzberg) ได้พัฒนาทฤษฎีการจูงใจซึ่งเป็น ที่นิยม
แพร่หลาย คือ ทฤษฎีสองปัจจัย โดยแบ่งเป็นปัจจัยอนามัย และปัจจัยจูงใจ ปัจจัยอนามัย (hygiene
factors) ได้แก่สภาพแวดล้อมของการทำงาน และวิธีการบังคับบัญชาของหัวหน้างาน ถ้าหากไม่
เหมาะสมหรือบกพร่องไป จะทำให้บุคคลรู้สึกไม่พอใจในงาน ซึ่งถ้ามีพร้อมสมบูรณ์ ก็ไม่สามารถสร้าง
ความพอใจในงานได้ แต่ยังคงปฏิบัติงานอยู่ เพราะเป็นปัจจัยที่ป้องกันความไม่พอใจในงานเท่านั้น
ไม่ใช่ปัจจัยที่จะส่งเสริมให้คนทำงาน โดยมีประสิทธิภาพหรือผลผลิตมาก ขึ้นได้ ตัวอย่างปัจจัยเหล่านี้
ได้แก่ นโยบายของหน่วยงาน สภาพแวดล้อมการทำงาน ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงาน แบบการ
บริหารงาน เงินเดือน สวัสดิการต่างๆ ความมั่นคง ความปลอดภัย เป็นต้น

ปัจจัยจูงใจ (motivating factors) ได้แก่ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาของงาน และทำให้ผู้ปฏิบัติ
มีความพอใจในงาน ใช้ความพยายามและความสามารถทุ่มเทในการทำงานมากขึ้น เช่น ความสำเร็จ การ
ได้รับการยกย่อง ได้รับผิชอบในงาน ลักษณะงานที่ท้าทาย เหมาะกับระดับความสามารถ มีโอกาส
ก้าวหน้าและพัฒนาตนเองให้สูงขึ้น เป็นต้น การสร้างแรงจูงใจแก่ผู้ปฏิบัติงานจึงมีสองขั้นตอน คือ ตอน
แรกหัวหน้างานหรือผู้บริหารต้องตรวจสอบให้มั่นใจว่าปัจจัยอนามัยไม่ขาดแคลนหรือบกพร่อง เช่น
ระดับเงินเดือนค่าจ้างเหมาะสม งานมีความมั่นคง สภาพแวดล้อมปลอดภัย และอื่นๆ จนแน่ใจว่า
ความรู้สึกไม่พอใจจะไม่เกิดขึ้นในหมู่ผู้ปฏิบัติงาน ในตอนที่สองคือการให้โอกาสที่จะได้รับปัจจัยจูงใจ
เช่น การได้รับการยกย่องในความสำเร็จและผลการปฏิบัติงาน มอบความรับผิดชอบตามสัดส่วน ให้
โอกาสใช้ความสามารถในงานสำคัญ ซึ่งอาจต้องมีการออกแบบการทำงานให้เหมาะสมด้วย การ
ตอบสนองด้วยปัจจัยอนามัยก่อน จะทำให้เกิดความรู้สึกเป็นกลาง ไม่มีความไม่พอใจ แล้วจึงใช้ปัจจัยจูง
ใจเพื่อสร้างความพอใจ ซึ่งจะส่งผลให้ผู้ปฏิบัติงานทุ่มเทในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

เฮิร์ซเบิร์กได้ลดความต้องการห้าขั้นของมาสโลว์เหลือเพียงสองระดับ คือ ปัจจัยอนามัยเทียบ
ได้กับการสนองตอบต่อความต้องการระดับต่ำ (ความต้องการทางกาย ความต้องการความปลอดภัย และ
ความต้องการทางสังคม) ส่วนปัจจัยจูงใจเทียบได้กับการสนองตอบต่อความต้องการระดับสูง (เกียรติยศ
ชื่อเสียง และความสมบูรณ์ในชีวิต)

¹⁹ศิริวรรณ เสรีรัตน์, สมชาย หิรัญกิตติ, ลัทธிகาล ศรีวะรมย์, ขวลิต ประภาวนนท์และ
สุดา สุวรรณภิรมย์, องค์การและการจัดการ, (กรุงเทพมหานคร : ชีระฟิล์ม และไชนเท็กซ์, 2539), 251
หน้า

2.5.1.7 ทฤษฎีความต้องการจากการเรียนรู้ (Learned Needs Theory)

เดวิด ซี แมคเคิลแลนด์ เป็นผู้เสนอทฤษฎีความต้องการจากการเรียนรู้ขึ้น โดยสรุปว่าคนเราเรียนรู้ความต้องการจากสังคมที่เกี่ยวข้อง ความต้องการจึงถูกก่อตัวและพัฒนา มาตลอดช่วงชีวิตของแต่ละคน และเรียนรู้ว่าในทางสังคมแล้ว เรามีความต้องการที่สำคัญสามประการ คือ ความต้องการความสำเร็จ (need for achievement) เป็นความต้องการที่จะทำงาน ได้ดีขึ้น มีประสิทธิภาพมากขึ้น มีมาตรฐานสูงขึ้นในชีวิต มีผู้ต้องการความสำเร็จสูงจะมีลักษณะพฤติกรรม ดังนี้

- มีเป้าหมายในการทำงานสูง ชัดเจนและท้าทายความสามารถ
- มุ่งที่ความสำเร็จของงานมากกว่ารางวัล หรือผลตอบแทนเป็นเงินทอง
- ต้องการข้อมูลย้อนกลับ ในความก้าวหน้าสู่ความสำเร็จทุกระดับ
- รับผิดชอบงานส่วนตัวมากกว่าการมีส่วนร่วมผู้อื่น

ความต้องการอำนาจ (Need for power) เป็นความต้องการที่จะมีส่วนควบคุม สร้างอิทธิพล หรือรับผิดชอบในกิจการของผู้อื่น ผู้มีความต้องการอำนาจจะมีลักษณะพฤติกรรม ดังนี้

- แสวงหาโอกาสในการควบคุมหรือมีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่น
- ชอบการแข่งขันในสถานการณ์ที่มีโอกาสให้ตนเองครอบงำคนอื่นได้
- สนุกสนานในการเชิญหน้าหรือโต้แย้ง ต่อสู้กับผู้อื่น

ความต้องการอำนาจมีสองลักษณะ คือ อำนาจบุคคล และอำนาจสถาบัน อำนาจบุคคลมุ่งเพื่อประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าองค์กร แต่อำนาจสถาบันมุ่งเพื่อประโยชน์ส่วนรวม โดยทำงานร่วมกับคนอื่น

ความต้องการความผูกพัน (Need for affiliation) เป็นความต้องการที่จะรักษามิตรภาพและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลไว้อย่างใกล้ชิด ผู้มีความต้องการความผูกพันมีลักษณะ ดังนี้

- พยายามสร้างและรักษาสัมพันธ์ภาพและมิตรภาพให้ยั่งยืน
- อยากให้บุคคลอื่นชื่นชอบตัวเอง
- สนุกสนานกับงานเลี้ยง กิจกรรมทางสังคม กละการพบปะสังสรรค์
- แสวงหาการมีส่วนร่วม ด้วยการร่วมกิจกรรมกับกลุ่ม หรือองค์กรต่างๆ

สรุปได้ว่า แรงจูงใจ ได้แก่อะไรก็ตามที่เกิดจากสาเหตุหลายประการเช่น ความต้องการ แรงขับ สิ่งล่อใจ การตื่นตัว การคาดหวัง และการตั้งเป้าหมาย ซึ่งล้วนแต่มีความสัมพันธ์และเกี่ยวเนื่องกันตัวอย่างเช่น ความต้องการ ทำให้เกิด ภาวะขาดสมดุล ภายในร่างกาย หรือ จิตใจ มนุษย์อยู่ใน ภาวะขาดสมดุลไม่ได้ ต้องหาทางสนอง ความต้องการ เพื่อให้เข้าสู่ภาวะสมดุล ส่งผลให้เกิดแรงขับหรือแรงผลักดันพฤติกรรม ทำให้มนุษย์แสดง พฤติกรรม อย่างมีทิศทาง มุ่งไปสู่เป้าหมาย เมื่อบรรลุเป้าหมายแล้ว แรงผลักดัน พฤติกรรมก็ลดลง ภาวะสมดุลก็กลับคืนมา

2.5.2 ทฤษฎีการตัดสินใจ

2.5.2.1 ทฤษฎีหลักการเหตุผล (Ration/comprehensive theory)

1. ปัญหาที่สามารถจำแนกออกจากปัญหาอื่นได้ หรือเปรียบเทียบกับปัญหาอื่นได้อย่างมีความหมาย
2. มีความรู้ความเข้าใจเป้าประสงค์ (Goals) ค่านิยม (values) หรือวัตถุประสงค์ (objectives) และจัดลำดับความสำคัญของแต่ละกรณี
3. การตรวจสอบทางเลือกต่างๆในการแก้ไขปัญหาอย่างชัดเจน
4. การตรวจสอบผลลัพธ์ทั้งทางด้านต้นทุน ผลระยะ โยชน์ ข้อได้เปรียบ ข้อเสียเปรียบที่อาจเกิดขึ้นจากการตัดสินใจเลือกทางใดทางหนึ่ง
5. การเปรียบเทียบผลลัพธ์ที่อาจเกิดขึ้นของทางเลือกแต่ละทาง
6. เลือกทางเลือกและผลลัพธ์ที่จะตอบสนองต่อเป้าประสงค์ ค่านิยม หรือวัตถุประสงค์สูงสุดขององค์การ

2.5.2.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจของรีเดอร์ (Reader)

ทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจของรีเดอร์ (Reader) ได้ศึกษา พฤติกรรมของบุคคล และได้แสดงให้เห็นว่า การกระทำของบุคคลนั้นเป็นผลมาจากการที่บุคคลมีความเชื่อหรือไม่เชื่อในสิ่งนั้น ๆ ดังนั้นในการตัดสินใจเลือกกระทำพฤติกรรมทางสังคมของบุคคลทุกเรื่องจึงเป็นผลมาจากการที่มีความเชื่อและไม่เชื่อดังกล่าว โดยเฉพาะพฤติกรรมของบุคคลที่เกี่ยวกับการตัดสินใจนั้น รีเดอร์ (Reader) ได้เสนอความคิดและแนวทางการวินิจฉัยในพฤติกรรม โดยการแสดงให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของปัจจัยต่าง ๆ จำนวน 15 ปัจจัยที่เกี่ยวพันกับความเชื่อ โดยแบ่งปัจจัยดังกล่าวนี้ออกเป็นปัจจัยความเชื่อ 10 รูปแบบ และความไม่เชื่อ 5 รูปแบบที่ส่งผลให้เกิดการตัดสินใจ และกระทำพฤติกรรมทางสังคม รีเดอร์ (Reader) ได้แบ่งปัจจัยออกเป็นประเภทต่าง ๆ ถึง 3 ประเภท ปัจจัยดึง (Pull factors) ปัจจัยผลัก (Push factors) และปัจจัยความสามารถ (Able factors) ดังนี้

1. ปัจจัยดึง

1.1 เป้าประสงค์

ความมุ่งประสงค์ที่จะให้บรรลุและให้สัมฤทธิ์จุดประสงค์ในการกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้น ผู้กระทำจะมีการกำหนดเป้าหมาย หรือจุดประสงค์ไว้ก่อนล่วงหน้า และผู้กระทำพยายามกระทำทุกวิถีทางเพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์

1.2 ความเชื่อ

ความเชื่อนั้นเป็นผลมาจากการที่บุคคลได้รับรู้ไม่ว่าจะเป็นแนวคิดความรู้ ซึ่งความเชื่อเหล่านี้จะมีผลต่อการตัดสินใจของบุคคลและพฤติกรรมทางสังคมในกรณีที่ว่าบุคคลจะเลือกรูปแบบของพฤติกรรมบนพื้นฐานของความเชื่อที่ตนยึดมั่นอยู่

1.3 ค่านิยม

เป็นสิ่งที่บุคคลยึดถือเป็นเครื่องช่วยตัดสินใจ และกำหนดการกระทำของตนเอง ค่านิยม นั้นเป็นความเชื่ออย่างหนึ่งที่มีลักษณะถาวร ค่านิยมของมนุษย์จะแสดงออกทางทัศนคติ และพฤติกรรม ของมนุษย์ในเกือบทุกรูปแบบ ค่านิยมมีผลต่อการตัดสินใจในกรณีที่ว่าการกระทำทางสังคมของบุคคล พยายามที่จะกระทำให้สอดคล้องกับค่านิยมที่ยึดถืออยู่

1.4 นิสัยและขนบธรรมเนียม

คือ แบบอย่างพฤติกรรมที่สังคมกำหนดแล้วสืบต่อกันด้วยประเพณี และถ้ามีการละเมิดก็ จะถูกบังคับด้วยการที่สังคมไม่เห็นชอบด้วยในการตัดสินใจที่จะเลือกกระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่าง หนึ่งของมนุษย์นั้น ส่วนหนึ่งจึงเนื่องมาจากแบบอย่างพฤติกรรมที่สังคมกำหนดไว้ให้แล้ว

2. ปัจจัยผลึก ความคาดหวัง

คือ ทำที่ของบุคคลที่มีต่อพฤติกรรมของบุคคลที่เกี่ยวข้องตัวเองโดยคาดหวังหรือต้องการให้ บุคคลนั้นถือปฏิบัติ และกระทำในสิ่งที่ตนต้องการ ดังนั้นในการเลือกกระทำพฤติกรรม (Social action) ส่วนหนึ่งจึงขึ้นอยู่กับความคาดหวังและทำที่ของบุคคลอื่นด้วย²⁰

สรุปได้ว่า การตัดสินใจ (Decision theory) คือ การตัดสินใจโดยมีการวิเคราะห์ ด้วยการ พิจารณาข้อมูลและทางเลือก โดยอาศัยทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกเป็นองค์ประกอบในการ ตัดสินใจ เช่น ข้อมูลข่าวสารที่ได้รับมาจากภายนอก ความเชื่อส่วนบุคคล เป็นต้น

2.6 แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจและการตัดสินใจของประชาชนตำบลโมถ้าย

2.6.1 แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจ

2.6.1.1 ความหมายของแรงจูงใจ (motive)

แรงจูงใจหมายถึง “สภาวะที่อยู่ภายในตัวที่เป็นพลัง ทำให้ร่างกายมีการเคลื่อนไหว ไปใน ทิศทางที่มีเป้าหมาย ที่ได้เลือกไว้แล้ว ซึ่งมักจะเป็นเป้าหมายที่มีอยู่ในภาวะสิ่งแวดล้อม”

2.6.1.2 ลักษณะของแรงจูงใจ

แรงจูงใจของมนุษย์มีมากมายหลายอย่าง เราถูกจูงใจให้มีการกระทำหรือพฤติกรรม หลาย รูปแบบ เพื่อหาน้ำและ อาหารมาดื่มกิน สนองความต้องการทางกาย แต่ยังมีความต้องการมากกว่านั้น

²⁰ เอกรัฐ วงศ์วีระกุล, “ปัจจัยการตัดสินใจเลือกใช้บริการสินเชื่อที่อยู่อาศัยกับธนาคารพาณิชย์ ของคนทำงานในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา”, สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ), 2553, หน้า 13-15.

เช่น ต้องการความสำเร็จ ต้องการเงิน คำชมเชย อำนาจ และในฐานะที่เป็นสัตว์สังคม คนยังต้องการมี อารมณ์ผูกพันและอยู่รวมกลุ่มกับผู้อื่น แรงจูงใจ จึงเกิดขึ้นได้จากปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอก

1. แรงจูงใจภายใน (Intrinsic motives)

แรงจูงใจภายในเป็นสิ่งผลักดันจากภายในตัวบุคคล ซึ่งอาจจะเป็นเจตคติ ความคิดเห็น ความสนใจ ความตั้งใจ การมองเห็นคุณค่า ความพอใจ ความต้องการ ฯลฯ สิ่งต่างๆ ดังกล่าวมาเหล่านี้มี อิทธิพลต่อพฤติกรรมค่อนข้างถาวร เช่น คนงานที่เห็นคุณค่าของงาน มองว่าองค์การคือสถานที่ให้ชีวิต แก่เขาและครอบครัว เขาก็จะจงรักภักดีต่อองค์การ กระทำ การต่าง ๆ ให้องค์การเจริญก้าวหน้า

2. แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic motives)

แรงจูงใจภายนอกเป็นสิ่งผลักดันภายนอกตัวบุคคลที่มากกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรม อาจจะเป็น การได้รับรางวัล เกียรติยศ ชื่อเสียง คำชม การได้รับการยอมรับยกย่อง ฯลฯ แรงจูงใจนี้ไม่คงทนถาวรต่อ พฤติกรรม บุคคลจะแสดงพฤติกรรม เพื่อตอบสนองสิ่งจูงใจดังกล่าว เฉพาะในกรณีที่ต้องการรางวัล ต้องการเกียรติ ชื่อเสียง คำชม การยกย่อง การได้รับ การยอมรับ ฯลฯ ตัวอย่างแรงจูงใจภายนอกที่มี อิทธิพลต่อพฤติกรรม เช่น การที่คนงาน ทำงานเพียง เพื่อแลกกับ ค่าตอบแทน หรือเงินเดือน การแสดง ความขยันตั้งใจทำงานเพียง เพื่อให้หัวหน้างานมองเห็นแล้ว ได้ความดีความชอบ เป็นต้น

2.6.1.3 รูปแบบของแรงจูงใจ

บุคคลแต่ละคนมีรูปแบบแรงจูงใจที่แตกต่างกัน ซึ่งนักจิตวิทยาได้แบ่งรูปแบบ แรงจูงใจของ มนุษย์ออกเป็นหลายรูปแบบที่สำคัญ มีดังนี้

1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive)

หมายถึง แรงจูงใจที่เป็นแรงขับให้บุคคลพยายามที่จะประกอบพฤติกรรม ที่จะประสบสัมฤทธิ์ ผลตามมาตรฐานความเป็นเลิศ (Standard of Excellence) ที่ตนตั้งไว้ บุคคลที่มีแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ จะไม่ ทำงานเพราะ หวังรางวัล แต่ทำเพื่อจะประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้มีแรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์จะมีลักษณะสำคัญ ดังนี้

1. มุ่งหาความสำเร็จ (Hope of Success) และกลัวความล้มเหลว (Fear of Failure)
2. มีความทะเยอทะยานสูง
3. ตั้งเป้าหมายสูง
4. มีความรับผิดชอบในการทำงานดี
5. มีความอดทนในการทำงาน
6. รู้ความสามารถที่แท้จริงของตนเอง
7. เป็นผู้ที่ทำงานอย่างมีการวางแผน
8. เป็นผู้ที่ตั้งระดับความคาดหวังไว้สูง

2. แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ (Affiliative Motive)

ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมพันธ มักจะเป็นผู้ที่โอบอ้อมอารี เป็นที่รักของเพื่อน มีลักษณะเห็นใจผู้อื่น ซึ่งเมื่อศึกษาจากสภาพครอบครัวแล้วผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมพันธมักจะเป็นครอบครัวที่อบอุ่น บรรยากาศในบ้านปราศจาก การแข่งขัน พ่อแม่ไม่มีลักษณะข่มขู่ พี่น้องมีความรักสามัคคีกันดี ผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมพันธจะมีลักษณะสำคัญ ดังนี้

1. เมื่อทำอะไร เป้าหมายก็เพื่อ ได้รับการยอมรับจากกลุ่ม
2. ไม่มีความทะเยอทะยาน มีความเกรงใจสูง ไม่กล้าแสดงออก
3. ตั้งเป้าหมายต่ำ
4. หลีกเลียงการโต้แย้งมักจะคล้อยตามผู้อื่น

3. แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power Motive)

สำหรับผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่อำนาจนั้น พบว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจแบบนี้ส่วนมาก มักจะพัฒนามาจากความรู้สึกที่ตนเอง “ขาด” ในบางสิ่งบางอย่างที่ต้องการ อาจจะเป็นเรื่องใดเรื่องหนึ่งก็ได้ทำให้เกิดมีความรู้สึกเป็น “ปมด้อย” เมื่อมีปมด้อย จึงพยายามสร้าง “ปมเด่น” ขึ้นมาเพื่อชดเชยกับสิ่งที่ตนเองขาด ผู้มีแรงจูงใจใฝ่อำนาจจะมีลักษณะสำคัญ ดังนี้

1. ชอบมีอำนาจเหนือผู้อื่น ซึ่งบางครั้งอาจจะออกมาในลักษณะการก้าวร้าว
2. มักจะต่อต้านสังคม
3. แสวงหาชื่อเสียง
4. ชอบเสี่ยง ทั้งในด้านของการทำงาน ร่างกาย และอุปสรรคต่างๆ
5. ชอบเป็นผู้นำ

4. แรงจูงใจใฝ่ก้าวร้าว (Aggression Motive)

ผู้ที่มีลักษณะแรงจูงใจแบบนี้มักเป็นผู้ที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบเข้มงวดมากเกินไป บางครั้งพ่อแม่อาจจะใช้วิธีการลงโทษที่รุนแรงเกินไป ดังนั้นเด็กจึงหาทางระบายออกกับผู้อื่น หรืออาจจะเนื่องมาจากการเลียนแบบ บุคคลหรือจากสื่อต่าง ๆ ผู้มีแรงจูงใจใฝ่ก้าวร้าว จะมีลักษณะที่สำคัญดังนี้

1. ถือความคิดเห็นหรือความสำคัญของตนเป็นใหญ่
2. ชอบทำร้ายผู้อื่น ทั้งการทำร้ายด้วยกายหรือวาจา

5. แรงจูงใจใฝ่พึ่งพา (Dependency Motive)

สาเหตุของการมีแรงจูงใจแบบนี้ก็เพราะการเลี้ยงดูที่พ่อแม่ทะนุถนอมมากเกินไป ไม่เปิดโอกาสให้เด็กได้ช่วยเหลือตนเอง ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่พึ่งพา จะมีลักษณะสำคัญ ดังนี้

1. ไม่มั่นใจในตนเอง
2. ไม่กล้าตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ด้วยตนเอง มักจะลังเล

3. ไม่กล้าเสี่ยง

4. ต้องการความช่วยเหลือและกำลังใจจากผู้อื่น

2.6.1.4 การจำแนกแรงจูงใจ (Classification of motives)

แรงจูงใจมีมากมายหลายอย่าง แต่พอจะแบ่งออกได้เป็นสองประเภทดังนี้

1. แรงขับปฐมภูมิ (primary drives)

เป็นแรงขับที่มีกำเนิดมาจากความต้องการทางร่างกาย และไม่ต้องอาศัยการเรียนรู้ (unlearned) เช่น ความหิวและความกระหาย มักจะเรียกว่าแรงขับทางสรีรวิทยา (physiological drives) นอกจากนี้ อาจมีแรงจูงใจบางอย่างที่มีได้เกิดจากการเรียนรู้เช่นกัน แต่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสรีรวิทยา เช่น ความรัก ความอยากรู้อยากเห็น การกระตุ้นความรู้สึกจากการสัมผัส (sensory stimulation) เป็นต้น

1.1 ความหิว (hunger)

ร่างกายต้องการอาหารเพื่อการเจริญเติบโต อาหารจึงเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งของชีวิต ความรู้สึกหิว จะแตกต่างกันไปในแต่ละคนและแต่ละเวลา สมองบางส่วนเกี่ยวข้องกับการควบคุมของความหิวและการกินอาหาร ส่วนที่สำคัญที่สุดคือ Hypothalamus

1.2 ความกระหาย (Thirst)

น้ำเป็นสิ่งจำเป็นอย่างหนึ่งสำหรับร่างกาย น้ำจะสูญเสียไปจากร่างกายในลักษณะต่างๆ กัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางปอด ต่อมเหงื่อและไต เมื่อมีการสูญเสียน้ำเกิดขึ้นร่างกาย จำเป็นจะต้องรักษาความสมดุลของน้ำ และอิเล็กโทรไลต์ให้คงอยู่ ความต้องการในลักษณะเช่นนี้จึงก่อให้เกิดแรงขับของความกระหาย ศูนย์ควบคุมความกระหายอยู่ที่ Hypothalamus ซึ่งประกอบด้วยเซลล์ประสาทที่ไวต่อการสูญเสียน้ำมาก

1.3 แรงขับทางเพศและความเป็นมารดา (Sex and maternal drives)

เราเชื่อว่าแรงขับทางเพศและความเป็นมารดา (maternal behavior) เป็นแรงขับทางสรีรวิทยา เพราะในสัตว์ที่ต่ำกว่าคน สิ่งเหล่านี้ขึ้นอยู่กับฮอร์โมนในเลือด androgens ซึ่งหลั่งออกมาจากอัณฑะ (testes) ของผู้ชายก่อให้เกิดความรู้สึกทางเพศแบบผู้ชาย estrogens ซึ่งหลั่งออกมาจากรังไข่ (ovaries) ของผู้หญิงก่อให้เกิดความรู้สึกทางเพศแบบผู้หญิง โดยปกติความรู้สึกทางเพศในผู้หญิง จะมามากเมื่อตอนไข่สุก และพร้อมที่จะเคลื่อน หรือเคลื่อนลงมาแล้วในมดลูก เมื่อมีกิจกรรมทางเพศในระยะนี้อาจมีการตั้งครรภ์เกิดขึ้นในช่วงสุดท้ายของการตั้งครรภ์จะมีฮอร์โมนตัวอื่น ๆ เข้ามาเกี่ยวข้องการมีตัวเด็ก (fetus) ในมดลูกกระตุ้นให้มี prolactin จากต่อมปีติวิตารี prolactin ดังกล่าวจะกระตุ้นต่อมนม ทำให้มีนมหลั่งออกมาสำหรับเลี้ยงทารก prolactin ยังมีส่วนทำให้เกิดพฤติกรรมของความเป็นมารดาในแม่อีกด้วย

1.4 อุณหภูมิ (Temperature)

ร่างกายต้องการความอบอุ่นและความหนาวเย็น ที่พอเหมาะ กล่าวคือไม่ร้อนและหนาวจนเกินไป อากาศร้อนจัดหรือหนาวจัดจะก่อให้เกิดการปรับตัวทางร่างกาย เพื่อให้อุณหภูมิคงที่และเกิดแรงจูงใจในการแสวงหาเครื่องนุ่งห่ม ตัวรับ (Receptors) สำหรับอุณหภูมิอยู่ที่ผิวหนัง ส่วนศูนย์ควบคุมอุณหภูมิที่ไฮโปทาลามัส

1.5 การหลีกเลี่ยงความเจ็บปวด (Avoidance of pain)

ความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงอันตรายต่างๆ เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการดำรงอยู่ของมนุษย์ และสัตว์ทั้งหลาย

1.6 ความอยากรู้อยากเห็นและการกระตุ้นความรู้สึกรักจากการสัมผัส (Curiosity and sensory stimulation)

ถ้าเรามองดูพฤติกรรมในแต่ละวันทั้งของคนและสัตว์จะเห็นว่าสิ่งเหล่านี้มาจากแรงขับทางสรีรวิทยาที่เกี่ยวกับความอยากรู้อยากเห็นและการกระตุ้นความรู้สึกรักจากการสัมผัส ตัวอย่าง คนเราต้องใช้ตามองหลายสิ่งหลายอย่างจนนับไม่ถ้วน : หนังสือ รูปภาพ หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ ทีวีทัศน์ ภูเขา การแข่งขันกีฬา รถยนต์ เสื้อผ้า และจุดสนใจอื่นๆ บางครั้งเราต้องใช้พลังงานในกิจกรรมบางอย่าง เช่น การออกกำลังกาย การเล่นเกม การยกของ การเย็บเสื้อผ้า การเดินทาง และอื่นๆ การจูงใจมีส่วนเข้ามาเกี่ยวข้อง มิฉะนั้นคนเราจะไม่ทำสิ่งเหล่านี้ แต่แรงจูงใจในกรณีเหล่านี้มิได้เป็นเรื่องทางสรีรวิทยาโดยตรง

1.7 กิจกรรมและการจัดแจง (Activity and manipulation)

แรงจูงใจบางอย่างมีกิจกรรมทางร่างกายและการจัดแจงเป็นเป้าประสงค์ ทั้งสัตว์และมนุษย์ต้องเสียเวลามากทีเดียว ในการเดินไปเดินมาโดยไม่มีเหตุผลชัดเจน สัตว์บางอย่างเช่นหนูถีบจักรจะต้องถีบจักรให้มนุษย์อยู่เรื่อย สัตว์ชั้นสูงหรือคนชอบขว้างหรือจัดแจงสิ่งของบางอย่าง เช่น เด็กเล่นง่วนอยู่กับของเล่น บางคนก็ชอบจับฉวย หยิบ โยนจับนี่

1.8 แรงจูงใจเกี่ยวกับความสามารถ (Competence motive)

ถ้าเราแสวงหาหลักการในการศึกษา เรื่องของความอยากรู้อยากเห็น และกิจกรรมต่างๆ เราอาจสรุปได้ว่า มีแรงจูงใจทั่วไปอย่างหนึ่งแฝงอยู่เบื้องหลัง สิ่งนี้คือแรงจูงใจสำหรับความสามารถ (Motive for competence) ทั้งคนและสัตว์จะถูกจูงใจโดยแรงขับอันนี้ให้รู้จักศักยภาพ (potentialities) ของตนเองอย่างเต็มที่ และการกระทำดังกล่าว ก็ก่อให้เกิดความพอใจด้วย

2. แรงขับทุติยภูมิ (Secondary drives)

เป็นแรงขับที่สลับซับซ้อนมากกว่าแรงขับปฐมภูมิ ส่วนใหญ่เกิดจากการเรียนรู้ แต่บางทีก็ไม่ใช่ แรงขับทุกอย่างถูกเปลี่ยนแปลงได้ (modified) โดยการเรียนรู้ทำนองเดียวกับแรงขับประเภทแรก บางทีเรียกว่าแรงจูงใจทางสังคม (social motives) หรือแรงขับทางจิตใจ (psychological drives) Morgan แบ่งแรงจูงใจทางสังคมออกเป็น

2.1 ความรักและความเกี่ยวเนื่อง (Affection and affiliation)

แรงจูงใจทั้งสองอย่างนี้มีความเกี่ยวเนื่องกันอย่างใกล้ชิด แต่ก็พอจะแยกออกจากกันได้ อันแรกคือความปรารถนาที่จะรักคนอื่น โดยเริ่มต้นกับแม่ของตนเอง อันหลังเป็นแรงจูงใจที่จะอยู่กับคนอื่น เนื่องจากมนุษย์เป็นสัตว์สังคม ความรักและความเกี่ยวเนื่องผูกพันกับคนอื่นจึงเป็นสิ่งจำเป็น แรงจูงใจเช่นนี้จะต้องมีต่อผู้อื่นด้วย นอกเหนือจากพ่อแม่และพี่น้องของตน มีการตอบสนองความต้องการ ซึ่งกันและกันในด้านต่างๆ

2.2 การยอมรับและการยกย่องทางสังคม (Social approval and esteem)

เมื่อคนเราเป็นหน่วยหนึ่งของสังคมก็จะต้องมีความรู้สึกว่าคุณได้รับการยกย่องทางสังคม สิ่งนี้ยังรวมไปถึงแรงจูงใจเกี่ยวกับสถานภาพ (Status) ตำแหน่ง (rank) ชื่อเสียง (prestige) และอำนาจ (power)

2.3 ความสัมฤทธิ์ (Achievement)

แม้นักจิตวิทยาจะยอมรับว่าการยกย่องตนเอง (self-esteem) เป็นแรงจูงใจที่สำคัญอย่างหนึ่ง แต่แรงจูงใจที่มีการศึกษากันอย่างกว้างขวางที่สุดกลับเป็นความต้องการของความสัมฤทธิ์ (need for achievement)

2.4 ความก้าวร้าว (Aggression)

บางคนคิดว่าความก้าวร้าวจัดอยู่ในพวกแรงจูงใจทางสังคม เนื่องจากความรุนแรง ความก้าวร้าว และสงคราม เป็นเรื่องที่มีมาตั้งแต่สมัยโบราณจนกระทั่งทุกวันนี้ คนส่วนมากจึงมักคิดว่าความก้าวร้าวเป็นเรื่องของสัญชาตญาณมากกว่า อย่างไรก็ตามจากการศึกษาเป็นจำนวนมาก พอจะสรุปได้ว่าความก้าวร้าวเป็นการตอบสนองต่อสถานการณ์บางอย่าง ตัวอย่างเช่น เมื่อเราแย่งของเล่นมาจากเด็กทันทีทันใด เด็กจะแสดงความโกรธออกมา จากการศึกษาของ Dollard และพรอคพอก (1939) ตอนแรกพบว่า “ความคับข้องใจจะนำไปสู่ความก้าวร้าวเสมอ แต่ตอนหลังพบว่าปรากฏการณ์เช่นนี้ไม่เป็นความจริงเสมอไป ความคับข้องใจทำให้เกิดผลที่ตามมาเป็นอย่างอื่นได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับบุคคลและสถานการณ์ นอกจากนั้นสาเหตุของความก้าวร้าวยังมีผลตามมาเป็นอย่างอื่นได้ขึ้นอยู่กับบุคคลและสถานการณ์

2.6.2 แนวคิดเกี่ยวกับการตัดสินใจ

2.6.2.1 ความหมายของการตัดสินใจ

การตัดสินใจ (Decision Making) คือ การเลือกเอาทางเลือกของวิธีการกระทำทางหนึ่งจากหลายๆ ทางที่มีอยู่ ความมุ่งหมายของการตัดสินใจ คือ กำหนดวัตถุประสงค์และการทำให้วัตถุประสงค์บรรลุผลสำเร็จ ส่วนทางเลือกนั้น หมายถึง โอกาสในการเลือกจากหลายๆ ทางเลือก ถ้าไม่มีทางเลือก การตัดสินใจก็เกิดขึ้นไม่ได้ ฉะนั้น การตัดสินใจจึงเป็นกระบวนการของทางเลือก การตัดสินใจจำนวนไม่น้อยที่ให้โอกาสอย่างกว้างขวางในการเลือก แต่การตัดสินใจบางประการอาจมีข้อจำกัดมาจากหลายด้าน ดังนั้นการตัดสินใจจึงมีหลายประการภายใต้สถานการณ์ที่แตกต่างกัน

เสาวนีย์ ศิริพจนานนท์ ได้กล่าวไว้ว่า การตัดสินใจเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลทางเลือกต่าง ๆ ที่จะนำไปปฏิบัติ รวมทั้งเป็นกระบวนการในการประเมินสิ่งที่ต้องให้บรรลุวัตถุประสงค์ การแก้ปัญหาจำเป็นต้องอาศัยทางเลือกต่าง ๆ ในการตัดสินใจ ดังนี้

1. การตัดสินใจอยู่บนพื้นฐานของจิตสำนึกและเหตุผลหรือดุลยพินิจ โดยอาศัยสามัญชาติญาณที่ไม่สามารถอธิบายได้
2. การตัดสินใจอยู่บนความรอบคอบ โดยอาศัยประสบการณ์ในการประเมินทางเลือกและทางเลือกที่ดีที่สุด
3. การตัดสินใจทางเลือกจะต้องมีความมุ่งหมาย ที่จะนำไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้เกี่ยวกับกระบวนการเลือกแนวทางในการตัดสินใจ

ดังนั้น การตัดสินใจจึงความหมายถึงการเลือกสิ่งหนึ่งที่สอดคล้องกับความต้องการของตนเอง และขึ้นอยู่กับโอกาสและข้อมูลที่ได้รับมา

2.6.2.2 ความสำคัญของการตัดสินใจ

การตัดสินใจมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อนักบริหาร ผู้กำหนดนโยบาย นักการเมือง และ ผู้ที่อยู่ในฐานะสำคัญในสังคม ตลอดจนการตัดสินใจของบุคคล การตัดสินใจจึงจำเป็นมากสำหรับนำไปใช้ในกิจการสำคัญที่แต่ละบุคคลกระทำอยู่ การหาวิธีการที่สมเหตุสมผลในการสร้างความคิดการวิเคราะห์สำหรับการแก้ปัญหา ซึ่งต้องอาศัยทฤษฎีของการตัดสินใจที่เป็นแบบแผน (Formal) ดังนี้

1. เริ่มจากพิจารณาลักษณะของปัญหา ประเมินทุกด้าน เป็นเรื่องเกี่ยวกับเศรษฐกิจสังคม การเมือง วัฒนธรรม และผลกระทบอื่นๆ
2. ตำรวจทางเลือกในการตัดสินใจ เรียกว่าปัจจัยที่ควบคุมได้ (Decision Alternative) ซึ่งจะพบว่าบางทีก็มีทางเลือกมากมาย หรือทางเลือกมีลักษณะเป็นเชิงคุณภาพ เราต้องพยายามจำกัดทางเลือกให้เหลือทางเลือกเพียงเท่าที่จำเป็น และเพียงพอในการนำไปใช้เพราะฉะนั้นทางเลือกที่เหนือกว่าก็คือ

ทางเลือกที่เห็น ได้ชัดว่าดีกว่าทางเลือกหนึ่ง ซึ่งการตัดสินใจจะเกี่ยวข้องกับสิ่งที่อยู่นอกเหนือการควบคุมของผู้ตัดสินใจ เช่น สภาพการเมือง สังคมเศรษฐกิจ ฯลฯ เราเรียกว่าภาวะธรรมชาติ (State of Nature)

2.6.2.3 องค์ประกอบการตัดสินใจ

อนันต์ เกตุวงศ์ กล่าวถึง องค์ประกอบสำคัญของการตัดสินใจไว้ดังนี้

1. การเลือก

หมายถึง โอกาสที่จะเลือกทางเลือกทั้งหลาย ถ้าไม่มีทางเลือกย่อมถือว่าไม่มีการตัดสินใจ ในการเลือกนี้ผู้เลือกจะต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และผลที่คาดว่าจะได้รับจากการตัดสินใจทั้งยังต้องคำนึงถึงปัจจัยอื่น ๆ เช่น ระเบียบ ข้อบังคับ กฎหมาย เป็นต้น

2. ทางเลือก

หมายถึง แนวทางหรือวิถีทางของการปฏิบัติ ถ้าไม่มีทางเลือกย่อมเป็นที่เข้าใจว่าไม่มีการเลือก และไม่มีการตัดสินใจ ดังนั้น จะมีการเลือกหรือมีการตัดสินใจได้ควรจะต้องมีทางเลือกอย่างน้อย 2 ทางเลือกขึ้นไป เพื่อให้ผู้ตัดสินใจเลือกได้

3. วัตถุประสงค์

หมายถึง จุดหมายสุดท้าย หรือภาวะที่ต้องการให้เกิดขึ้น ซึ่งผู้ตัดสินใจจะต้องใช้เป็นเครื่องพิจารณาทางเลือก

4. ผลที่ตามมาของการตัดสินใจ

อาจมีหลายประการ ทั้งที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์ ทั้งที่ตั้งใจและไม่ตั้งใจ ซึ่งต้องอาศัยแนวคิดอันเป็นองค์ประกอบอื่น ๆ เป็นเครื่องพิจารณา

5. ผู้ที่ทำหน้าที่เป็นผู้ตัดสินใจ

ซึ่งหมายถึงคน แบ่งได้เป็น 2 พวก คือ พวกตัดสินใจด้วยตนเอง โดยถือว่าการตัดสินใจของตนเองถูกต้อง และมีความเชื่อมั่นในตนเองสูง อีกพวกหนึ่งคือการตัดสินใจเป็นกลุ่ม ซึ่งฟังความเห็นของส่วนรวมก่อนตัดสินใจ

6. สภาพแวดล้อม

เป็นส่วนประกอบที่สำคัญอีกประการหนึ่งของการตัดสินใจ นอกจากนี้ยังรวมถึงความคิด ความต้องการ กฎหมาย ข้อบังคับ วัฒนธรรม ค่านิยม ตลอดจนลัทธิความเชื่อต่าง ๆ อีกด้วย

2.6.2.4 ตัวแบบการตัดสินใจ

ผู้ที่ทำหน้าที่ตัดสินใจมีความสำคัญต่องาน องค์กร หรือชุมชน ดังนั้นการตัดสินใจเลือก ทางเลือกใดทางเลือกหนึ่งจากหลาย ๆ จึงต้องพิจารณาอย่างถี่ถ้วนทั่ว ว่าเกิดผลดี มีประโยชน์หรือไม่ มีผลกระทบอย่างไร เพื่อให้ได้ทางเลือกที่ได้พิจารณาและประเมินอย่างดีแล้วว่า เป็นแนวทางให้บรรลุ วัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร โดยการตัดสินใจของผู้เกี่ยวข้อง ซึ่งจะตัดสินใจแบบใดนั้น

ขึ้นอยู่กับค่านิยมของผู้ตัดสินใจ รวมทั้งรูปแบบที่นำมาใช้ในการตัดสินใจ โดยตัวแบบในการตัดสินใจ มีทั้งการตัดสินใจแบบมีเหตุผล (Rational Model) แบบค่อยเป็นค่อยไป (Incremental Model) แบบผู้นำ (Elite Model) แบบกลุ่ม (Group Model) แบบสถาบัน (Incremental Model) แบบการเมืองหรือแบบระบบ (System Model) แบบทฤษฎีเกมส์ (Games Theory) และแบบกระบวนการ (Process Model)

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจนั้น ผู้ที่จะตัดสินใจ มีตัวแบบสำหรับการตัดสินใจพิจารณา โดยจาก ตัวแบบมีเหตุผล แบบค่อยเป็นค่อยไป แบบผสมและแบบถึงขยะ ดังนี้

1. แบบมีเหตุผล (Rational Model)

เป็นการตัดสินใจที่อยู่บนพื้นฐานความมีเหตุมีผล โดยการตัดสินใจจะคำนึงถึงนโยบายหรือโครงการที่ทำให้สังคมได้รับประโยชน์สูงสุด การที่สังคมได้รับประโยชน์สูงสุดนโยบายหรือโครงการนั้นจะต้องมีผลตอบแทนมากกว่าค่าใช้จ่ายที่ต้องเสียไป สามารถคิดได้ในเชิงวิทยาศาสตร์โดยใช้ผลตอบแทนที่ได้รับเป็นตัวตั้งลบด้วยค่าใช้จ่ายที่เสียไป แนวคิดนี้จะออกไป Ideal Types เพราะถ้าเชื่อว่าสามารถที่จะล่วงรู้ถึงความพอใจ หรือความต้องการของสังคมได้ ซึ่งในความเป็นจริงวัดได้ยากมากถึงความต้องการตรงนั้น

2. แบบค่อยเป็นค่อยไป (Incremental Model)

เป็นรูปแบบการตัดสินใจที่ใช้ข้อมูล ในอดีตเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา ในการเลือกตัดสินใจที่จะทำหรือไม่ทำ หากเลือกกระทำก็จะเป็นการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมเล็กน้อย หรือทำต่อเนื่องจากโครงการเดิม มีลักษณะสำคัญคือ 1) เป็นรูปแบบอนุรักษนิยม 2) เป็นความต่อเนื่องของนโยบายในอดีต ซึ่งการอนุรักษนิยมนั้น ผู้กำหนดนโยบายมักจะกำหนดนโยบายที่ไม่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ถ้าเปลี่ยนแปลงก็เปลี่ยนแปลงเล็กน้อย

3. แบบผสม (Mixed Scanning Model)

เป็นการรวมเอาตัวแบบมีเหตุผล (Rational Model) และแบบค่อยเป็นค่อยไป (Incremental model) ด้วย เพราะการตัดสินใจนั้นมีความเกี่ยวเนื่องกัน เนื่องจากคนเราจะมีการตัดสินใจที่ไม่เหมือนกัน เช่น ค่านิยมหรืออาจจะประโยชน์ที่ทุกคนได้รับแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับสภาพหรือสภาวะที่ตัวเองเป็นอยู่

4. แบบถึงขยะ (Garbage-Can Model)

เป็นการเลือกตัดสินใจที่ตัดทิ้งไป ไม่นำมาพิจารณาเพราะอาจจะมองว่าไม่สำคัญ หรือไม่เป็นประโยชน์เลย

2.6.2.5 รูปแบบของการตัดสินใจ

ไซมอน ได้แบ่งชนิดของการตัดสินใจออกเป็น 2 ชนิดใหญ่ ๆ ดังนี้

1. การตัดสินใจที่กำหนดไว้ล่วงหน้าหรือมีแบบอย่างไว้ล่วงหน้า (Programmed decisions)

เป็นการตัดสินใจตามระเบียบ กฎเกณฑ์ แบบแผนที่เคยปฏิบัติมาจนกลายเป็นงานประจำ เช่น การตัดสินใจเกี่ยวกับการลาป่วย ลาภิก ลาบวช การอนุมัติการเบิกจ่ายเงิน การอนุมัติผลการศึกษา เป็นต้น การตัดสินใจแบบกำหนดไว้ล่วงหน้านี้ เปิดโอกาสให้ผู้บริหารเลือกทางเลือกได้น้อยเพราะว่าเป็น การตัดสินใจภายใต้สภาวะการณ์ที่แน่นอน

2. การตัดสินใจที่ไม่ได้กำหนดหรือไม่มีแบบอย่างไว้ล่วงหน้า (Nonprogrammed decisions)

เป็นการตัดสินใจในเรื่องใหม่ที่ไม่เคยมีมาก่อน ไม่มีระเบียบ กฎเกณฑ์แบบแผนที่เคยปฏิบัติ มาก่อน จึงเป็นเรื่องยุ่งยากแก่ผู้ตัดสินใจ โดยที่ผู้บริหารหรือผู้ตัดสินใจจะต้องคำนึงถึงความเสี่ยงและ ความไม่แน่นอนด้วย เช่น การตัดสินใจนำเงินไปลงทุนเพื่อหาผลตอบแทนหรือผลกำไรในธุรกิจ การ ตัดสินใจผลิตสินค้าตัวใหม่ การตัดสินใจในการขยายกิจการ เป็นต้น การตัดสินใจเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้น ตลอดเวลาในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะในหน่วยงาน การตัดสินใจจึงอาจกระทำโดยบุคคลเพียงคนเดียว หรือเป็นกลุ่มบุคคลแล้วแต่ความเหมาะสมของกรณี รูปแบบของการตัดสินใจโดยถือเอาจำนวนคนที่ ร่วมตัดสินใจเป็นเกณฑ์สามารถจำแนกออกได้ 2 รูปแบบดังนี้

2.1 การตัดสินใจโดยบุคคลคนเดียว (Individual decision making)

ใช้สำหรับการตัดสินใจในเรื่องง่าย ๆ ที่ผู้ทำการตัดสินใจได้กำหนดไว้ล่วงหน้าแล้ว หรือ เรื่องเร่งด่วนฉุกเฉินที่ไม่มีเวลาพอสำหรับการปรึกษาหารือกับบุคคลอื่น

2.2 การตัดสินใจโดยกลุ่มบุคคล (Group decision making)

เป็นการตัดสินใจโดยให้ผู้ที่ทำหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติตามผลของการตัดสินใจนั้น ได้มีส่วนร่วม ในการแสดงความคิดเห็นและให้ข้อมูล การตัดสินใจโดยกลุ่มบุคคลนี้เหมาะสำหรับการตัดสินใจ ในเรื่องที่ยุ่ยากซับซ้อน วิธีการตัดสินใจโดยกลุ่มอาจทำได้ในลักษณะต่างๆ

1. การตัดสินใจโดยใช้ข้อยุติที่เป็นมติในเสียงข้างมาก อาจใช้ระบบเสียงข้างมากเกิน ครึ่งหนึ่งหรือระบบสองในสามของกลุ่มแล้วแต่ความสำคัญของเรื่องที่ตัดสินใจ

2. การตัดสินใจโดยข้อยุติเป็นเอกฉันท์ คือ การที่สมาชิกทุกคนเห็นพ้องต้องกันโดยไม่มี ความขัดแย้ง และ

3. สมาชิกในที่ประชุมเสนอความคิดเห็นแล้วให้ผู้บริหารนำมาพิจารณาประกอบการ ตัดสินใจเอง

2.6.2.6 แบบของการตัดสินใจ

การตัดสินใจที่จำแนกโดยพิจารณาถึงตัวระบบของการตัดสินใจ (Decision Making System) แบ่งได้เป็น 2 แบบ ดังนี้

1. แบบปิด (Closed Decision)

การตัดสินใจแบบนี้เป็นการตัดสินใจที่มีเครื่องปิดกั้นไม่ให้ทราบถึงทรัพยากรสิ่งแวดล้อม ผู้ตัดสินใจจะต้องมีความรู้ของทางเลือกต่าง ๆ ว่ามีอยู่ที่ทางและรู้ถึงผลที่ตามแต่ละทางเลือกนั้น ๆ รวมทั้งสามารถเลือกทางเลือกที่ทำให้เกิดผลสูงสุดตามความประสงค์ได้ แนวคิดการตัดสินใจแบบนี้ถือว่า คนตัดสินใจเป็นผู้มีเหตุผล และทำการตัดสินใจให้ได้ผลสูงสุด เพราะสามารถกำหนดวัตถุประสงค์ของการตัดสินใจไว้อย่างชัดเจนได้

2. แบบเปิด (Opened Decision)

แนวคิดแบบนี้ถือว่า การตัดสินใจเกิดขึ้นในสิ่งแวดล้อมที่สลับซับซ้อน และมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ และกระบวนการตัดสินใจก็มีอิทธิพล ต่อสิ่งแวดล้อมด้วย ดังนั้นผู้ตัดสินใจจึงอาจไม่มีเหตุผลอย่างสมบูรณ์ แต่อาจมีเหตุผลบ้าง ส่วนจะมีมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง เช่น ภูมิหลัง และความสามารถที่มีอยู่ของผู้ตัดสินใจ ดังนั้น ในการตัดสินใจตามรูปแบบนี้ ผู้ตัดสินใจไม่รู้ทางเลือกทั้งหมดและไม่รู้ด้วยว่าผลที่เกิดขึ้นจากทางเลือกเหล่านี้มีอะไรบ้าง ผู้ตัดสินใจมักจะค้นหาหรือแสวงหาแนวทางเลือกเท่าที่จะทำได้ ซึ่งอาจจะมีทางเลือกเพียงสองสามทางที่ชอบหรือพอใจเท่านั้น ไม่มีทางเลือกทั้งหมดและการตัดสินใจก็กระทำไปตามความพอใจที่มีอยู่ในขณะนั้น ดังนั้นการตัดสินใจแบบเปิดนี้จึงมักจะมีตัวแปรมากมายทั้งที่เกิดจากปัจจัยภายในระบบเองและปัจจัยภายนอก ซึ่งได้แก่สภาพแวดล้อม ฉะนั้นการตัดสินใจแบบนี้จึงมีความไม่แน่นอนสูงและยากที่จะทำนายได้อย่างแม่นยำ²¹

2.6.2.7 กระบวนการตัดสินใจ

กระบวนการตัดสินใจ (Process of decision making) หมายถึง การกำหนดขั้นตอน ของการตัดสินใจตั้งแต่ขั้นตอนแรกไปจนถึงขั้นตอนสุดท้ายการตัดสินใจ โดยมีลำดับขั้นกระบวนการดังกล่าวเป็นการตัดสินใจโดยใช้หลักเหตุผลและมีกฎเกณฑ์ เป็นการตัดสินใจโดยใช้ระเบียบวิธีทางวิทยาศาสตร์ เป็นเครื่องมือช่วยในการหาข้อสรุปเพื่อการตัดสินใจโดยไซมอน Herbert A. Simon ได้อธิบายถึงการตัดสินใจว่าเป็นกระบวนการซึ่งประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ

1) กิจกรรมข่าวกรอง-ผู้ตัดสินใจต้องรู้สภาพความเป็นไปของสภาพแวดล้อมของข่าวสารเพื่อดูสภาพต่างๆ ก่อนตัดสินใจ

²¹ทิพย์วัลย์ สีจันทร์และคณะ, การคิดและการตัดสินใจ, (กรุงเทพมหานคร : สถาบันราชภัฏสวนดุสิต, 2546), หน้า 24.

2) กิจกรรมสร้างแบบ-ผู้ตัดสินใจสร้างพัฒนาและวิเคราะห์แนวทางต่าง ๆ

3) กิจกรรมคัดเลือก-ผู้ตัดสินใจเลือกหนึ่งทางเลือกระหว่างหลายๆ ทางเลือกเพื่อนำไปปฏิบัติ ได้จริงและในความคิดเห็นของนักวิชาการ พลันเกตและเอ็ดเนอร์ นำเสนอว่าลำดับขั้นตอนของกระบวนการตัดสินใจมี 7 ขั้นตอน

ขั้นที่ 1 การระบุปัญหา (Define the problem)

เป็นขั้นตอนแรกที่มีความสำคัญอย่างมากเพราะการระบุปัญหาได้ถูกต้องหรือไม่ ย่อมมีผลต่อการดำเนินการในขั้นต่อ ๆ ไปของกระบวนการตัดสินใจ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพของการตัดสินใจด้วย

ขั้นที่ 2 การระบุข้อจำกัดของปัจจัย (Identify limiting factors)

ผู้บริหารควรพิจารณาถึงข้อจำกัดต่าง ๆ ขององค์การ โดยพิจารณาจากทรัพยากรซึ่งเป็นองค์ประกอบ ของกระบวนการผลิต ได้แก่ กำลังคน เงินทุน เครื่องจักร สิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ รวมทั้งเวลาซึ่งมักเป็นปัจจัยจำกัดที่พบอยู่เสมอๆ การรู้ถึงข้อจำกัดหรือเงื่อนไข ที่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ จะช่วยให้กำหนดขอบเขตในการพัฒนาทางเลือกให้แคบลงได้

ขั้นที่ 3 การพัฒนาทางเลือก (Develop potential alternatives)

ขั้นตอนต่อไป ผู้บริหารควรทำการพัฒนาทางเลือกต่าง ๆ ขึ้นมา ซึ่งทางเลือกเหล่านั้นควรเป็นทางเลือกที่มีศักยภาพและมีความเป็นไปได้ ในการแก้ปัญหาให้น้อยลงหรือให้ประโยชน์สูงสุด

ขั้นที่ 4 การวิเคราะห์ทางเลือก (Analyze the alternatives)

โดยจะนำข้อดีและข้อเสียของแต่ละทางเลือกมาเปรียบเทียบกันอย่างรอบคอบ และควรวิเคราะห์ทางเลือกใน 2 แนวทาง คือ 1) ทางเลือกนั้นสามารถนำมาใช้เกิดผลต่อเนื่องตามมา 2) ควรตัดบางทางเลือกทิ้งภายใต้ข้อจำกัดองค์กร

ขั้นที่ 5 การเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด (Select the best alternative)

ผู้บริหารควรเปรียบเทียบข้อดีและข้อเสียของแต่ละทางเลือกอีกครั้งหนึ่ง เพื่อพิจารณาทางเลือกที่ดีที่สุดเพียงทางเดียว ทางเลือกที่ดีที่สุดควรมีผลเสียต่อเนื่องในภายหลังน้อยที่สุด และให้ผลประโยชน์มากที่สุด โดยพิจารณาองค์ประกอบที่ดีที่สุดของแต่ละทางเลือกนำมาผสมผสานกัน

ขั้นที่ 6 การนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ (Implement the decision)

เมื่อได้ทางเลือกที่ดีที่สุดแล้ว ก็ควรมีการนำผลการตัดสินใจนั้นไปปฏิบัติ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารควรกำหนดโปรแกรมของการตัดสินใจโดยระบุถึงตารางเวลาการดำเนินงานงบประมาณและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติควรมีการมอบหมายอำนาจหน้าที่ที่ชัดเจน และจัดให้มีระบบการติดต่อสื่อสารที่จะช่วยให้การตัดสินใจเป็นที่ยอมรับ นอกจากนี้

ผู้บริหารควรกำหนดระเบียบวิธี กฎ และนโยบาย ซึ่งมีส่วนสนับสนุนให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ขั้นที่ 7 การสร้างระบบควบคุมและประเมินผล (Establish a control and evaluation system)

ขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการตัดสินใจ ได้แก่ การสร้างระบบการควบคุมและการประเมินผล ซึ่งจะช่วยให้ผู้บริหารได้รับข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับผลการปฏิบัติงานว่าเป็นไปตามเป้าหมายหรือไม่ ข้อมูลย้อนกลับจะช่วยให้ผู้บริหารแก้ปัญหาหรือทำการตัดสินใจใหม่ได้โดยได้ผลลัพธ์ของการปฏิบัติที่ดีที่สุด Chester I. Barnard กล่าวถึงกระบวนการตัดสินใจว่าเป็นเทคนิควิธีการที่จะลดจำนวนทางเลือกลงมา การเลือกทางเลือกนั้นจะใช้เทคนิควิธีใดก็ตามที่จะเลือกทางเลือกเหล่านั้นลงมาเหลือทางเลือกทางเดียว เลือกทางเลือกทางหนึ่งนั่นเอง

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการตัดสินใจ ที่สำคัญจะต้องมีการดำเนินการเกิดขึ้นตั้งแต่เกิดความรู้สึกในตัวปัญหา จึงต้องหาข่าวสารที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาประเมินหรือวิเคราะห์กำหนดทางเลือกแล้วตัดสินใจเลือกทางเลือก และปฏิบัติตามการตัดสินใจทางที่เลือกนั้น ซึ่งการตัดสินใจ จะถูกต้องเหมาะสมเพียงใดขึ้นอยู่กับผลของการตัดสินใจ

2.6.2.8 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ

การแก้ปัญหาและการตัดสินใจเป็นกลไกที่เคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา ไม่หยุดนิ่งอยู่กับที่ มีปัจจัยมากมายที่ก่อตัวให้เกิดการตัดสินใจ วิธีการตัดสินใจ ผลสุดท้ายหรือทางเลือกที่มีคุณภาพสามารถจำแนกออกเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ ของปัจจัยดังนี้

1. ตัวผู้แก้ปัญหาหรือผู้ตัดสินใจ ซึ่งประกอบด้วย

1.1 การรับรู้ที่เกิดจากประสบการณ์ วิธีการตัดสินใจ

1.2 การรับรู้ อคติ คุณลักษณะส่วนบุคคล เช่น อารมณ์เปลี่ยนแปลง มีความก้าวร้าวรุนแรง

การใช้ตัวเองเป็นศูนย์กลาง มีความมั่นใจในตนเอง เป็นต้น

1.3 ค่านิยม และปรัชญา

2. สถานการณ์ในการตัดสินใจ ซึ่งได้แก่

2.1 ความเร่งด่วนของผลลัพธ์การตัดสินใจ หรือแรงกดดันทางด้านเวลาในการตัดสินใจ

2.2 ขนาดความสำคัญของการตัดสินใจ

2.3 การตัดสินใจแบบมีโครงสร้างแน่นอน ไม่แน่นอน เสี่ยง

2.4 ต้นทุนและผลประโยชน์ที่เกิดจากการตัดสินใจ

3. สิ่งแวดล้อม พิจารณาจาก

3.1 ปัจจัยภายนอก

เช่น กฎหมาย ข้อบังคับ การเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรม การแข่งขัน

3.2 ปัจจัยภายใน

เช่น วัตถุประสงค์ของหน่วยงาน ภาพพจน์ของหน่วยงาน อำนาจหน้าที่ โครงสร้างของงาน วิชาการที่ใช้ การยอมรับนโยบาย

2.6.2.9 พฤติกรรมการตัดสินใจ

เสาวนีย์ ศิริพจนานนท์ ได้กล่าวถึง พฤติกรรมในการตัดสินใจของมนุษย์ไว้ 9 ประเด็น คือ

1. นิสัย

นิสัยนั้นเป็นการสะสมจากประสบการณ์ที่ผ่านมา มิใช่เป็นการประพฤติปฏิบัติซึ่งเป็นไปก่อนข้างอัตโนมัติ การประพฤติปฏิบัติในอดีตเป็นผลมาจากการเรียนรู้มาก่อนและรู้สึกว่ามีประสิทธิภาพแล้วได้ผลดีพอสมควร เพราะฉะนั้นการตัดสินใจและเลือกทางเลือกสถานการณ์ใหม่ ซึ่งถึงแม้จะเป็นสถานการณ์ใหม่แต่ก็คล้ายกับสถานการณ์เก่ามนุษย์ก็ชอบที่จะตัดสินใจตามความเคยชินที่ปฏิบัติมา

2. การแก้ปัญหา

ลักษณะการตัดสินใจในระดับ 3 นี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพฤติกรรมของมนุษย์ที่พยายามเกี่ยวข้องกับสถานการณ์สิ่งแวดล้อม ก็คือ การประเมินสิ่งใหม่ ๆ ในสถานการณ์ใหม่ พยายามที่จะใช้เทคนิควิธีตลอดจนกลวิธีต่าง ๆ ที่ใช้มาเป็นแนวทางปฏิบัติแต่ละครั้งในหลายกรณี มิได้ทำโดยนิสัยแต่มีหลายวิธีที่จะใช้ประเมินสถานการณ์ใหม่ ๆ เพื่อที่จะหาแนวทางในการแก้ปัญหาเหล่านั้น

3. ความสร้างสรรค์

เป็นลักษณะสถานการณ์แปลกใหม่ เป็นเรื่องของการทดลองแล้วผิดพลาดคือ การค่อย ๆ วิเคราะห์ และท้ายสุด คือการจัดรูปแบบใหม่โดยทันที การสร้างสรรค์นี้มีลักษณะของการเสี่ยงเข้ามาเกี่ยวข้อง รวมทั้งการใช้ความรู้สึกที่เรียกว่าลางสังหรณ์ สาเหตุที่เกิดความรู้สึกเช่นนั้น มิได้หมายความว่าผ่านกระบวนการสร้างสรรค์ แต่เป็นการมองเห็นลู่ทางโดยสภาพสิ่งบอกใบ้

4. การเรียนรู้กับการรับรู้ มนุษย์โดยทั่วไป

มักจะต้องเริ่มต้นจากการที่เราได้รับรู้ ซึ่งทั้งนี้เราอาจจะยอมรับความจริงข้อหนึ่งว่าในสภาพการรับรู้ของมนุษย์นั้นมักจะเป็นในลักษณะที่เรียกว่า “เลือกที่จะรับรู้” การเรียนรู้และการรับรู้ของบุคคลนั้นเป็นลักษณะการสั่งสมทางสังคม

5. ฐานะและบทบาท

ลักษณะการที่บุคคลเข้ามาทำงานในองค์กรใด ๆ ก็ตาม จำเป็นต้องมีบทบาทที่ตนแสดง และยิ่งไปกว่านั้นจะต้องพยายามผสมผสานบทบาทส่วนตัวที่แสดง หรือวิธีการที่จะพัฒนาตนเองกับบทบาท

ที่ตัวต้องการแสดงตามความต้องการขององค์กร ซึ่งในกรณีนี้เป็นความสำคัญอย่างยิ่งยวดที่ผู้ทำการตัดสินใจต้องทำความเข้าใจให้ดี ไม่เช่นนั้นแล้วลักษณะการตัดสินใจจะเป็นการบรรลุเพื่อวัตถุประสงค์ส่วนตัวมากกว่าองค์กร

6. ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

ในพฤติกรรมกรรมการตัดสินใจที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

7. ภาวะผู้นำ

ภาวะผู้นำที่ผู้ทำการตัดสินใจจะแสดงออกมาทางกระบวนการตัดสินใจ เป็นต้น ว่าถ้าผู้นำนั้นยกอำนาจของตนเป็นใหญ่แต่ผู้เดียว มีความเชื่อถือและดีอรัน มีความเป็นตัวของตัวเองมากเกินไป ภาวะผู้นำนั้นก็ส่งผลออกมาในกระบวนการตัดสินใจก็จะเปลี่ยนไปด้วย

8. การร่วมอำนาจกัน

เป็นการแลกเปลี่ยนอำนาจซึ่งกันและกัน ในกรณีของผู้บังคับบัญชาจะมีการรวมอำนาจกันว่า ถ้าฐานของอำนาจผู้ได้บังคับบัญชาเท่ากับอำนาจของผู้บังคับบัญชาแล้วการร่วมอำนาจจะมีมากขึ้น กระบวนการตัดสินใจนั้นจะขึ้นอยู่กับฐานอำนาจ

9. การปฏิบัติต่อกัน

การยอมรับหรือการประสานงาน เข้าใจกันมากน้อยเพียงใด ย่อมจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของเอกบุคคลในองค์กรนั้น เช่น การร่วมมือประสานกันมีอยู่น้อยเพราะฉะนั้นการตัดสินใจอาจจะออกมาเป็นเอกเทศก็ได้²²

สรุปได้ว่า การตัดสินใจเป็นกระบวนการเลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งต้องมีหลักการและเหตุผล มีเจตคติ และวิจาร์ญาณ เป็นวิธีที่สามารถนำไปสู่วัตถุประสงค์ที่ต้องการ การตัดสินใจเป็นกระบวนการของทางเลือก ประกอบด้วย การเลือก ทางเลือก วัตถุประสงค์ ผลการตัดสินใจ ผู้ที่ทำหน้าที่เป็นผู้ตัดสินใจ การตัดสินใจที่สำคัญจะต้องมีการดำเนินการเกิดขึ้นตั้งแต่เกิดความรู้สึกในตัวปัญหา จึงต้องหาข่าวสารที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาประเมินหรือวิเคราะห์จึงจะได้ผลการตัดสินใจที่มีเหตุมีผล

²² วุฒิชัย จ้านง, พฤติกรรมการตัดสินใจ, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ โอเคียนสโตร์, 2523), หน้า

2.7 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไผะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้วิจัยได้มีการศึกษาและรวบรวมมาเป็นกรอบแนวคิดในการกำหนดแนวทางในการศึกษา ดังนี้

สาริต ปิตุเตชะ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขตจังหวัดระยอง” พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ในจังหวัดระยองมีการตื่นตัวและให้ความสนใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรค่อนข้างมาก จะเห็นได้จากความถี่ของการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทุกครั้ง และการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนในจังหวัดระยอง เขต 1 นั้น มิได้ตัดสินใจเลือกโดยคำนึงถึงปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งเพียงอย่างเดียวในปัจจัยที่กำหนดไว้ แต่พิจารณาคัดเลือกจากทุกปัจจัยประกอบกันทั้งหมด การตอบแบบสอบถามพบว่า ตัวอย่างพิจารณาเลือกจากพรรคการเมืองที่สังกัดพิจารณาจากคุณสมบัติเฉพาะของผู้สมัคร และด้านอื่น ๆ ประกอบ โดยผู้มีการศึกษาสูงมักจะคิดถึงปัจจัยพรรคการเมือง และผู้มีการศึกษาปานกลางมักคำนึงถึงคุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัครเลือกตั้ง²³

ณัฐพล สุอินตะ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชน ในการใช้สิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลโหล่งซอด อำเภอพร้าวจังหวัดเชียงใหม่” พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลโหล่งซอด อำเภอพร้าวจังหวัดเชียงใหม่โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านคุณสมบัติส่วนบุคคลของผู้สมัคร คือ ต้องมีระดับการศึกษาสูง ต้องมีนโยบาย ที่ชัดเจน และต้องมีฐานะที่มั่นคง²⁴

น้ำเพชร เอียงสันต์ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในอำเภอเมือง จังหวัดตาก พบว่า 1. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนในเขต อำเภอเมือง จังหวัดตาก อยู่ในระดับมาก มี 2 ด้าน ที่มีผลสูงสุดได้แก่ ด้านคุณสมบัติของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร รองลงมาได้แก่ ด้านพรรคการเมือง 2. ปัจจัยด้านคุณสมบัติของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสูงสุด ได้แก่ ความซื่อสัตย์และอุดมการณ์ทางการเมือง รองลงมาได้แก่ ความสามารถในการแก้ปัญหา 3. ปัจจัยด้านพรรค

²³ สาริต ปิตุเตชะ, “ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขตจังหวัดระยอง”, ภาคนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย), 2543, 160 หน้า.

²⁴ ณัฐพล สุอินตะ, “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลโหล่งซอด อำเภอพร้าวจังหวัดเชียงใหม่”, สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย), 2554, 146 หน้า.

การเมืองมีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสูงสุด ได้แก่ นโยบายพรรคการเมือง และผลงานที่เคยปรากฏ²⁵

ธนภรณ์ ว่องไว ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การตัดสินใจเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด: ศึกษากรณี เขตเลือกตั้งที่ 1 อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี” พบว่าการมีความซื่อสัตย์เป็นคุณสมบัติที่มีความสำคัญเป็นอันดับหนึ่ง และการรู้จักกันเป็นการส่วนตัวเป็นคุณสมบัติสุดท้าย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ให้ความสำคัญในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัด และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัด²⁶

อุมารัศม์ สุวรรณมณี ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการใช้สิทธิเลือกตั้งผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลโดยตรง : ศึกษาเฉพาะกรณีองค์การบริหารส่วนตำบลเขตอำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี โดยการศึกษาในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้สิทธิเลือกตั้งและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของประชาชนในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหาร ส่วนตำบลในเขตอำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี เมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม พ.ศ. 2547 ซึ่งเป็นการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลโดยตรงเป็นครั้งแรก โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล 18 แห่ง ในอำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี จำนวน 400 ชุด ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการไปใช้สิทธิเลือกตั้งผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลโดยตรงของกลุ่มตัวอย่างไปใช้สิทธิถึงร้อยละ 92.8 มีผู้ไม่ไปใช้สิทธิเพียงร้อยละ 7.3 การไปใช้สิทธิเลือกตั้งไม่มีความแตกต่างกันเรื่อง เพศ อายุ รายได้ อาชีพ ความรู้ทางการเมืองการปกครองท้องถิ่น ความสัมพันธ์ส่วนตัวกับผู้สมัคร แต่ปัจจัยที่มีผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง คือ เรื่องการศึกษา และการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อเกณฑ์การตัดสินใจประกอบด้วย อายุ การศึกษา รายได้ อาชีพ ความรู้ทางการเมืองการปกครองท้องถิ่น ความสัมพันธ์ส่วนตัวกับผู้สมัคร และการรับรู้ข้อมูลข่าวสารข้อเสนอแนะจากผู้ศึกษา สถาบันการศึกษาควรมีหลักสูตรที่ส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนได้รู้จักองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของตนเอง เพื่อให้เด็กและเยาวชนรู้ถึงบทบาทหน้าที่และความสัมพันธ์ขององค์กรปกครองส่วน

²⁵น้ำเพชร อึ้งสันต์, “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดตาก”, สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย), 2550, 198 หน้า

²⁶ธนภรณ์ ว่องไว, “การตัดสินใจเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด : ศึกษากรณี เขตเลือกตั้งที่ 1 อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี”, วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยบูรพา), 2548, 100 หน้า.

ท้องถิ่นกับตนเอง ควรส่งเสริมให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งให้ความสำคัญกับนโยบายของผู้สมัครรับเลือกตั้งมากกว่าให้ความสำคัญกับตัวบุคคล และประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนตัดสินใจเลือกตั้งบนฐานของผลประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าผลประโยชน์ส่วนตน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรจัดให้มีการให้ความรู้ด้านการเมืองการปกครองท้องถิ่น ขอบเขตอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่ามีอำนาจหน้าที่และบทบาทอะไรบ้างให้ประชาชนได้รับทราบ²⁷

โชคชัย ใจแน่น ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร : ศึกษาเฉพาะกรณี สมาชิกในครอบครัวในตำบลสะเมิงใต้ อำเภอ สะเมิง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า คนหนุ่มสาวตัดสินใจลงคะแนนเลือกตั้งโดยพิจารณาจากพรรคการเมือง นโยบายพรรคการเมือง ความเป็นไปได้ของนโยบาย บิคารมารดาตัดสินใจลงคะแนนเลือกตั้งโดยพิจารณาจากผู้นำพรรคการเมือง นโยบายพรรคการเมือง ประกอบกับผลงานของรัฐบาลที่ผ่านมาพบว่า คนหนุ่มสาวมีมุมมองอนาคตการเลือกตั้งกับการเมืองไทยว่าต้องพัฒนาการเมืองภาคประชาชนให้เข้มแข็งขึ้น คนรุ่นบิคารมารดา มีแนวโน้มที่จะเลือกพรรคการเมืองเดิมในครั้งต่อไป แต่คนรุ่น หนุ่มสาว จะพิจารณาตามสถานการณ์ นโยบายพรรคการเมืองและผู้นำพรรคการเมืองเป็นสำคัญ²⁸

พุด พงษ์ศักดิ์ รุ่งประชา ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ทักษะของประชาชนต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ในเขตจังหวัดจันทบุรี พบว่า เพศ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ของประชาชนในจังหวัดจันทบุรี ไม่มีความสัมพันธ์เกี่ยวกับการตัดสินใจไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ส่วนข้อมูลผู้สมัครสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น นโยบายการบริหารของผู้สมัครรับเลือกตั้ง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือกตั้งของประชาชนในจังหวัดจันทบุรี ไม่มีความสัมพันธ์เกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.5²⁹

²⁷ อุมารักษ์ สุวรรณเมณี, “พฤติกรรมการใช้สิทธิเลือกตั้งผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล โดยตรง : ศึกษาเฉพาะกรณีองค์การบริหารส่วนตำบลเขตอำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี”, วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยบูรพา), 2548, 114 หน้า.

²⁸ โชคชัย ใจแน่น, “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร : ศึกษาเฉพาะกรณี สมาชิกในครอบครัวในตำบลสะเมิงใต้ อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่”, การค้นคว้าแบบอิสระรัฐศาสตรมหาบัณฑิต, (มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ : คณะรัฐศาสตร์), 2538, 146 หน้า.

²⁹ พุด พงษ์ศักดิ์ รุ่งประชา, “ทักษะของประชาชนต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นในเขตจังหวัดจันทบุรี”, วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยบูรพา), 2548, 119 หน้า.

สุวิทย์ รุ่งวิสัย ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยประกอบการตัดสินใจของผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง ในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่า 1. อาชีพ ไม่มีความสัมพันธ์กับการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง เป็นเพราะประชาชนมีจิตสำนึกทางการเมือง มีวัฒนธรรมทางการเมืองที่ดี จึงเห็นว่าเป็นหน้าที่ที่จะต้องไปเลือกคนที่ดีมีความรู้ความสามารถเข้ามาบริหารบ้านเมืองเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของตนเอง แม้ว่าอาจจะประกอบอาชีพที่ต่างกัน ประชาชนก็ให้ความสำคัญกับการ ไปใช้สิทธิเลือกตั้งไม่แตกต่างกัน 2. รายได้ ไม่มีความสัมพันธ์กับการ ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ทั้งนี้ เพราะ ผู้มีรายได้สูงหรือต่ำเห็นว่าการไปใช้สิทธิเลือกตั้งเป็นหนทางที่ทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้นและจะได้รับการบริหารจัดการที่ดีจากนักการเมืองที่มีความรู้ความสามารถจึงให้ความสำคัญกับการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง³⁰

ชวนะ ภว ฆานนุ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาความรู้สึกในความคิดเห็นความสามารถทางการเมือง ศึกษาเฉพาะกรณีของเทศบาลตำบลโนนสูงจังหวัดนครราชสีมา พบว่า กลุ่มผลประโยชน์ภายในเทศบาลตำบลโนนสูงในการมีส่วนร่วมทางการเมืองสูงซึ่งเป็นกลุ่มที่มีการศึกษาต่ำ ซึ่งตรงข้ามกับการศึกษาของจิรายุส วัฒนวิญญู ที่ศึกษาวิจัยเรื่องการไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน 2529 เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร พบว่าประชาชนทุกระดับการศึกษามีทัศนคติต่อบทบาทการแสดงพฤติกรรมของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่แตกต่างกัน³¹

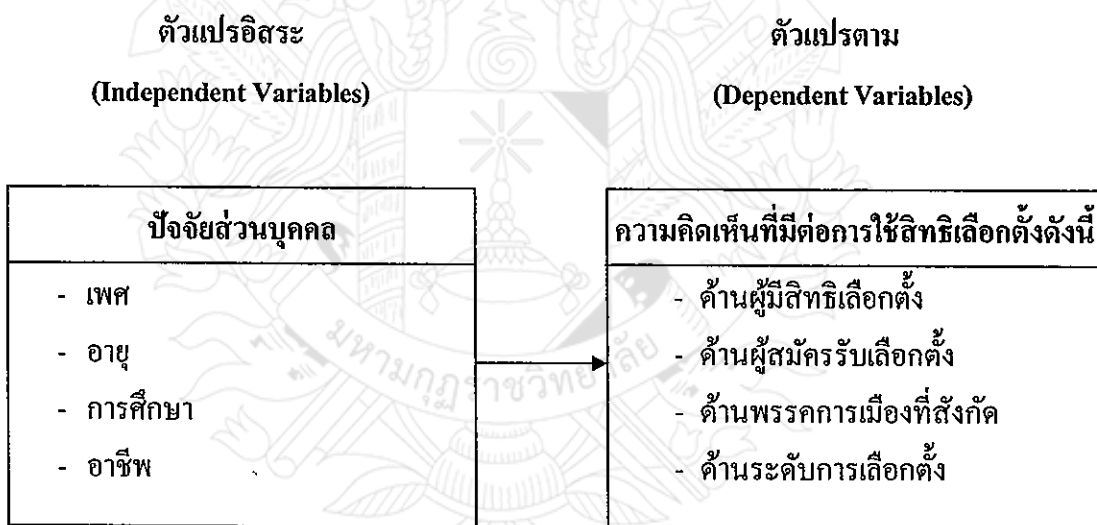
³⁰สุวิทย์ รุ่งวิสัย, “ปัจจัยประกอบการตัดสินใจของผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร”, รายงานการวิจัย, (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร), 2541, 108 หน้า.

³¹ชวนะ ภว ฆานนุ, “การศึกษาความรู้สึกในความคิดเห็นความสามารถทางการเมือง ศึกษาเฉพาะกรณีของเทศบาลตำบลโนนสูงจังหวัดนครราชสีมา”, วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์), 2546, 118 หน้า.

2.8 สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

จากการศึกษาทฤษฎี แนวคิดและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ ได้แก่ แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็นใน ทฤษฎีเกี่ยวกับการเลือกตั้ง ของเอกนิวัต จอมใจ³² และแนวคิดเกี่ยวกับการเลือกตั้งของ พิมลจรรย์ นามวัฒน์³³ ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกของบุคคลซึ่งอาจถูกต้องหรือไม่ถูกต้อง และอาจตรงกับผู้อื่นหรือไม่ตรงกันก็ได้ ขึ้นอยู่กับพื้นฐานความเชื่อ ทศนคติ ประสบการณ์ จนมีอิทธิพลต่อการแสดงความคิดเห็น และการวัดความคิดเห็นของบุคคลที่สะดวกที่สุดคือ การแสดงคำร้อยละของความคิดเห็นว่าอยู่ในระดับใด ผู้วิจัยมีความเห็นว่าการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อสาเหตุในการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน เป็นการสำรวจข้อมูล วิเคราะห์ปัญหา สาเหตุ ในการเลือกตั้งของประชาชน เพื่อเป็นแนวทางที่สำคัญในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเลือกตั้งเพราะประชาชนคือหัวใจหลักของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย หากประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจ และความร่วมมือ ก็คงเป็นการยากที่จะเกิดระบอบประชาธิปไตยที่สมบูรณ์แบบ ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรในการศึกษาวิจัยใน 4 ด้าน คือ ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ด้านผู้สมัคร รับเลือกตั้ง ด้านพรรคการเมืองที่สังกัด และด้านระดับการเลือกตั้ง ดังนี้

แผนภูมิที่ 2.2 แสดงกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

³²เอกนิวัต จอมใจ, “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกสมาชิกวุฒิสภาของข้าราชการตำรวจ จังหวัดเชียงใหม่”, การค้นคว้าแบบอิสระรัฐศาสตร์มหาบัณฑิต, อ่างแล้ว, หน้า 14.

³³พิมลจรรย์ นามวัฒน์, การเลือกตั้ง, อ่างแล้ว, หน้า 716.

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบล โมถ่าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี” ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษา ค้นคว้าจากเอกสาร งานวิจัย และ สารนิพนธ์ที่เกี่ยวข้อง และนำความรู้ดังกล่าวมาสร้างกรอบการศึกษาและสร้างเครื่องมือในการศึกษาวิจัย โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ในเชิงปริมาณ จึงมีขั้นตอนและวิธีการศึกษา ดังต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
- 3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้

ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตพื้นที่ ตำบล โมถ่าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ประกอบด้วย 6 หมู่บ้าน จำนวน 4,358 คน¹

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตพื้นที่ ตำบล โมถ่าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ณ พ.ศ. 2553 การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie and Morgan² ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 278 คน

---

¹ องค์การบริหารส่วนตำบล โมถ่าย, แผนพัฒนายุทธศาสตร์ 5ปี พ.ศ. 2554-2558 องค์การบริหารส่วนตำบลโมถ่าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี, (สุราษฎร์ธานี : องค์การบริหารส่วนตำบล โมถ่าย, 2554), หน้า 24.

² ส่องศรี ชมภูวงศ์, การวิจัย, (นครศรีธรรมราช : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 2549), หน้า 64.

3.2 เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง

3.2.1 เมื่อได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 278 คน ผู้วิจัยจึงคำนวณอัตราส่วนของประชากร เพื่อหากลุ่มตัวอย่างและได้กลุ่มตัวอย่างของแต่ละหมู่บ้าน เมื่อได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างของแต่ละหมู่บ้านแล้ว จึงกำหนดวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

3.2.2 ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยวิธีการเทียบบัญชีไตรยางศ์แต่ละหมู่บ้าน จำนวนประชากรทั้งหมด 278 คน ได้ผลตามสัดส่วนของขนาดกลุ่มตัวอย่างที่คำนวณได้ตามตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างประชาชนในตำบลโมถ้าย อำเภอ ไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ดังนี้³

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างประชาชนในตำบลโมถ้าย อำเภอ ไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี

หมู่ที่	บ้าน	จำนวนประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
1.	บ้านป่าอ้อย	1,021	65
2.	บ้านกลาง	904	58
3.	บ้านท้อ	605	39
4.	บ้านหัวนา	556	35
5.	บ้านลุ่มมะนาว	562	36
6.	บ้านทุ่งนางเภา	710	45
รวม		4,358	278

3.2.3 วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Random Sampling) โดยการจับฉลากบ้านเลขที่ของกลุ่มตัวอย่าง แล้วแจกแบบสอบถามแก่กลุ่มตัวอย่างที่มาประชุม ประจำเดือนของหมู่บ้าน ทั้ง 6 หมู่บ้าน ณ ศาลาประชาคมประจำหมู่บ้าน ตามจำนวนที่ต้องการจำนวน 278 คน

³ เรื่องเดียวกัน, หน้า 65

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ แบบสอบถามเป็นแบบสำรวจรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นการให้คะแนนเพื่อลำดับความสำคัญของแต่ละปัจจัยที่มีอิทธิพลทั้ง 4 ด้าน ได้แก่

- 1) ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
- 2) ด้านผู้สมัครรับเลือกตั้ง
- 3) ด้านพรรคการเมืองที่สังกัด
- 4) ด้านระดับการเลือกตั้ง

แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) โดยการสร้างคำถามตามแนวของ Likert Scale มีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ คือ

มากที่สุด	มีค่าคะแนน	5 คะแนน
มาก	มีค่าคะแนน	4 คะแนน
ปานกลาง	มีค่าคะแนน	3 คะแนน
น้อย	มีค่าคะแนน	2 คะแนน
น้อยที่สุด	มีค่าคะแนน	1 คะแนน ⁴

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ เพื่อนำข้อมูลที่ได้เป็นแนวทางในการสร้างความรู้ความเข้าใจและส่งเสริมให้ประชาชนเห็นความสำคัญของการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง

⁴เรื่องเดียวกัน, หน้า 243.

3.4 การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.4.1 การสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับความคิดเห็น และการเลือกตั้ง เป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ

2. สร้างเครื่องมือ โดยใช้คำถามครอบคลุม และตรงประเด็นกับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ่าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี

3.4.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ไปขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์เพื่อตรวจสอบแก้ไขปรับปรุงให้ครอบคลุม และเหมาะสมกับกรอบที่กำหนดไว้

2. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ในสาขาวิชา ที่เกี่ยวข้อง พิจารณาตรวจสอบความครอบคลุมชัดเจนด้านเนื้อหา ความถูกต้องและเหมาะสม กับภาษาและให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแก้ไข ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ประกอบด้วย

1. นายสมเกียรติ ต้นสกุล

วุฒิการศึกษา สังคมวิทยา (สค.ม.) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

วิทยาเขตศรีธรรมมา โศกราช

ศูนย์การศึกษาสุราษฎร์ธานี

2. นายอนันต์ ใจสมุทร

วุฒิการศึกษา Ph.D.in Sociology Magadh University India

ตำแหน่ง อาจารย์พิเศษมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

วิทยาเขตศรีธรรมมา โศกราช

ศูนย์การศึกษาสุราษฎร์ธานี

3. นายสุธน พรหมพุดกัย

วุฒิการศึกษา ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการโรงเรียนไชยาวิทยา

การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ผู้วิจัยหา “ดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับจุดประสงค์ (Index of Item Objective Congruence : IOC)” โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาข้อคำถามแต่ละข้อในเครื่องมือวัดผลการคำนวณค่า IOC ได้เท่ากับ 1 ทุกข้อ

3. หลังจากนั้นดำเนินการ ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แก้ไขปรับปรุงร่วมกับคำแนะนำของอาจารย์ที่ศึกษาศาสนาบัณฑิต ก่อนนำไปทดลองใช้ (Try out) เพื่อทดสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือต่อไป

4. การตรวจสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) โดยนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา ซึ่งได้แก้ไขปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้ (Try out) กับประชาชนตำบลโมถ่าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำนวน 30 คน แล้วนำมาหาความเที่ยงของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของ ครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .96

5. นำผลที่ได้จากการทดลองใช้ (Try out) ให้อาจารย์ที่ปรึกษาร่วมกับอาจารย์ ที่ศึกษาศาสนาบัณฑิตตรวจอีกครั้ง ก่อนนำแบบสอบถามไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยต่อไป

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

3.5.1 นำหนังสือแนะนำตัวและขอความอนุเคราะห์ ใช้พื้นที่เก็บรวบรวมข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัษมกุฎราชวิทยาลัย ไปยังนายกองค์การบริหารส่วน โมถ่าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี

3.5.2 ดำเนินการแจกแบบสอบถามให้ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งใน ตำบล โมถ่าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยแจกแบบสอบถาม จำนวน 6 หมู่บ้าน ตามสัดส่วนของประชาชนของแต่ละหมู่บ้านที่คำนวณได้ พร้อมอธิบายให้ผู้ตอบแบบสอบถามเข้าใจ ก่อนแจกแบบสอบถาม

3.5.3 ให้ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งใน ตำบล โมถ่าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ตอบแบบสอบถาม และเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยหาคำตอบตามวัตถุประสงค์ ซึ่งวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ดังนี้

3.6.1 บัญชีส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3.6.2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน ตำบลโมถ่าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ทั้ง 4 ด้าน โดยใช้ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

(Standard Deviation) และทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติทดสอบ (Z-test) และสถิติ One-Way ANOVA ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เกณฑ์การให้คะแนนในการตอบแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ กำหนดคะแนน ดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด	ให้ 5 คะแนน
เห็นด้วยมาก	ให้ 4 คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
เห็นด้วยน้อย	ให้ 2 คะแนน
เห็นด้วยน้อยที่สุด	ให้ 1 คะแนน

เกณฑ์การพิจารณาระดับของความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ่าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี แปลความหมายค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00	แปลความว่า	เห็นด้วยมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50	แปลความว่า	เห็นด้วยมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50	แปลความว่า	เห็นด้วยปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50	แปลความว่า	เห็นด้วยน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50	แปลความว่า	เห็นด้วยน้อยที่สุด

3.6.3 การรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาซึ่งเป็นแบบสอบถามปลายเปิด ผู้วิจัยได้รวบรวมแบบสอบถามและจำแนกข้อมูลที่มีเนื้อหาเดียวกันไว้ เพื่อใช้ในการสรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยสถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ สำหรับการวิจัยเรื่องนี้ มีสถิติที่ใช้ในการทำวิจัยอยู่ 2 ประเภท ได้แก่

3.7.1 สถิติการบรรยาย (Descriptive Statistics)

ได้แก่ การหาความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean) ร้อยละ (Percentage) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) S.D. สำหรับการบรรยายปัจจัยส่วนบุคคล

⁵บุญชม ศรีสะอาด, วิจัยเบื้องต้น, (กรุงเทพมหานคร : สุวีทาสานการพิมพ์, 2535), หน้า 100.

3.7.2 สถิติอนุมานหรืออ้างอิง (Inferential Statistics)

ได้แก่ การทดสอบค่าที (t-test) และ (F-test) การทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA)

สถิติที่ใช้ในการวิจัยวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

1) หากความสอดคล้องของคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of item objective congruence หรือ IOC) ซึ่งมีสูตร⁶ ดังนี้

สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ

IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์
$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2) หากความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งมีสูตร⁷ ดังนี้

สูตร

$$\alpha = \frac{N}{N-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right\}$$

เมื่อ

α	แทน	สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
N	แทน	จำนวนข้อคำถาม
$\sum s_i^2$	แทน	ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวม

⁶ ชานินทร์ ศิลป์จารุ, วิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ, (กรุงเทพมหานคร : บริษัท วี.อินเตอร์พริ้นท์, 2550), หน้า 152.

⁷ เรื่องเดียวกัน.

3) การวิเคราะห์ข้อมูลใช้หาค่าร้อยละจากสูตร⁸ ดังนี้

สูตร

$$\text{ร้อยละ} = \frac{X \times 100}{N}$$

เมื่อ

X แทน จำนวนข้อมูล (ความถี่) ที่ต้องการนำมาหาค่าร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

4) การวิเคราะห์ข้อมูลหาคะแนนค่าเฉลี่ย (Mean) จากสูตร⁹ ดังนี้

สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum fX}{N}$$

เมื่อ

$\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum fX$ แทน ผลรวมของข้อมูลทั้งหมด

N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

5) การวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) จากสูตร¹⁰ ดังนี้

สูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum f(X - \bar{X})^2}{N}}$$

เมื่อ

$S.D.$ แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง

$\sum f(X - \bar{X})^2$ แทน ผลรวมของผลคูณระหว่างความถี่กับกำลังสองของค่าเบี่ยงเบนของ

ข้อมูลแต่ละตัว

N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

⁸เรื่องเดียวกัน, หน้า 47.

⁹เรื่องเดียวกัน, หน้า 45.

¹⁰เรื่องเดียวกัน, หน้า 74.

6) การวิเคราะห์โดยหาค่า t-test จากสูตร¹¹ ดังนี้

สูตร

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}} \quad (df = \infty)$$

เมื่อ

$\bar{X}_1$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1
$\bar{X}_2$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ 2
S_1^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
S_2^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
n_1	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างใน กลุ่มที่ 1
n_2	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง ในกลุ่มที่ 2

7) การวิเคราะห์โดยหาค่า F-test จากสูตร¹² ดังนี้

สูตร

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ

F	แทน	ค่าการแจกแจงของ F
MS_b	แทน	ความแปรปรวน ระหว่างกลุ่ม
MS_w	แทน	ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

¹¹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 84.

¹² เรื่องเดียวกัน, หน้า 89.

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน ตำบล โมถ่าย อำเภอ ไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี” วัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน ตำบล โมถ่าย อำเภอ ไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน ตำบล โมถ่าย อำเภอ ไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่างกัน เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา และแนวทางส่งเสริมการไปใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน ตำบล โมถ่าย อำเภอ ไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ประชากร คือ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตพื้นที่ ตำบล โมถ่าย อำเภอ ไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 4,358 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตพื้นที่ ตำบล โมถ่าย อำเภอ ไชยา จังหวัด สุราษฎร์ธานี ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยวิธีการเทียบบัญญัติไตรยางค์ โดยเลือกตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ตำบล โมถ่าย อำเภอ ไชยา จังหวัด สุราษฎร์ธานี ประจำปี 2553 ที่สามารถให้ข้อมูลได้จนครบถ้วนตามที่ต้องการ คือ จำนวน 278 คนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้สร้าง โดยทำการศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ มาเป็นแนวทางในการจัดทำแบบสอบถาม แบ่งโครงสร้างของแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า Z-test ค่า F-test และนำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย ผู้วิจัยได้เสนอผลของการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.2 ขั้นตอนการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Deviation)
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
Z	แทน	Z-distribution เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม
F	แทน	F-distribution เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยมากกว่า 2 กลุ่ม
SS	แทน	ผลรวมกำลังสองของคะแนน
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลรวมกำลังสองของคะแนน
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of freedom)
P value	แทน	ค่าที่น้อยที่สุดของระดับความมีนัยสำคัญของข้อมูล
*	แทน	ค่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	ค่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
***	แทน	ค่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

4.2 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัยในรูปแบบตารางโดยวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามเป็น ร้อยละ (เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน) ดังปรากฏ ตามตารางที่ 4.1-4.5

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน ตำบล โมถ่าย อำเภอ ไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน ตำบล โมถ่าย อำเภอ ไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย ดังปรากฏตามตารางที่ 4.11-4.15

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบ ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบล โมถ่าย อำเภอ ไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่างกัน และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย ดังปรากฏตามตารางที่ 4.16-4.65

ตอนที่ 5 ผลการรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหา การใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบล โมถ่าย อำเภอ ไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ดังปรากฏตามตารางที่ 4.66-4.67 (ได้มาจากแบบสอบถามปลายเปิด)

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามเป็น ร้อยละ (เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน) ดังปรากฏตามตารางที่ 4.1-4.5

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	125	44.48
หญิง	156	55.52
รวม	281	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ประชาชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 55.52 และเป็นเพศชาย จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 44.48

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 30 ปี	85	30.25
31 – 50 ปี	143	50.89
51 ปี ขึ้นไป	53	18.86
รวม	281	100.00

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ประชาชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31 – 50 ปี จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 50.89 รองลงมา ได้แก่ อายุ ต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 30.25 และ อายุ 51 ปี ขึ้นไป จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 18.86

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	120	42.70
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	104	37.01
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	23	8.19
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	34	12.10
รวม	281	100.00

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ประชาชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 42.70 รองลงมา ได้แก่ มัธยมศึกษา/ปวช. จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 37.01 อนุปริญญา/ปวส. จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 8.19 และปริญญาตรีและสูงกว่า จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 12.10

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	23	8.19
ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	65	23.13
เกษตรกรกรรม / รับจ้าง	149	53.02
แม่บ้าน / นักศึกษา	44	15.66
รวม	281	100.00

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ประชาชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรกรรม/รับจ้าง จำนวน 149 คิดเป็นร้อยละ 53.02 รองลงมา ได้แก่ ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 23.13 ประกอบอาชีพอื่น ๆ จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 15.66 และรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 8.19

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้

รายได้ (ต่อเดือน)	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5,000 บาท	38	13.52
5,001 – 8,000 บาท	70	24.91
8,001 – 10,000 บาท	67	23.85
10,001 บาทขึ้นไป	106	37.72
รวม	281	100.00

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ประชาชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ 10,001 บาทขึ้นไป จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 37.72 รองลงมา ได้แก่ มีรายได้ 5,001 – 8,000 บาท จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 24.91 มีรายได้ 8,001 – 10,000 บาท จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 23.85 และมีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 13.52

**ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของ
ประชาชนตำบลโม่ถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี**

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโม่ถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี และนำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย

**ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้ง
ของประชาชนตำบลโม่ถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี**

ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้ง	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง	3.91	0.55	มาก
2. ด้านผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง	3.72	0.63	มาก
3. ด้านพรรคการเมืองที่สังกัด	3.64	0.77	มาก
4. ด้านระดับการเลือกตั้ง	3.97	0.73	มาก
รวม	3.81	0.47	มาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้ง โดยรวม ทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่าด้านระดับการเลือกตั้งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง และด้านพรรคการเมืองที่สังกัด มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้ง
ของประชาชน ตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ท่านต้องการส่งเสริมระบอบประชาธิปไตย	4.29	0.80	มาก
2. ท่านมีความคิดที่ว่า การเลือกตั้งทำให้บ้านเมืองดีขึ้น	3.74	0.89	มาก
3. ท่านมีความต้องการให้บุคคลที่ตนเชื่อถือได้มีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารงาน	4.18	0.84	มาก
4. ท่านมีความศรัทธาในระบอบประชาธิปไตยและเห็นว่าเป็นระบบที่ดีที่สุด	3.98	0.88	มาก
5. การรบเร้าจากบุคคลที่เกี่ยวข้องให้ปฏิบัติหน้าที่ ตามสิทธิ	3.39	1.02	ปานกลาง
รวม	3.91	0.55	มาก

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้ง ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง โดยรวม อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ท่านต้องการส่งเสริมระบอบประชาธิปไตยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือท่านมีความต้องการให้บุคคลที่ตนเชื่อถือได้มีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารงาน และการรบเร้าจากบุคคลที่เกี่ยวข้องให้ปฏิบัติหน้าที่ตามสิทธิมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้ง
ของประชาชนตำบลโมถ่าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง

ด้านผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ต้องมีระดับการศึกษาสูงๆ	4.15	0.86	มาก
2. ต้องมีฐานะทางเศรษฐกิจที่มั่นคง	3.83	0.85	มาก
3. ต้องทราบภูมิหลังของผู้สมัครและครอบครัว	3.94	0.89	มาก
4. ความสัมพันธ์ส่วนตัวระหว่างผู้สมัครกับผู้มีสิทธิเลือกตั้ง	3.12	1.16	ปานกลาง
5. ต้องเป็นผู้มีภูมิลำเนาอยู่ในท้องถิ่นตั้งแต่เกิดถึงปัจจุบัน	3.56	1.07	มาก
รวม	3.72	0.63	มาก

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้ง ด้านผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งโดยรวม อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ต้องมีระดับการศึกษาสูงๆมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือต้องทราบภูมิหลังของผู้สมัครและครอบครัว และความสัมพันธ์ส่วนตัวระหว่างผู้สมัครกับผู้มีสิทธิเลือกตั้งมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้ง
 ของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านระดับ การเลือกตั้ง
 (การให้ลำดับความสำคัญด้านระดับการเลือกตั้ง)

ด้านระดับการเลือกตั้ง (การให้ลำดับความสำคัญ)	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. การเลือกตั้งระดับหมู่บ้าน (กรรมการหมู่บ้าน, ผู้ใหญ่บ้าน)	3.97	0.91	มาก
2. การเลือกตั้งระดับตำบล (ผู้บริหารท้องถิ่น/ สมาชิก อบต., นายก อบต., กำนัน)	3.93	0.91	มาก
3. การเลือกตั้งระดับอำเภอ (สมาชิกสภาเทศบาล)	3.81	0.92	มาก
4. การเลือกตั้งระดับจังหวัด (สมาชิกสภาจังหวัด, สมาชิก องค์การบริหารส่วนจังหวัด, นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด)	4.04	0.93	มาก
5. การเลือกตั้งระดับชาติ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร, สมาชิกวุฒิสภา)	4.11	0.98	มาก
รวม	3.97	0.73	มาก

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้ง ด้านระดับการเลือกตั้งโดยรวม อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า การเลือกตั้งระดับชาติ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร, สมาชิก วุฒิสภา) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือการเลือกตั้งระดับจังหวัด (สมาชิกสภาจังหวัด, สมาชิก องค์การบริหารส่วนจังหวัด, นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด) และการเลือกตั้งระดับอำเภอ (สมาชิกสภา เทศบาล)มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ และนำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย ดังปรากฏตามตารางที่ 4.11-4.15

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน ตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามเพศ

ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้ง	ระดับความคิดเห็น					
	ชาย			หญิง		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง	3.88	0.55	มาก	3.94	0.55	มาก
2. ด้านผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง	3.73	0.59	มาก	3.71	0.66	มาก
3. ด้านพรรคการเมือง	3.61	0.80	มาก	3.66	0.74	มาก
4. ด้านระดับการเลือกตั้ง	3.93	0.77	มาก	4.00	0.69	มาก
รวม	3.79	0.48	มาก	3.83	0.46	มาก

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้ง โดยรวมทั้ง 4 ด้าน ทั้งเพศชายและเพศหญิงอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เพศชาย โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมาก ไปหาน้อย พบว่า ด้านระดับการเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง และด้านพรรคการเมือง ที่สังกัด มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

เพศหญิง โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมาก ไปหาน้อย พบว่า ด้านระดับการเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง และด้านพรรคการเมืองที่สังกัดมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความถี่ของการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมลต์าย อำเภอไทยา จังหวัด สุราษฎร์ธานี จำแนกตามอายุ

ความคิดเห็นที่มีต่อการ ใช้สิทธิเลือกตั้ง	ระดับความคิดเห็น											
	ต่ำกว่า 30 ปี				31-50 ปี				51 ปีขึ้นไป			
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	แปลผล
1. ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง	3.91	0.53	มาก	มาก	3.96	0.56	มาก	มาก	3.80	0.54	มาก	มาก
2. ด้านผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง	3.67	0.65	มาก	มาก	3.71	0.63	มาก	มาก	3.83	0.58	มาก	มาก
3. ด้านพรรคการเมืองที่สังกัด	3.78	0.72	มาก	มาก	3.54	0.78	มาก	มาก	3.65	0.78	มาก	มาก
4. ด้านระดับการเลือกตั้ง	3.99	0.69	มาก	มาก	3.93	0.71	มาก	มาก	4.05	0.83	มาก	มาก
รวม	3.84	0.43	มาก	มาก	3.78	0.49	มาก	มาก	3.83	0.488	มาก	มาก

จากตารางที่ 4.12 พบว่าประชาชนมีระดับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้ง โดยรวมทั้ง 4 ด้าน อายุต่ำกว่า 30 ปี อายุ 31-50 ปี และอายุ 51 ปี ขึ้นไป อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน อายุต่ำกว่า 30 ปี โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่าด้านระดับการเลือกตั้งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ด้านพรรคการเมืองที่สังกัด และด้านผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

อายุ 31-50 ปี โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือด้านระดับการเลือกตั้ง และ ด้านพรรคการเมืองที่สังกัด มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

อายุ 51 ปี ขึ้นไป โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านระดับการเด็กตง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือด้านผู้ลงสมัครรับ
เด็กตง และด้านพรรคการเมืองที่สังกัด มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน ตำบลโมถ่าย อำเภอไทรยา จังหวัด สุราษฎร์ธานี จำแนกตามระดับการศึกษา

ความคิดเห็นที่มีต่อการ ใช้สิทธิเลือกตั้ง	ระดับความคิดเห็น											
	ประถมศึกษา			มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า			อนุปริญญาหรือเทียบเท่า			ปริญญาตรีหรือสูงกว่า		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง	3.93	0.53	มาก	3.86	0.56	มาก	3.95	0.63	มาก	4.00	0.63	มาก
2. ด้านผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง	3.72	0.61	มาก	3.75	0.66	มาก	3.77	0.67	มาก	3.61	0.59	มาก
3. ด้านพรรคการเมืองที่สังกัด	3.59	0.71	มาก	3.66	0.79	มาก	3.81	0.73	มาก	3.59	0.52	มาก
4. ด้านระดับการเลือกตั้ง	3.95	0.69	มาก	3.91	0.75	มาก	4.02	0.70	มาก	4.19	0.78	มาก
รวม	3.80	0.44	มาก	3.80	0.47	มาก	3.88	0.55	มาก	3.85	0.50	มาก

จากตารางที่ 4.13 พบว่าประชาชนมีระดับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้ง โดยรวมทั้ง 4 ด้าน ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า อนุปริญญาหรือเทียบเท่า และปริญญาตรีหรือสูงกว่า อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณารายด้าน ระดับการศึกษาประถมศึกษา โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่าด้านระดับการเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง และด้านพรรคการเมืองที่สังกัดมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

ระดับการศึกษามัธยมศึกษา โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่าด้านระดับการเลือกตั้งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง และด้านพรรคการเมืองที่สังกัดมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

ระดับการศึกษาปริญญาหรือเทียบเท่า โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่าด้านระดับการเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยสูงสุดรองลงมา คือ ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง และด้านผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

ระดับการศึกษาปริญญาตรี โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่าด้านระดับการเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยสูงสุดรองลงมา คือ ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง และด้านพรรคการเมืองที่สังกัดมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

ตารางที่ 4.14 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ่าย อำเภอไทรยา
จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำแนกตามอาชีพ

ความคิดเห็นที่มีต่อการ ใช้สิทธิเลือกตั้ง	ระดับความคิดเห็น											
	รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ		ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย		เกษตรกรรวม/รับจ้าง		แม่บ้าน/นักศึกษา					
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง	3.86	0.63	มาก	3.90	0.57	มาก	3.92	0.56	มาก	3.96	0.45	มาก
2. ด้านผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง	3.56	0.67	มาก	3.76	0.58	มาก	3.71	0.62	มาก	3.78	0.72	มาก
3. ด้านพรรคการเมืองที่สังกัด	3.87	0.78	มาก	3.59	0.84	มาก	3.61	0.73	มาก	3.65	0.79	มาก
4. ด้านระดับการเลือกตั้ง	4.32	0.65	มาก	3.94	0.65	มาก	3.96	0.76	มาก	3.88	0.74	มาก
รวม	3.90	0.50	มาก	3.80	0.50	มาก	3.80	0.46	มาก	3.82	0.44	มาก

จากตารางที่ 4.14 พบว่าประชาชนมีระดับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้ง โดยรวมทั้ง 4 ด้าน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง อาชีพรับราชการ/
รัฐวิสาหกิจ อาชีพธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย อาชีพเกษตรกรรวม/รับจ้าง และอาชีพอื่น ๆ อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านระดับการเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ย
สูงสุด รองลงมาคือด้านพรรคการเมืองที่สังกัด และด้านผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

อาชีพธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านระดับการเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือด้านผู้มีสิทธิ
เลือกตั้ง และด้านพรรคการเมืองที่สังกัดมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

อาชีพเกษตรกรรม/รับจ้าง โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านระดับการเลือกตั้งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง และด้านพรรคการเมืองที่สังกัด มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

อาชีพแม่บ้าน/นักศึกษา โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านระดับการเลือกตั้ง และด้านพรรคการเมืองที่สังกัดมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำแนกตามรายได้

ความคิดเห็นที่มีต่อการ ใช้สิทธิเลือกตั้ง	ระดับความคิดเห็น											
	ต่ำกว่า 5,000 บาท			5,001 – 8,000 บาท			8,001 – 10,000 บาท			10,001 บาท ขึ้นไป		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง	3.85	0.52	มาก	3.89	0.53	มาก	3.87	0.62	มาก	3.98	0.52	มาก
2. ด้านผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง	3.82	0.57	มาก	3.73	0.64	มาก	3.72	0.67	มาก	3.68	0.62	มาก
3. ด้านพรรคการเมืองที่สังกัด	3.68	0.70	มาก	3.61	0.73	มาก	3.62	0.80	มาก	3.65	0.80	มาก
4. ด้านระดับการเลือกตั้ง	3.94	0.56	มาก	3.92	0.75	มาก	4.02	0.79	มาก	3.98	0.73	มาก
รวม	3.82	0.46	มาก	3.79	0.41	มาก	3.81	0.54	มาก	3.82	0.47	มาก

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ประชาชนมีระดับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้ง โดยรวม 4 ด้าน รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท รายได้ 5,001-8,000 บาท รายได้ 8,001-10,000 บาท รายได้ 10,001 บาท ขึ้นไป อยู่ในระดับมาก

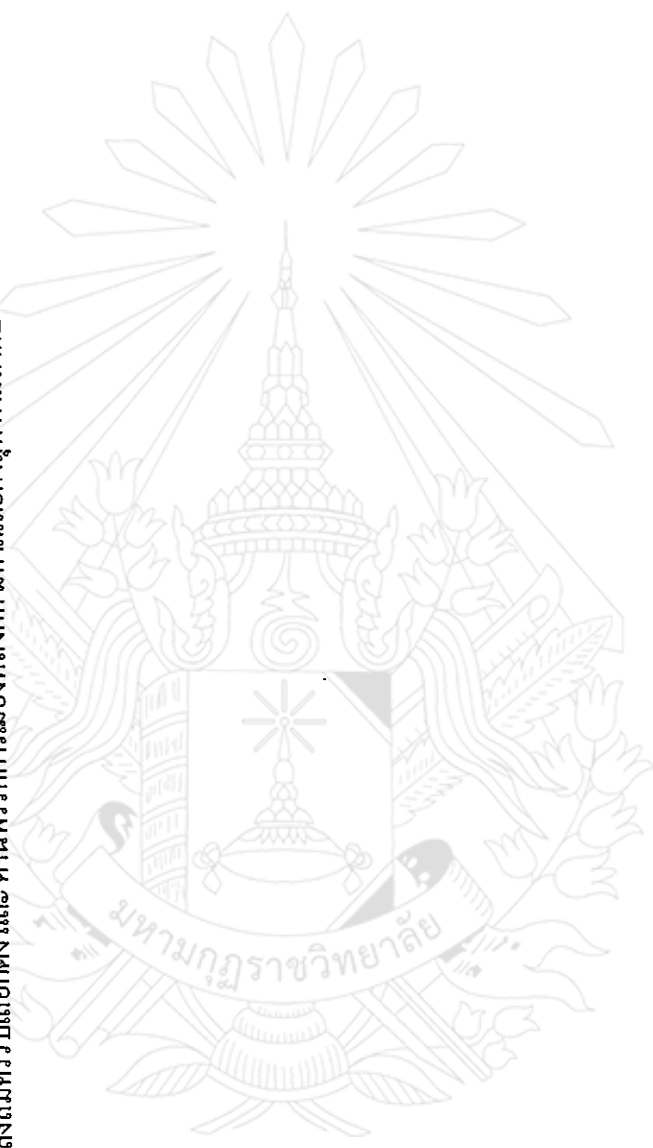
เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านระดับการเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง และด้านพรรคการเมืองที่สังกัด มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดตามลำดับ

ผู้ที่มีรายได้ 5,001-8,000 บาท โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านระดับการเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง และด้านพรรคการเมืองที่สังกัด มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

ผู้มีรายได้อื่น 8,001-10,000 บาท โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านระดับการเลือกตั้งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง และด้านพรรคการเมืองที่สังกัด มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

ผู้มีรายได้อื่น 10,001 บาท ขึ้นไป โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้งและด้านระดับการเลือกตั้งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง และ ด้านพรรคการเมืองที่สังกัด มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งโดยรวมของประชาชนตำบลโมถ่าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ แตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบ ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบล โมถ่าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่างกัน และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย ดังปรากฏตามตารางที่ 4.16-4.65

สมมติฐานข้อที่ 1 ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้ง แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.16 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ่าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ชาย	125	3.79	0.48	มาก
หญิง	156	3.83	0.46	มาก
รวม	281	3.81	0.47	มาก

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบล โมถ่าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวมทั้ง 4 ด้าน เพศชาย และเพศหญิงอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.17 แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีเพศต่างกัน

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	Z	P- value
ชาย	125	3.79	0.48	-0.75	0.45
หญิง	156	3.83	0.46		
รวม	281	3.81	0.47		

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวมทั้ง 4 ด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.18 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ชาย	125	3.88	0.55	มาก
หญิง	156	3.94	0.55	มาก
รวม	281	3.91	0.55	มาก

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบล โมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เพศชายและเพศหญิงอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.19 แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ที่มีเพศต่างกัน

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D	Z	P- value
ชาย	125	3.88	0.55	-0.89	0.37
หญิง	156	3.94	0.55		
รวม	281	3.91	0.55		

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัด สุราษฎร์ธานี ที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.20 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน ตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ชาย	125	3.73	0.59	มาก
หญิง	156	3.71	0.66	มาก
รวม	281	3.72	0.63	มาก

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบล โมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งเพศชายและเพศหญิง อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.21 แสดงผลแสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน ตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง ที่มีเพศต่างกัน

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D	Z	P- value
ชาย	125	3.73	0.59	0.16	0.87
หญิง	156	3.71	0.66		
รวม	281	3.72	0.63		

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการใช้สิทธิเลือกตั้ง ด้านผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.22 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านพรรคการเมืองที่สังกัด จำแนกตามเพศ

เพศ	N	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ชาย	125	3.61	0.80	มาก
หญิง	156	3.66	0.74	มาก
รวม	281	3.64	0.77	มาก

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านพรรคการเมืองที่สังกัดเพศชายและเพศหญิง อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.23 แสดงผลแสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน ตำบลโมถ่าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านพรรคการเมืองที่สังกัดที่มีเพศต่างกัน

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D	Z	P- value
ชาย	125	3.61	0.80	-0.53	0.59
หญิง	156	3.66	0.74		
รวม	281	3.64	0.77		

จากตารางที่ 4.23 พบว่า ประชาชนตำบลโมถ่าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการใช้สิทธิเลือกตั้ง ด้านพรรคการเมืองที่สังกัด ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.24 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ่าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านระดับ การเลือกตั้ง จำแนกตามเพศ

เพศ	N	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ชาย	125	3.93	0.77	มาก
หญิง	156	4.00	0.69	มาก
รวม	281	3.97	0.73	มาก

จากตารางที่ 4.24 พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ่าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านระดับการเลือกตั้งเพศชายและเพศหญิงอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.25 แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านระดับการเลือกตั้ง ที่มีเพศต่างกัน

เพศ	N	$\bar{X}$	S.D	Z	P- value
ชาย	125	3.93	0.77	-0.85	0.40
หญิง	156	4.00	0.69		
รวม	281	3.97	0.73		

จากตารางที่ 4.25 พบว่า ประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการใช้สิทธิเลือกตั้ง ด้านระดับการเลือกตั้ง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานข้อที่ 2 ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.26 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้ง
ของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานีจำแนก ตามอายุ

อายุ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า30 ปี	85	3.84	0.43	มาก
31 – 50 ปี	143	3.78	0.49	มาก
51ปีขึ้นไป	53	3.83	0.48	มาก
รวม	281	3.81	0.47	มาก

จากตารางที่ 4.26 พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน ตำบล โมถ้าย
อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวมทั้ง 4 ด้าน อายุต่ำกว่า30 ปี อายุ 31 – 50 ปีและ อายุ 51ปีขึ้นไป
อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.27 แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย
อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีอายุต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P- value
ระหว่างกลุ่ม	0.19	2	0.09	0.42	0.66
ภายในกลุ่ม	62.42	278	0.22		
รวม	62.60	280			

จากตารางที่ 4.27 พบว่า ประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มีอายุต่างกัน
มีความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้ง โดยรวมทั้ง 4 ด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05

ตารางที่ 4.28 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้ง
ของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำแนก
ตามอายุ

อายุ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า30ปี	85	3.91	0.53	มาก
31 – 50ปี	143	3.96	0.56	มาก
51ปีขึ้นไป	53	3.80	0.54	มาก
รวม	281	3.91	0.55	มาก

จากตารางที่ 4.28 พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน ตำบลโมถ้าย
อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง อายุต่ำกว่า30ปีอายุ31 – 50 ปี อายุ 51 ปี ขึ้นไป
อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.29 แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย
อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ที่มีอายุต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P- value
ระหว่างกลุ่ม	0.97	2	0.48	1.59	0.21
ภายในกลุ่ม	84.66	278	0.30		
รวม	85.63	280			

จากตารางที่ 4.29 พบว่า ประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีอายุ
ต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้ง ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.30 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้ง
ของประชาชน ตำบลโมถ่าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง
จำแนกตามอายุ

อายุ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า30ปี	85	3.67	0.65	มาก
31-50ปี	143	3.71	0.63	มาก
51ปีขึ้นไป	53	3.83	0.58	มาก
รวม	281	3.72	0.63	มาก

จากตารางที่ 4.30 พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน ตำบลโมถ่าย
อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง อายุต่ำกว่า 30 ปี อายุ 31-50 ปีและอายุ 51ปี
ขึ้นไปอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.31 แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ่าย
อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง ที่มีอายุต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P- value
ระหว่างกลุ่ม	0.92	2	0.46	1.15	0.32
ภายในกลุ่ม	111.46	278	0.40		
รวม	112.38	280			

จากตารางที่ 4.31 พบว่า ประชาชนตำบลโมถ่าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีอายุ
ต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้ง ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.32 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้ง
ของประชาชนตำบลโมถ่าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านพรรคการเมืองที่
สังกัดจำแนกตามอายุ

อายุ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 30 ปี	85	3.78	0.72	มาก
31 – 50 ปี	143	3.54	0.78	มาก
51 ปีขึ้นไป	53	3.65	0.78	มาก
รวม	281	3.64	0.77	มาก

จากตารางที่ 4.32 พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ่าย
อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านพรรคการเมืองที่สังกัด อายุต่ำกว่า 30 ปี อายุ 31 – 50 ปี และ อายุ
51 ปีขึ้นไป อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.33 แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ่าย
อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านพรรคการเมืองที่สังกัด ที่มีอายุต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P- value
ระหว่างกลุ่ม	3.06	2	1.53	2.59	0.08
ภายในกลุ่ม	164.18	278	0.59		
รวม	167.24	280			

จากตารางที่ 4.33 พบว่า ประชาชนตำบลโมถ่าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีอายุ
ต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้ง ด้านพรรคการเมืองที่สังกัดไม่แตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.34 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านระดับ การเลือกตั้ง จำแนกตามอายุ

อายุ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า30ปี	85	3.99	0.69	มาก
31 – 50ปี	143	3.93	0.71	มาก
51ปีขึ้นไป	53	4.05	0.83	มาก
รวม	281	3.97	0.73	มาก

จากตารางที่ 4.34 พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านระดับการเลือกตั้ง อายุต่ำกว่า 30 ปี อายุ 31 – 50 ปี และอายุ 51 ปี ขึ้นไป อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.35 แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านระดับการเลือกตั้ง ที่มีอายุต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P- value
ระหว่างกลุ่ม	0.55	2	0.27	0.51	0.60
ภายในกลุ่ม	148.85	278	0.54		
รวม	149.40	280			

จากตารางที่ 4.35 พบว่า ประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งด้านระดับการเลือกตั้ง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานข้อที่ 3 ประชาชนที่มีการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.36 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ประถมศึกษา	120	3.80	0.44	มาก
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	104	3.80	0.47	มาก
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	23	3.88	0.55	มาก
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	34	3.85	0.50	มาก
รวม	281	3.81	0.47	มาก

จากตารางที่ 4.36 พบว่าความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบล โมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวมทั้ง 4 ด้าน ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า อนุปริญญาหรือเทียบเท่า และปริญญาตรีและสูงกว่า อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.37 แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P- value
ระหว่างกลุ่ม	0.22	3	0.07	0.33	0.80
ภายในกลุ่ม	62.38	277	0.23		
รวม	62.60	280			

จากตารางที่ 4.37 พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบล โมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวมทั้ง 4 ด้าน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.38 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้ง
ของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ประถมศึกษา	120	3.93	0.53	มาก
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	104	3.86	0.56	มาก
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	23	3.95	0.63	มาก
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	34	4.00	0.53	มาก
รวม	281	3.91	0.55	มาก

จากตารางที่ 4.38 พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย
อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาหรือ
เทียบเท่า อนุปริญญาหรือเทียบเท่า และปริญญาตรีหรือสูงกว่าอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.39 แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย
อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	P- value
ระหว่างกลุ่ม	0.57	3	0.19	0.62	0.60
ภายในกลุ่ม	85.06	277	0.31		
รวม	85.63	280			

จากตารางที่ 4.39 พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิ
เลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานีด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ไม่แตกต่าง
กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.40 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้ง
ของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง
จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ประถมศึกษา	120	3.72	0.61	มาก
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	104	3.75	0.67	มาก
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	23	3.77	0.68	มาก
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	34	3.61	0.59	มาก
รวม	281	3.72	0.63	มาก

จากตารางที่ 4.40 พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย
อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งโดยรวมทั้ง 4 ด้าน ระดับประถมศึกษา ส่วน
ระดับมัธยมศึกษา/ปวช. อนุปริญญา/ปวส. และปริญญาตรีและสูงกว่า อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.41 แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบล
โมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง ที่มีระดับ
การศึกษาต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P- value
ระหว่างกลุ่ม	0.54	3	0.18	0.45	0.72
ภายในกลุ่ม	111.84	277	0.40		
รวม	112.38	280			

จากตารางที่ 4.41 พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิ
เลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งไม่
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.42 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้ง
ของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านพรรคการเมืองที่
สังกัด จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ประถมศึกษา	120	3.59	0.72	มาก
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	104	3.66	0.79	มาก
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	23	3.81	0.73	มาก
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	34	3.59	0.93	มาก
รวม	281	3.64	0.77	มาก

จากตารางที่ 4.42 พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย
อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านพรรคการเมืองที่สังกัด โดยรวมทั้ง 4 ด้าน ระดับประถมศึกษา
ระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า อนุปริญญาหรือเทียบเท่า และปริญญาตรีหรือสูงกว่า อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.43 แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย
อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านพรรคการเมืองที่สังกัด ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P- value
ระหว่างกลุ่ม	1.05	3	0.35	0.58	0.63
ภายในกลุ่ม	166.19	277	0.60		
รวม	167.24	280			

จากตารางที่ 4.43 พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิ
เลือกตั้งของประชาชน ตำบล โมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านพรรคการเมือง ที่สังกัด ไม่
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.44 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้ง
ของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านระดับการเลือกตั้ง (การ
ให้ลำดับความสำคัญ) จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ประถมศึกษา	120	3.95	0.69	มาก
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	104	3.91	0.76	มาก
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	23	4.02	0.71	มาก
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	34	4.19	0.79	มาก
รวม	281	3.97	0.73	มาก

จากตารางที่ 4.44 พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบล โมถ้าย
อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านระดับการเลือกตั้ง โดยรวมทั้ง 4 ด้าน ระดับประถมศึกษา ระดับ
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า อนุปริญญาหรือเทียบเท่า และปริญญาตรีหรือสูงกว่าอยู่ใน ระดับมาก

ตารางที่ 4.45 แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย
อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานีด้านระดับการเลือกตั้ง ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P- value
ระหว่างกลุ่ม	2.18	3	0.73	1.37	0.25
ภายในกลุ่ม	147.22	277	0.53		
รวม	149.40	280			

จากตารางที่ 4.45 พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิ
เลือกตั้งของประชาชน ตำบล โมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านระดับการเลือกตั้งไม่แตกต่าง
กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานข้อที่ 4 ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.46 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	23	3.90	0.50	มาก
ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	65	3.80	0.50	มาก
เกษตรกรรม/รับจ้าง	149	3.80	0.46	มาก
อื่นๆ	44	3.82	0.44	มาก
รวม	281	3.81	0.47	มาก

จากตารางที่ 4.46 พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวมทั้ง 4 ด้าน อาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว อาชีพเกษตรกรรม/รับจ้างทั่วไป อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.47 แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีอาชีพต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P- value
ระหว่างกลุ่ม	0.23	3	0.08	0.34	0.80
ภายในกลุ่ม	62.38	277	0.23		
รวม	62.60	280			

จากตารางที่ 4.45 พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวมทั้ง 4 ด้าน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.48 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้ง
ของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำแนก
ตามอาชีพ

อาชีพ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	23	3.86	0.63	มาก
ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	65	3.90	0.58	มาก
เกษตรกรรม/รับจ้าง	149	3.92	0.56	มาก
อื่นๆ	44	3.96	0.45	มาก
รวม	281	3.91	0.55	มาก

จากตารางที่ 4.48 พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย
อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง อาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ อาชีพค้าขาย/ธุรกิจ
ส่วนตัว อาชีพเกษตรกรรม/รับจ้างทั่วไป และอาชีพอื่นๆ อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.49 แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย
อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ที่มีอาชีพต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P- value
ระหว่างกลุ่ม	0.16	3	0.05	0.18	0.91
ภายในกลุ่ม	85.47	277	0.31		
รวม	85.63	280			

จากตารางที่ 4.49 พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้ง
ของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านระดับการเลือกตั้ง ไม่แตกต่างกันอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.50 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้ง
ของประชาชน ตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง
จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	23	3.56	0.67	มาก
ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	65	3.76	0.58	มาก
เกษตรกรกรรม/รับจ้าง	149	3.71	0.62	มาก
อื่นๆ	44	3.78	0.72	มาก
รวม	281	3.72	0.63	มาก

จากตารางที่ 4.50 พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย
อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานีด้านผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ เกษตรกรรม/
รับจ้างทั่วไป และค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว และอาชีพอื่นๆ อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.51 แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน ตำบล
โมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง ที่มีอาชีพต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P- value
ระหว่างกลุ่ม	0.89	3	0.30	0.73	0.53
ภายในกลุ่ม	111.50	277	0.40		
รวม	112.38	280			

จากตารางที่ 4.51 พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้ง
ของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง ไม่แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.52 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านพรรคการเมืองที่สังกัด จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	23	3.87	0.78	มาก
ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	65	3.59	0.85	มาก
เกษตรกรกรรม/รับจ้าง	149	3.61	0.73	มาก
แม่บ้าน/นักศึกษา	44	3.65	0.79	มาก
รวม	281	3.64	0.77	มาก

จากตารางที่ 4.52 พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านพรรคการเมืองที่สังกัดอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ อาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว อาชีพเกษตรกรกรรม/รับจ้างทั่วไป และแม่บ้าน/นักศึกษา อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.53 แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านพรรคการเมืองที่สังกัด ที่มีอาชีพต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P- value
ระหว่างกลุ่ม	1.45	3	0.48	0.81	0.49
ภายในกลุ่ม	165.79	277	0.60		
รวม	167.24	280			

จากตารางที่ 4.53 พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านพรรคการเมืองที่สังกัด ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.54 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้ง
ของประชาชน ตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านระดับการเลือกตั้ง
(การให้ลำดับความสำคัญ) จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	23	4.32	0.65	มาก
ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	65	3.94	0.65	มาก
เกษตรกรกรม/รับจ้าง	149	3.96	0.76	มาก
อื่นๆ	44	3.88	0.74	มาก
รวม	281	3.97	0.73	มาก

จากตารางที่ 4.54 พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย
อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านระดับการเลือกตั้งอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ อาชีพค้าขาย/
ธุรกิจส่วนตัว เกษตรกรรม/รับจ้างทั่วไป และอาชีพอื่นๆ อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.55 แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย
อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านระดับการเลือกตั้ง ที่มีอาชีพต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P- value
ระหว่างกลุ่ม	3.29	3	1.10	2.08	0.10
ภายในกลุ่ม	146.12	277	0.53		
รวม	149.40	280			

จากตารางที่ 4.55 พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้ง
ของประชาชน ตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านระดับการเลือกตั้ง ไม่แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานข้อที่ 5 ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.56 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้ง
ของประชาชนตำบลโมถ่าย อำเภอไผยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามรายได้

รายได้	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 5,000 บาท	38	3.82	0.46	มาก
5,001 – 8,000 บาท	70	3.79	0.42	มาก
8,001 – 10,000 บาท	67	3.81	0.54	มาก
10,001 บาทขึ้นไป	106	3.82	0.47	มาก
รวม	281	3.81	0.47	มาก

จากตารางที่ 4.56 พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ่าย อำเภอไผยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวมทั้ง 4 ด้าน รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท รายได้ 5,001 – 8,000 บาท รายได้ 8,001 – 10,000 บาท และรายได้ 10,001 บาทขึ้นไป อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.57 แสดงผลการเปรียบเทียบความความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน ตำบลโมถ่าย อำเภอไผยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีรายได้ต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P- value
ระหว่างกลุ่ม	0.06	3	0.02	0.10	0.96
ภายในกลุ่ม	62.54	277	0.23		
รวม	62.60	280			

จากตารางที่ 4.57 พบว่า ประชาชน ที่มีรายได้ต่างกัน มีความความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้ง โดยรวมทั้ง 4 ด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.58 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้ง
ของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำแนก
ตามรายได้

รายได้	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 5,000 บาท	38	3.85	0.52	มาก
5,001 – 8,000 บาท	70	3.89	0.53	มาก
8,001 – 10,000 บาท	67	3.87	0.63	มาก
10,001 บาทขึ้นไป	106	3.98	0.52	มาก
รวม	281	3.91	0.55	มาก

จากตารางที่ 4.58 พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบล โมถ้าย
อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท รายได้ 5,001 – 8,000
บาท รายได้ 8,001 – 10,000 บาท และรายได้ 10,001 บาทขึ้นไป อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.59 แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบล
โมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานีด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ที่มีรายได้ต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P- value
ระหว่างกลุ่ม	0.83	3	0.28	0.90	0.44
ภายในกลุ่ม	84.80	277	0.31		
รวม	85.63	280			

จากตารางที่ 4.59 พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้ง
ของประชาชน ตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ไม่แตกต่างกันอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.60 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้ง
ของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง
จำแนกตามรายได้

รายได้	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 5,000 บาท	38	3.82	0.58	มาก
5,001 – 8,000 บาท	70	3.73	0.64	มาก
8,001 – 10,000 บาท	67	3.72	0.68	มาก
1,001 บาทขึ้นไป	106	3.68	0.62	มาก
รวม	281	3.72	0.63	มาก

จากตารางที่ 4.60 พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย
อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท รายได้ 5,001-8,000
บาท รายได้ 8,001-10,000 บาท และรายได้ 10,001 บาทขึ้นไป อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.61 แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย
อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง ที่มีรายได้ต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P- value
ระหว่างกลุ่ม	0.53	3	0.18	0.44	0.72
ภายในกลุ่ม	111.85	277	0.40		
รวม	112.38	280			

จากตารางที่ 4.61 พบว่า ประชาชน ที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีการใช้สิทธิเลือกตั้งของ
ประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง ไม่แตกต่างกันอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.62 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้ง
ของประชาชน ตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านพรรคการเมืองที่
สังกัด จำแนกตามรายได้

รายได้	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 5,000 บาท	38	3.68	0.71	มาก
5,001 – 8,000 บาท	70	3.61	0.74	มาก
8,001 – 10,000 บาท	67	3.62	0.81	มาก
1,001 บาทขึ้นไป	106	3.65	0.80	มาก
รวม	281	3.64	0.77	มาก

จากตารางที่ 4.62 พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบล โมถ้าย
อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านพรรคการเมืองที่สังกัด รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท รายได้ 5,001-
8,000 บาท รายได้ 8,001-10,000 บาท และรายได้ 10,001 บาทขึ้นไป อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.63 แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย
อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านพรรคการเมืองที่สังกัด ที่มีรายได้ต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P- value
ระหว่างกลุ่ม	0.18	3	0.06	0.10	0.96
ภายในกลุ่ม	167.07	277	0.60		
รวม	167.24	280			

จากตารางที่ 4.63 พบว่า ประชาชน ที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้ง
ของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านพรรคการเมืองที่สังกัด ไม่แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.64 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้ง
ของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านระดับการเลือกตั้ง
(การให้ลำดับความสำคัญ) จำแนกตามรายได้

รายได้	N	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 5,000 บาท	38	3.94	0.56	มาก
5,001 – 8,000 บาท	70	3.92	0.76	มาก
8,001 – 10,000 บาท	67	4.02	0.80	มาก
1,001 บาทขึ้นไป	106	3.98	0.73	มาก
รวม	281	3.97	0.73	มาก

จากตารางที่ 4.64 พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบล โมถ้าย
อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านระดับการเลือกตั้ง รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท รายได้ 5,001 – 8,000
บาท รายได้ 8,001 – 10,000 บาท และรายได้ 10,001 บาทขึ้นไป อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.65 แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย
อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านระดับการเลือกตั้ง ที่มีรายได้ต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P- value
ระหว่างกลุ่ม	0.38	3	0.13	0.24	0.87
ภายในกลุ่ม	149.02	277	0.54		
รวม	149.40	280			

จากตารางที่ 4.65 พบว่า ประชาชน ที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้ง
ของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านระดับการเลือกตั้ง ไม่แตกต่างกันอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 5 ผลการรวบรวมความคิดเห็น ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา และแนวทางแก้ไข
ปัญหาการไปใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ่าย อำเภอไชยา จังหวัด สุราษฎร์ธานี

ผลการรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหา การใช้สิทธิเลือกตั้ง
ของประชาชนตำบลโมถ่าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ดังปรากฏตามตารางที่ 4.66-4.67
(ได้มาจากแบบสอบถามปลายเปิด) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย ตามรายละเอียด
ในตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.66 แสดงค่าความถี่ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา และแนวทางแก้ไขปัญหาการ
ไปใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน ตำบลโมถ่าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ปัญหา	ความถี่
1. ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง	
1. ผู้มีสิทธิเลือกตั้งบางคนยังไม่เห็นความสำคัญของการเลือกตั้งไม่ออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งตามสิทธิของตนเอง	20
2. ผู้มีสิทธิเลือกตั้งยังขาดความเสี่ยงของตนเอง	13
3. ขาดการอบรมเรื่องการไปใช้สิทธิเลือกตั้งและวิธีการและขั้นตอนในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งให้กับผู้มีสิทธิเลือกตั้งในวัยผู้สูงอายุ จึงทำให้ผู้สูงอายุประสบปัญหาตอนไปใช้สิทธิเลือกตั้ง	8
รวม	41
2. ด้านผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง	
1. ผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งส่วนใหญ่มักเป็นมรดกตกทอดทางการเมือง	30
2. ผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งขาดคุณธรรมและจริยธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ ไม่มีความซื่อสัตย์สุจริตหลังจากได้รับการเลือกตั้งแล้ว	25
3. ผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งขาดมนุษยสัมพันธ์กับประชาชน หลังจากได้รับการเลือกตั้งแล้วไม่ค่อยลงพื้นที่พบประชาชน	20
รวม	101

ตารางที่ 4.66 (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่
3. ด้านพรรคการเมืองที่สังกัด	
1. พรรคการเมืองทำงานไม่โปร่งใส และไม่มีระบบการตรวจสอบที่ชัดเจน	23
2. นโยบายที่คิดขึ้นมาเป็นส่วนมากเป็นนโยบายที่แก้ปัญหาเฉพาะหน้าไม่ได้มุ่งแก้ปัญหาในระยะยาว	17
3. เกิดการแบ่งพรรคแบ่งพวกขึ้นในพรรคการเมืองที่สังกัด	13
รวม	60
4. ด้านระดับการเลือกตั้ง	
1. การเลือกตั้งในระดับท้องถิ่นในระดับอบจ. มีผู้ไปใช้สิทธิน้อยกว่าการเลือกตั้งท้องถิ่นระดับ อบต. และเทศบาล ทุกครั้ง	15
2. การเลือกตั้งที่ไม่ใช่การเลือกตั้งระดับชาติยังมีการโกงการเลือกตั้งกันอยู่เป็นประจำ	10
รวม	25

จากตารางที่ 4.66 พบว่า ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ่าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในจำนวนความถี่มากที่สุดและรองลงมาแต่ละด้านดังนี้

ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ข้อเสนอแนะที่มีความถี่มากที่สุด คือ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งบางคนยังไม่เห็นความสำคัญของการเลือกตั้งไม่ออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งตามสิทธิของตนเอง รองลงมาคือ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งยังขาดเสียของตนเอง ความถี่น้อยที่สุด คือ ขาดการอบรมเรื่องการเลือกตั้งและวิธีการและขั้นตอนในการใช้สิทธิเลือกตั้งให้กับผู้มีสิทธิเลือกตั้งในวัยผู้สูงอายุ จึงทำให้ผู้สูงอายุประสบปัญหาเวลาไปใช้สิทธิเลือกตั้ง

ด้านผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง ข้อเสนอแนะที่มีความถี่มากที่สุด คือ ผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งส่วนใหญ่มักเป็นพรรคตกทอดทางการเมือง รองลงมาคือผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งขาดคุณธรรมและจริยธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ ไม่มีความซื่อสัตย์สุจริตหลังจากได้รับการเลือกตั้งแล้ว ข้อเสนอแนะที่มีความถี่น้อยที่สุดคือผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งขาดมนุษยสัมพันธ์กับประชาชน หลังจากได้รับการเลือกตั้งแล้วไม่ค่อยลงพื้นที่พบประชาชน

ด้านพรรคการเมืองที่สังกัด ข้อเสนอแนะที่มีความถี่มากที่สุด คือพรรคการเมืองทำงาน ไม่โปร่งใส และไม่มีระบบการตรวจสอบที่ชัดเจน รองลงมาคือนโยบายที่คิดขึ้นมาเป็นส่วนมากเป็นนโยบายที่แก้ปัญหาเฉพาะหน้า ไม่ได้มุ่งแก้ปัญหาในระยะยาว ข้อเสนอแนะที่มีความถี่น้อยที่สุดคือ เกิดการแบ่งพรรคแบ่งพวกขึ้นในพรรคการเมืองที่สังกัด

ด้านระดับการเลือกตั้ง ข้อเสนอแนะที่มีความถี่มากที่สุด คือการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่นในระดับอบจ.มีผู้ไปใช้สิทธิน้อยกว่าการเลือกตั้งท้องถิ่นระดับ อบต. และเทศบาล ทุกครั้ง รองลงมาคือการเลือกตั้งที่ไม่ใช่การเลือกตั้งระดับชาติ ยังมีการโกงการเลือกตั้งกันอยู่เป็นประจำ

ตารางที่ 4.67 แสดงค่าความถี่แนวทางแก้ไขการไปใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโม่ง่าย อำเภอไผ่ยา
จังหวัดสุราษฎร์ธานี

แนวทางแก้ไขปัญหา	ความถี่
1. ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง	
1. รณรงค์ให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเห็นความสำคัญของการเลือกตั้ง เพื่อให้ออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งกันมากขึ้น	30
2. ผู้มีสิทธิเลือกตั้งควรเลือกผู้ที่มีความรู้ความสามารถเหมาะสมที่สามารถพัฒนาท้องถิ่นและประเทศชาติได้ ไม่ควรไปเลือกจากการซื้อเสียงของผู้สมัครรับเลือกตั้ง	21
3. กกต.และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งทุกระดับ ควรมีการจัดอบรมเกี่ยวกับ วิธีการเลือกตั้ง ให้แก่ผู้สูงอายุก่อนถึงวันเลือกตั้งจริง	16
รวม	67
2. ด้านผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง	
1. ผู้ลงสมัครรับเลือกควรมีคุณธรรมและจริยธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ มีความซื่อสัตย์สุจริตหลังจากได้รับการเลือกตั้งแล้ว	22
2. ผู้ลงสมัครรับเลือกต้องมีมนุษยสัมพันธ์กับประชาชน หลังจากได้รับการเลือกตั้งแล้วควรลงพื้นที่พบประชาชนเพื่อสอบถามและช่วยบรรเทาความเดือดร้อนให้กับประชาชน	18
3. ออกกฎหมายเพื่อลงโทษผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งที่กระทำความผิดต่อหน้าที่ และทุจริต โกงการเลือกตั้งให้มีความเข้มงวดมากขึ้น	15
รวม	55
3. ด้านพรรคการเมืองที่สังกัด	
1. พรรคการเมืองมีการวางแผนและกำหนดนโยบายที่มีความชัดเจนและสามารถปฏิบัติได้และแก้ไขปัญหาได้ตรงจุด	21
2. พรรคการเมืองทุกพรรคการเมืองควรมีการทำงานที่โปร่งใส ตรวจสอบได้และสุจริต	13
3. สร้างค่านิยมในเกี่ยวกับความสามัคคีขึ้นในพรรคการเมืองเพื่อป้องกันการแบ่ง พรรคพวกในพรรคการเมือง	10
รวม	44

ตารางที่ 4.67 (ต่อ)

แนวทางแก้ไขปัญหา	ความถี่
4. ด้านระดับการเลือกตั้ง	
1. เพิ่มการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของอบจ. ให้ประชาชนรู้มากขึ้น เพื่อให้ประชาชนได้ออกไปสิทธิเลือกตั้งในระดับอบจ. มากขึ้น	15
2. เพิ่มมาตรการและออกกฎหมายที่เข้มงวดลง โทษผู้กระทำผิดและทุจริตการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่นให้เข้มงวดและมีบทลงโทษที่รุนแรงขึ้น	10
รวม	25

จากตารางที่ 4.67 พบว่าแนวทางส่งเสริมการไปใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน ตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในจำนวนความถี่มากที่สุดและรองลงมาแต่ละด้าน ดังนี้

ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ข้อเสนอแนะที่มีความถี่มากที่สุด คือรณรงค์ให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เห็นความสำคัญของการเลือกตั้ง เพื่อให้ออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งกันมากขึ้น รองลงมาคือผู้มีสิทธิเลือกตั้งควรเลือกผู้ที่มีความรู้ความสามารถเหมาะสมที่สามารถพัฒนาท้องถิ่นและประเทศชาติได้ ไม่ควรไปเลือกจากการชื่อเสียงของผู้สมัครรับเลือกตั้งมีความถี่น้อยที่สุด

ด้านผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง ข้อเสนอแนะที่มีความถี่มากที่สุด คือผู้ลงสมัครรับเลือกควรมีคุณธรรมและจริยธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ มีความซื่อสัตย์สุจริต รองลงมาคือผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งต้องมีมนุษยสัมพันธ์กับประชาชน หลังจากรับการเลือกตั้งแล้วควรลงพื้นที่พบประชาชน เพื่อสอบถามและช่วยบรรเทาความเดือดร้อนให้กับประชาชน และออกกฎหมายเพื่อลงโทษผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งที่กระทำความผิดต่อหน้าที่ และทุจริต โกงการเลือกตั้งให้มีความเข้มงวดมากขึ้น มีความถี่น้อยที่สุด

ด้านพรรคการเมืองที่สังกัด ข้อเสนอแนะที่มีความถี่มากที่สุด คือพรรคการเมืองควรมีการวางแผนและกำหนดนโยบายที่มีความชัดเจนและสามารถปฏิบัติได้ และแก้ไขปัญหาคือพรรคการเมืองทุกพรรคการเมืองควรมีการทำงานที่โปร่งใส ตรวจสอบได้และสุจริต และสร้างค่านิยมในเกี่ยวกับความสามัคคีขึ้นในพรรคการเมืองเพื่อป้องกันการแบ่งพรรคพวก ในพรรคการเมืองมีความถี่น้อยที่สุด

ด้านระดับการเลือกตั้ง ข้อเสนอแนะที่มีความถี่มากที่สุดคือเพิ่มการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของ อบจ. ให้ประชาชนรู้มากขึ้นเพื่อให้ประชาชนได้ออกไปสิทธิเลือกตั้งในระดับ อบจ. มากขึ้นและเพิ่มมาตรการและออกกฎหมายที่เข้มงวดลง โทษผู้กระทำผิดและทุจริตการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่นให้เข้มงวดและมีบทลงโทษที่รุนแรงขึ้น มีความถี่น้อยที่สุด

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบล โมถ่าย อำเภอ ไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี” ผู้วิจัยขอนำเสนอวัตถุประสงค์ของการวิจัยประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ ตามลำดับ ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน ตำบลโมถ่าย อำเภอ ไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน ตำบลโมถ่าย อำเภอ ไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ต่างกัน เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา และแนวทางส่งเสริมการ ไปใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน ตำบลโมถ่าย อำเภอ ไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ประชากร คือ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตพื้นที่ ตำบล โมถ่าย อำเภอ ไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 4,358 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตพื้นที่ ตำบลโมถ่าย อำเภอ ไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยวิธีการเทียบบัญญัติ ไตรยางค์ โดยเลือกตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ตำบลโมถ่าย อำเภอ ไชยา จังหวัด สุราษฎร์ธานี ประจำปี 2553 ที่สามารถให้ข้อมูลได้จนครบถ้วนตามที่ต้องการ คือ จำนวน 278 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้สร้าง โดยทำการศึกษาจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ มาเป็นแนวทางในการจัดทำแบบสอบถาม แบ่งโครงสร้างของแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อคำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นลักษณะคำถามแบบมีคำตอบให้เลือกตอบ (Check List) ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้

ตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามปลายปิด ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา และแนวทางแก้ไขปัญหาการไปใช้สิทธิของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นลักษณะคำถามแบบปลายเปิด(Open form) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นโดยอิสระ

สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า Z-test ค่า F-test และ ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ประมวลผลทางสถิติสามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.2 อภิปรายผล

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบล โมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี” ดังนี้

5.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

1) จำแนกตามเพศ

พบว่า ประชาชนตำบล โมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 55.52 และเพศชาย จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 44.48

2) จำแนกตามอายุ

พบว่า ประชาชนตำบล โมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีอายุ 31 – 50 ปี จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 50.89 รองลงมา อายุ ต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 30.25 และมีอายุ 51 ปีขึ้นไป จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 18.86

3) จำแนกตามระดับการศึกษา

พบว่า ประชาชนตำบล โมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัด สุราษฎร์ธานี ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีระดับการศึกษาประถมศึกษา จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 42.70 รองลงมา มีระดับการศึกษา มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า. จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 37.01 มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือสูงกว่า จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 12.10 และมีระดับการศึกษานุปริญญาหรือเทียบเท่า จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 8.19

4) จำแนกตามอาชีพ

พบว่า ประชาชนตำบล โมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีอาชีพเกษตรกร/รับจ้าง จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 53.02 รองลงนามีอาชีพธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย

จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 23.13 มีอาชีพแม่บ้าน/นักศึกษา จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 15.66 และมีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 8.19

5) จำแนกตามรายได้

พบว่า ประชาชนตำบลโมถ่าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ 10,001 บาทขึ้นไป ต่อเดือน จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 37.72 รองลงมา มีรายได้ 5,001-8,000 บาท ต่อเดือน จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 24.91 มีรายได้ 8,001-10,000 บาท จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 23.84 และมีรายได้ ต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 13.52

5.1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ่าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ดังนี้

1) ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้ง ของประชาชนตำบลโมถ่าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านระดับการเลือกตั้งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง และด้านพรรคการเมืองที่สังกัดมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

5.1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ่าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ดังนี้

1) ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน ตำบลโมถ่าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวมทั้ง 4 ด้านทั้งเพศชายและเพศหญิงอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เพศชาย พบว่า ด้านระดับการเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง และด้านพรรคการเมืองที่สังกัด มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เพศหญิง พบว่า ด้านระดับการเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้งด้านผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง และด้านพรรคการเมืองที่สังกัดมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

2) ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน ตำบลโมถ่าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวมทั้ง 4 ด้าน อายุ ต่ำกว่า 30 ปี อายุ 31 - 50 ปี และอายุ 51 ปีขึ้นไป อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน อายุต่ำกว่า 30 ปี พบว่า ด้านระดับการเลือกตั้งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ด้านพรรคการเมืองที่สังกัด และด้านผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อายุ 31 - 50 ปี พบว่า ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือด้านระดับการเลือกตั้ง และด้านพรรคการเมืองที่สังกัด มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อายุ 51 ปีขึ้นไป พบว่า ด้านระดับการเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือด้านผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง และด้านพรรคการเมืองที่สังกัด มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

3) ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้ง ของประชาชน ตำบลโมถ่าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวมทั้ง 4 ด้าน ระดับประถมศึกษามัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า อนุปริญญาหรือเทียบเท่า และปริญญาตรีหรือสูงกว่าอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ระดับประถมศึกษา พบว่าด้านระดับการเลือกตั้งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง และด้านพรรคการเมืองที่สังกัดมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า พบว่า ด้านระดับการเลือกตั้งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง และด้านพรรคการเมืองที่สังกัดมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า พบว่า ด้านระดับการเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยสูงสุดรองลงมา คือด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง และด้านผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า พบว่า ด้านระดับการเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยสูงสุดรองลงมา คือด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง และด้านพรรคการเมืองที่สังกัดมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

4) ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้ง ของประชาชน ตำบลโมถ่าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวมทั้ง 4 ด้าน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง อาชีพ รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ อาชีพธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย อาชีพเกษตรกรรม/รับจ้าง และอาชีพอื่น ๆ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน อาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ พบว่า ด้านระดับการเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือด้านพรรคการเมืองที่สังกัด และด้านผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อาชีพธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย พบว่า ด้านระดับการเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยสูงสุดรองลงมา คือด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง และด้านพรรคการเมืองที่สังกัดมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อาชีพเกษตรกรรม/รับจ้าง พบว่า ด้านระดับการเลือกตั้งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง และด้านพรรคการเมืองที่สังกัดมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด แม่บ้านและนักศึกษา พบว่า ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านระดับการเลือกตั้ง และด้านพรรคการเมืองที่สังกัดมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

5) ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน ตำบลโมถ่าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวมทั้ง 4 ด้าน รายได้ ต่ำกว่า 5,000 บาท รายได้ 5,001 – 8,000 บาท รายได้ 8,001 – 10,000 บาท รายได้ 10,001 บาท ขึ้นไป อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน รายได้ ต่ำกว่า 5,000 บาท พบว่า ด้านระดับการเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง และด้านพรรคการเมืองที่สังกัด มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ผู้ที่มีรายได้ 5,001 -- 8,000 บาท พบว่า ด้านระดับการเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง และด้านพรรคการเมืองที่สังกัด มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ผู้ที่มีรายได้ 8,001 – 10,000 บาท พบว่า ด้านระดับการเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง และด้านพรรคการเมือง ที่สังกัด มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ผู้ที่มีรายได้ 10,001 บาท ขึ้นไป พบว่าด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้งและด้านระดับการเลือกตั้งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง และด้านพรรคการเมืองที่สังกัดมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ด้านผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง ด้านพรรคการเมืองที่สังกัด และด้านระดับการเลือกตั้ง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.5 ผลการรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา และแนวทางแก้ไขปัญหาการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน ตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ดังนี้

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน ตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ดังนี้

1. ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

ได้แก่ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งบางคนยังไม่เห็นความสำคัญของการเลือกตั้ง ไม่ออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งตามสิทธิของตนเอง, ผู้มีสิทธิเลือกตั้งยังขาดความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิเลือกตั้งและวิธีการและขั้นตอนในการใช้สิทธิเลือกตั้งให้กับผู้มีสิทธิเลือกตั้งในวัยผู้สูงอายุ จึงทำให้ผู้สูงอายุประสบปัญหาตอนไปใช้สิทธิเลือกตั้ง

2. ด้านลงสมัครรับเลือกตั้ง

ได้แก่ ผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งส่วนใหญ่มักเป็นพรรคตกทอดทางการเมือง, ผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งขาดคุณธรรมและจริยธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ ไม่มีความซื่อสัตย์สุจริตหลังจากได้รับการเลือกตั้งแล้ว, ผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งขาดมนุษยสัมพันธ์กับประชาชน หลังจากได้รับการเลือกตั้งแล้วไม่ค่อยลงพื้นที่พบประชาชน

3. ด้านพรรคการเมืองที่สังกัด

ได้แก่ พรรคการเมืองทำงานไม่โปร่งใส และไม่มีระบบการตรวจสอบที่ชัดเจน, นโยบายที่คิดขึ้นมาเป็นส่วนมากเป็นนโยบายที่แก้ปัญหาเฉพาะหน้าไม่ได้มุ่งแก้ปัญหาในระยะยาว, เกิดการแบ่งพรรคแบ่งพวกขึ้นในพรรคการเมืองที่สังกัด

4. ด้านระดับการเลือกตั้ง

ได้แก่ เรื่อง การเลือกตั้งในระดับท้องถิ่นในระดับ อบจ. มีผู้ไปใช้สิทธิน้อยกว่าการเลือกตั้งท้องถิ่นระดับ อบต. และเทศบาล ทุกครั้ง, การเลือกตั้งที่ไม่ใช่การเลือกตั้งระดับชาติยังมีการโกงการเลือกตั้งกันอยู่เป็นประจำ

แนวทางแก้ไขปัญหาการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน ตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ดังนี้

1. ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

ได้แก่ รมรณรงค์ให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเห็นความสำคัญของการเลือกตั้ง เพื่อให้ออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งกันมากขึ้น, ผู้มีสิทธิเลือกตั้งควรเลือกผู้ที่มีความรู้ความสามารถเหมาะสมที่สามารถพัฒนาท้องถิ่นและประเทศชาติได้ ไม่ควรไปเลือกจากการชื่อเสียงของผู้สมัครรับเลือกตั้ง, กกต. และ

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งทุกระดับ ควรมีการจัดอบรมเกี่ยวกับ วิธีการเลือกตั้ง ให้แก่ผู้สูงอายุ ก่อนถึงวันเลือกตั้งจริง

2. ด้านลงสมัครรับเลือกตั้ง

ได้แก่ ผู้ลงสมัครรับเลือกควรมีคุณธรรมและจริยธรรม ในการปฏิบัติหน้าที่ มีความซื่อสัตย์ สุจริตหลังจากได้รับการเลือกตั้งแล้ว ผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งต้องมีมนุษยสัมพันธ์กับประชาชน หลังจากได้รับการเลือกตั้งแล้วควรลงพื้นที่พบประชาชนเพื่อสอบถามและช่วยบรรเทาความเดือดร้อนให้กับประชาชน, ออกกฎหมายเพื่อลงโทษผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งที่กระทำความผิดต่อหน้าที่ และทุจริต โกง การเลือกตั้งให้มีความเข้มงวดมากขึ้น

3. ด้านพรรคการเมืองที่สังกัด

ได้แก่ พรรคการเมืองมีการวางแผนและกำหนดนโยบายที่มีความชัดเจนและสามารถปฏิบัติได้ และแก้ไขปัญหาได้ตรงจุด, พรรคการเมืองทุกพรรคการเมืองควรมีการทำงานที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ และสุจริต, สร้างค่านิยมในเกี่ยวกับความสามัคคีขึ้น ในพรรคการเมืองเพื่อป้องกันการแบ่งพรรคพวกใน พรรคการเมือง

4. ด้านระดับการเลือกตั้ง

ได้แก่ เพิ่มการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของ องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) ให้ ประชาชนรู้มากขึ้นเพื่อให้ประชาชนได้ออกไปสิทธิเลือกตั้งในระดับ อบจ.มากขึ้น, เพิ่มมาตรการและ ออกกฎหมายที่เข้มงวดลง โทษผู้กระทำความผิดและทุจริต การเลือกตั้งในระดับท้องถิ่นให้เข้มงวดและมี บทลงโทษที่รุนแรงขึ้น

5.2 อภิปรายผล

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบล โมถ้าย อำเภอ ไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี” ผู้วิจัยอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานของการวิจัย ดังนี้

5.2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน ตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ดังนี้

ประชาชนมีความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้ง ตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัด สุราษฎร์ธานี โดยรวมทั้ง 4 ด้าน ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่าเป็นเพราะการเลือกตั้งเป็น สิทธิที่ประชาชนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญเพราะเล็งเห็นว่า เป็นสิทธิของตนเอง แต่เมื่อเกิดความคิดเห็น ที่เกี่ยวกับปัจจัยหลายๆ อย่าง อาทิเช่น ด้านผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง ด้านพรรคการเมืองที่สังกัด และระดับ การเลือกตั้ง ทำให้ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนนั้นมีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธาธิศ ปิตุเตชะ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลใน

การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเขตจังหวัดระยอง” ซึ่งหมายถึงความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยในการใช้สิทธิเลือกตั้ง พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ ในจังหวัดระยองมีการตื่นตัวและให้ความสนใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอยู่ใน ระดับมาก จะเห็นได้จากความถี่ของการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทุกครั้ง และการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนในจังหวัดระยอง เขต 1 นั้น มิได้ตัดสินใจเลือกโดยคำนึงถึงปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งเพียงอย่างเดียวในปัจจัยที่กำหนดไว้ แต่พิจารณาคัดเลือกรากจากทุกปัจจัยประกอบกันทั้งหมด การตอบแบบสอบถามพบว่า ตัวอย่างร้อยละ 44.6 พิจารณาเลือกจากพรรคการเมือง ที่สังกัด ร้อยละ 52.4 พิจารณาจากคุณสมบัติเฉพาะของตัวผู้สมัคร และด้านอื่น ๆ ประกอบ ร้อยละ 3.0 โดยผู้มีการศึกษาสูงมักจะคิดถึงปัจจัยพรรคการเมือง และผู้มีการศึกษาปานกลางมักคำนึงถึงคุณสมบัติส่วนตัวของผู้ลงสมัครเลือกตั้ง

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านระดับการเลือกตั้ง ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่าเป็นเพราะความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการ ใช้สิทธิเลือกตั้งนั้น มักขึ้นอยู่กับระดับการเลือกตั้ง ในผลการวิจัยนี้สามารถเรียงจากระดับที่ประชาชนไปใช้สิทธิเลือกตั้งมากที่สุด จนไปถึงระดับที่ประชาชนไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ได้ดังนี้ การเลือกตั้งระดับชาติ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร, สมาชิกวุฒิสภา) อยู่ในอันดับที่ 1, รองลงมาคือ การเลือกตั้งระดับจังหวัด (สมาชิกสภาจังหวัด, สมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัด, นายองค์การบริหารส่วนจังหวัด, การเลือกตั้งระดับหมู่บ้าน (กรรมการหมู่บ้าน, ผู้ใหญ่บ้าน), การเลือกตั้งระดับตำบล (ผู้บริหารท้องถิ่น/ สมาชิก อบต. นายก อบต., กำนัน) และ การเลือกตั้งระดับอำเภอ (สมาชิกสภาเทศบาล) ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนกรณ์ ว่องไว ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การตัดสินใจเลือกตั้งนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด: ศึกษากรณี เขตเลือกตั้งที่ 1 อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี” พบว่า การเลือกตั้งผู้แทน จะคำนึงถึงคุณสมบัติของผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งคือ การมีความซื่อสัตย์มีความสำคัญเป็นอันดับหนึ่ง และการรู้จักกันเป็นการส่วนตัวเป็นคุณสมบัติสุดท้าย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ให้ความสำคัญในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัด และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทของนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีค่าแปลผลในระดับมาก

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านพรรคการเมืองที่สังกัดซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อภิปรายได้ว่าเป็นเพราะความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการ ใช้สิทธิเลือกตั้งนั้น ไม่ได้ขึ้นกับพรรคการเมืองที่สังกัด เนื่องจากผลการวิจัย พบว่า ในประเด็นที่ ท่านคิดว่าสมาชิกพรรคส่วนใหญ่เป็นบุคคลที่รู้จัก ได้ค่าแปลผลต่ำที่สุด ส่วนที่ได้ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ท่านคิดว่าฐานะทางสังคมของหัวหน้าพรรคการเมืองต้องมีความมั่นคง นั่นทำให้เห็น ได้ว่า การที่ประชาชนจะใช้สิทธิเลือกตั้งในพรรคการเมืองแต่

ละพรรคการเมืองนั้นย่อมประกอบด้วยปัจจัยต่างๆ คือ ความมั่นคงทางสังคมของหัวหน้าพรรค, ผลงานในการทำงาน, นโยบายในขณะนั้น, และการให้คำมั่นสัญญา เหล่านี้คือสิ่งที่เป็นสาเหตุต่างๆ ที่ทำให้ประชาชนเลือกพรรคการเมืองนั้นๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ น้าเพชร เอียงสันต์ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในอำเภอเมือง จังหวัดตาก ซึ่งเน้นเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยการใช้สิทธิเลือกตั้ง พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดตาก อยู่ในระดับมาก มี 2 ด้าน ที่มีผลสูงสุดได้แก่ ด้านคุณสมบัติของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจมากที่สุดได้แก่ ความซื่อสัตย์ อุดมการณ์ทางการเมือง และความสามารถในการแก้ปัญหา ด้านพรรคการเมือง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจมากที่สุด ได้แก่ นโยบายพรรคการเมือง ฐานะทางสังคมของหัวหน้าพรรค และผลงานของพรรคการเมืองที่เคยปรากฏ

การอภิปรายผลเป็นรายด้านตามลำดับดังนี้

1. ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบล โมถ้าย อำเภอ ไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่าเป็นเพราะประชาชนให้ความสนใจในสิทธิของตนเอง โดยให้ความสำคัญเกี่ยวกับหน้าที่และสิทธิของตนเองเป็นที่ตั้ง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริเพ็ญ วิศิษฐ์พิทยา ได้ศึกษาพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ศึกษาเฉพาะกรณี เลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลตำบลแหลมฉบัง เมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2541 โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อทำการศึกษาแบบแผนพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของสมาชิกเทศบาลตำบลแหลมฉบัง พบว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งส่วนใหญ่ไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งด้วยความสำนึกในสิทธิและหน้าที่ของตนเอง มุ่งหวังการพัฒนาท้องถิ่นมากกว่าสาเหตุอื่นๆ มีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ท่านต้องการส่งเสริมระบอบประชาธิปไตย ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อภิปรายได้ว่าเป็นเพราะประชาชนมีความต้องการส่งเสริมระบอบประชาธิปไตย ซึ่งเป็นหลักในการปกครองของไทย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ แมกซ์ เวเบอร์ ได้กล่าวว่า การเลือกตั้งเป็นการกระทำตามค่านิยมได้แก่ ผู้ที่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งเห็นว่า การเลือกตั้ง มีความหมายในแง่คุณค่าในตัวเอง สมควรรณรงค์ส่งเสริมให้ประชาชนได้เกิดความสำนึกถูกผิด เช่น คนที่มีความศรัทธาในระบอบประชาธิปไตย เห็นว่าการไปใช้สิทธิเลือกตั้งมีคุณค่าในแง่ที่เป็นการส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตย จึงตัดสินใจไปใช้สิทธิเลือกตั้ง

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การรบเร้าจากบุคคลที่เกี่ยวข้องให้ปฏิบัติหน้าที่ตามสิทธิ ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อภิปรายได้ว่าเป็นเพราะประชาชนสามารถหักห้าม สิ่งรบเร้าจากบุคคลที่เกี่ยวข้องให้ปฏิบัติหน้าที่ตามสิทธิได้เพียงบางส่วน โดยไม่สามารถกำหนดให้ใครทำอะไรและไม่ทำอะไรได้ เนื่องจากเป็นสิทธิส่วนบุคคล ต้องอยู่ในจิตสำนึกทางการเมืองของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของ เอกนิวัติ จอมใจ ซึ่งได้กล่าวว่า ทฤษฎีปัจจัยตัวกำหนด เน้นพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งของแต่ละบุคคล เกิดจากปัจจัยด้านภูมิหลังซึ่งเป็นปัจจัยภายในของบุคคลมากกว่าปัจจัยภายนอกหรือสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ เช่น อิทธิพลการพึ่งพิงด้านเศรษฐกิจหรือสังคม ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่าประชาชนหรือคนไปใช้สิทธิเลือกผู้สมัครจากเหตุผลของแต่ละบุคคลมากกว่าเกิดจากการโน้มน้าวหรือชักจูงจากบุคคลอื่น ซึ่งความสำนึกเชิงเหตุผลนี้จะมีลักษณะเหตุผลที่เกิดจากปัจจัยที่ความสัมพันธ์สอดคล้องต้องกันระหว่างผู้สมัครรับเลือกตั้งกับกลุ่มของประชาชนที่ใช้สิทธิเลือกตั้ง

2. ด้านผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง

พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ่าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งโดยรวม ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่าเป็นเพราะประชาชนให้ความสำคัญในด้านผู้รับลงสมัครรับเลือกตั้งที่มีปัจจัยต่างๆ เข้ามาเสริมในผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง เนื่องด้วยประชาชนต้องการผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ น้ำเพชร เอียงสันต์ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดตาก ซึ่งหมายถึงความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการสิทธิเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนอำเภอเมือง จังหวัดตากอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านคุณสมบัติของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร รองลงมาได้แก่ ด้านพรรคการเมือง ซึ่ง ทั้ง 2 ด้านนี้สามารถสะท้อนความรู้สำนึกคิดต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง เพื่อค้นหาบุคคลที่มีคุณสมบัติที่ดี และเลือกพรรคที่เป็นพรรคการเมืองอาชีพ

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ต้องมีระดับการศึกษาสูงๆ ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อภิปรายได้ว่าเป็นเพราะประชาชนมีความคาดหวังในผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งในด้าน การทำงานให้กับประชาชน โดยเล็งเห็นว่า ผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งนั้นต้องมีระดับการศึกษาสูงนั้น ก็เป็นเหตุผลที่สืบเนื่องกับการที่จะได้ใช้ความรู้ความสามารถในการพัฒนาและรับใช้ประชาชน ให้ได้ประโยชน์สูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐพล สุอินตะ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลโหล่งขอก อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่” พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งนายกองค์การ

บริหารส่วนตำบล โหล่งซอด อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 3 ตำบล อยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านคุณสมบัติส่วนบุคคลของผู้สมัคร คือ ต้องมีระดับการศึกษาสูง ต้องมีนโยบายที่ชัดเจน และต้องมีฐานะที่มั่นคง ตามลำดับ

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ความสัมพันธ์ส่วนตัวระหว่างผู้สมัครกับผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ก็ปรายได้ว่าเป็นเพราะประชาชนเพียงบางส่วนเท่านั้นที่เลือกผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง เพียงเพราะมีความสัมพันธ์ส่วนตัวระหว่างผู้สมัครกับผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ซึ่งไม่มีความสัมพันธ์อย่างแนบแน่น เพราะคิดว่า เมื่อไรที่ได้รับการเลือกตั้งแล้วจะมีคุณลักษณะ ที่เหมือนกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนกรณ์ ว่องไว ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การตัดสินใจเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด: ศึกษากรณี เขตเลือกตั้งที่ 1 อำเภอสะตือ จังหวัดชลบุรี” พบว่า การรู้จักกันเป็นการส่วนตัวเป็นคุณสมบัติสุดท้ายของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ซึ่งไม่ให้ความสำคัญมาก และในการ ไปใช้สิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัด และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

3. ด้านพรรคการเมืองที่สังกัด

พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบล โมถ่าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านพรรคการเมืองที่สังกัด โดยรวมทั้งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ก็ปรายได้ว่า พรรคการเมืองที่มั่นคงและเป็นสถาบันทางการเมืองที่มั่นคงของชาติไปโดยและประชาชนถึงเห็นว่า ฐานะทางสังคมของหัวหน้าพรรคการเมืองว่าจะต้องมีความมั่นคง น่าเชื่อถือ นั้นมีความสำคัญมาก และปัจจัยด้านอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นในด้านผลงาน นโยบาย หรือการให้คำมั่นสัญญา นั้นเป็นปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลให้ด้านพรรคการเมืองที่สังกัด นั้นมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ โชคชัย ใจแน่น ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร : ศึกษาเฉพาะกรณี สมาชิกในครอบครัวในตำบลสะเมิงใต้ อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า คนหนุ่มสาวตัดสินใจลงคะแนนเลือกตั้งโดยพิจารณาจากพรรคการเมือง นโยบายพรรคการเมือง ความเป็นไปได้ของนโยบาย คนรุ่นบิดามารดาตัดสินใจลงคะแนนเลือกตั้งโดยพิจารณาจากผู้นำพรรคการเมือง นโยบายพรรคการเมือง ประกอบกับผลงานของรัฐบาลที่ผ่านมา พบว่าคนหนุ่มสาวมีมุมมองอนาคตการเลือกตั้งกับการเมืองไทยว่าต้องพัฒนาการเมืองภาคประชาชนให้เข้มแข็งขึ้น คนรุ่นบิดามารดา มีแนวโน้มที่จะเลือกพรรคการเมืองเดิมในครั้งต่อไป แต่คนรุ่นหนุ่มสาวจะพิจารณาตามสถานการณ์ นโยบายพรรคการเมืองและผู้นำพรรคการเมืองเป็นสำคัญ

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ท่านคิดว่าฐานะทางสังคมของหัวหน้าพรรคการเมืองต้องมีความมั่นคง ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่าเป็นเพราะประชาชนให้ความสำคัญของฐานะทางสังคมของหัวหน้าพรรคการเมืองว่าจะต้องมีความมั่นคง เพื่อที่จะสามารถเป็นพลังในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ให้กับประชาชนได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ นิธิ เอียวศรีวงศ์ วัฒนธรรมทางการเมืองเป็นข้อกำหนดความสัมพันธ์เชิงอำนาจในสังคมหนึ่งๆ ซึ่งเกิดจากการที่บุคคลหรือสถาบันในสังคมนั้นได้รักษาสภาพนั้นเอาไว้ จนทำให้เกิดการยอมรับเป็นประเพณีทางการเมือง ต่อมาได้มีการศึกษาเรื่องค่านิยมของคนไทย ซึ่งปรากฏว่า ค่านิยมของคนไทยมีลักษณะ ที่ยึดมั่นในตัวบุคคลมากกว่าหลักการและเหตุผล กลับกลายเป็นวัตถุนิยมและเห็นว่าฐานะทางสังคมของนักการเมืองที่มั่นคง สามารถที่จะเป็นกำลังในการจัดการกับปัญหาในระบบการเมืองได้ดี

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ท่านคิดว่าสมาชิกพรรคส่วนใหญ่เป็นบุคคลที่ตนรู้จัก ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อภิปรายได้ว่าเป็นเพราะการตัดสินใจเลือกบุคคลที่จะมา ดำรงตำแหน่งต่างๆ ที่มาจากการเลือกตั้งนั้น ประชาชนบางส่วนนั้นถึงเห็นว่า สมาชิกพรรคคนนั้น ไม่จำเป็นต้องเป็นบุคคลที่รู้จักก็ได้ หากแต่ขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่น ๆ ที่ส่งผลในการเลือก ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการความสำนึกเชิงเหตุผล ซึ่งเป็นมุมมองที่ใช้ในการวิเคราะห์สาเหตุการตัดสินใจเลือกตั้ง เป็นการพิจารณาพฤติกรรมบนพื้นฐานของความชอบด้วยเหตุและผล โดยมีตัวแบบในการเลือก โดยเหตุและผลกล่าวไว้ว่า ผู้ลงคะแนนเสียงรู้ว่าผลประโยชน์จากการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง คืออะไรและประเมินว่าผู้สมัครจะให้ประโยชน์แก่ตนมากน้อยเพียงใด โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานคือ พิจารณาจากผลประโยชน์ของตนเป็นที่ตั้ง จุดมุ่งหมายของการลงคะแนนคือเป้าหมายทางการเมือง และใช้การตัดสินใจอย่างรอบคอบให้ความสำคัญกับการบริหารการเลือกตั้ง ตัวผู้สมัคร พรรคการเมือง การหาเสียง และนโยบายของพรรค

4. ด้านระดับการเลือกตั้ง

พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการ ใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านพรรคการเมืองที่สังกัด โดยรวมซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่าเป็นเพราะประชาชนคิดว่าการเลือกตั้งมีส่วนสำคัญ ดังนั้นพรรคการเมืองที่สังกัดจึงเป็นความมั่นใจในการตัดสินใจเรื่องบุคคลที่จะเป็นตัวแทน และเป็นผู้ดำเนินการพัฒนาชุมชนให้มีความเจริญก้าวหน้าได้ เนื่องจากประชาชนสามารถมีส่วนร่วมในการใช้สิทธิเลือกตั้งโดยเสรีภาพซึ่งประชาชนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการใช้สิทธิเลือกตั้งได้เป็นอย่างมากเพราะประชาชนต้องการให้การเลือกตั้งเป็นไปอย่างสมบูรณ์มากที่สุดเพื่อการพัฒนาชุมชนและสังคมต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สาธิต ปิณฑุชะ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพล ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเขตจังหวัดระยอง” พบว่าประชาชนส่วนใหญ่ในจังหวัดระยองมีการตื่นตัวและให้ความสนใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน

ราษฎรค่อนข้างมาก จะเห็นได้จากความถี่ของการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทุกครั้ง และการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนในจังหวัดระยอง เขต 1 นั้น มิได้ตัดสินใจเลือกโดยคำนึงถึงปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งเพียงอย่างเดียวในปัจจัยที่กำหนดไว้ แต่พิจารณาคัดเลือกลงจากทุกปัจจัยประกอบกันทั้งหมด หมายถึงพรรคที่มีนักการเมืองที่สังกัด โดยภาพรวม

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การเลือกตั้งระดับชาติ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร, สมาชิกวุฒิสภา) ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่าเป็นเพราะประชาชนคิดว่าการที่ประเทศชาติจะมีการพัฒนาให้เจริญก้าวหน้าได้นั้นต้องขึ้นอยู่กับประชาชนเป็นส่วนสำคัญเนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศที่ใช้ระบบประชาธิปไตยในการตัดสินใจทำให้การเลือกตั้งระดับชาติเพื่อให้ได้มาซึ่งผู้นำที่เข้มแข็งมีความสามารถในการนำพาประเทศชาติให้อยู่รอดและเจริญก้าวหน้าได้ทำให้ประชาชนเกิดความตระหนักว่าเราเป็นประชาชนคนไทยควรมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งไม่ว่าจะเป็นการเลือกตั้งระดับใดก็ตามมีความสำคัญกับสังคมและประเทศชาติทั้งสิ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สุวิทย์ รุ่งวิสัย ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยประกอบการตัดสินใจของผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง ในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร” พบว่า ประชาชนมีจิตสำนึกทางการเมือง มีวัฒนธรรมทางการเมืองที่ดีต่อการการเลือกตั้งระดับชาติอยู่ในระดับมาก

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การเลือกตั้งระดับอำเภอ (สมาชิกสภาเทศบาล) ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่าเป็นเพราะการเลือกตั้งระดับอำเภอเป็นการเลือกตั้งที่ประชาชนให้ความสำคัญอีกอย่างหนึ่งเนื่องจากการเลือกผู้นำที่มีความรู้ความสามารถมาพัฒนาชุมชนให้เจริญก้าวหน้าแต่สาเหตุที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเนื่องจากการเลือกตั้งระดับอำเภอเป็นการเลือกตั้งที่ไม่ซับซ้อนมีการเลือกตั้งผู้นำที่มีความสามารถได้เป็นที่น่าพึงพอใจอีกทั้งไม่มีการประท้วงของกลุ่มประชาชนที่ไม่พอใจเพราะการปฏิบัติงานในระดับอำเภอเป็นงานที่ง่ายกว่าการบริหารระดับประเทศทำให้ไม่มีปัญหาในการเลือกตั้งและไม่มีการปลดหรือถอดถอนผู้นำบ่อยนักจึงทำให้การเลือกตั้งระดับอำเภอค่อนข้างเป็นที่น่าพึงพอใจของประชาชน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ น้ำเพชร เอียงสันต์ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในอำเภอเมือง จังหวัดตาก” พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนในเขต อำเภอเมือง จังหวัดตาก อยู่ในระดับมาก

5.2.2 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ่าง อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่างกัน ดังนี้

1) จากสมมติฐานของการวิจัยที่ว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งแตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้ง โดยรวมทั้ง 4 ด้าน ไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อภิปรายได้ว่าเป็นเพราะประชาชนส่วนใหญ่มองว่าการเลือกตั้งเป็นสิทธิของประชาชนที่มีส่วนร่วมทำให้สังคมเกิดความเจริญก้าวหน้าซึ่งไม่มีผลใดๆ ไม่ว่าเพศใดสามารถมีสิทธิในการเลือกตั้งได้หมดทุกคนหากมีอายุครบ 18 ปีบริบูรณ์ ซึ่งประชาชนที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้ง โดยรวมทั้ง 4 ด้าน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ดำรง ดีสกุล ได้ศึกษาวิจัยเรื่องแนวทางการส่งเสริมในการใช้สิทธิเลือกตั้งในจังหวัดยะลา พบว่า เพศ ไม่เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้สิทธิเลือกตั้ง เป็นเพราะทั้งเพศหญิงและเพศชายต่างได้รับความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้งต่างกัน

2) จากสมมติฐานของการวิจัยที่ว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งแตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้ง โดยรวมทั้ง 4 ด้าน ไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อภิปรายได้ว่าเป็นเพราะประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นที่มีต่อสาเหตุในการใช้สิทธิเลือกตั้งไม่แตกต่างกัน เนื่องจากประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นว่าประชาชนได้ใช้สิทธิเลือกตั้งนั้นเป็นเพราะประชาชนมีหน้าที่และต้องปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของตน อีกทั้งประชาชนมีความรักความยุติธรรม ความสันติภาพ ซึ่งถ้าประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการใช้สิทธิเลือกตั้งก็เปรียบได้ว่าประชาชนคนนั้นทำหน้าที่ของประชาชนได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ พงศ์ศักดิ์ รุ่งประชา ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ทักษะของประชาชนต่อการใช้สิทธิเลือกตั้ง ในเขตจังหวัดจันทบุรี พบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ของประชาชนในจังหวัดจันทบุรี ไม่มีความสัมพันธ์เกี่ยวกับการตัดสินใจไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือกตั้งของประชาชนในจังหวัดจันทบุรี จึงไม่มีความแตกต่างกันเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.5

3) จากสมมติฐานของการวิจัยที่ว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งแตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้มีความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้ง โดยรวมทั้ง 4 ด้าน ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ อภิปรายได้ว่าเป็นเพราะประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ไม่ว่าประชาชนระดับการศึกษาระดับใดสามารถมีสิทธิในการเลือกตั้งได้กันทั้งหมด และประชาชน ทุกคนไม่ว่าจะมีการศึกษาระดับใดก็สามารถมีความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิในการเลือกตั้งได้ทั้งหมดเนื่องจากในปัจจุบันมีสื่อต่างๆมากมายใน

การสนับสนุนให้ประชาชนได้ออกไปใช้สิทธิในการเลือกตั้งและประชาชนทุกคนสามารถศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้งได้ด้วยตนเองจึงทำให้ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ชวนะ ภว รัตนานน ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาความรู้สึกในความคิดเห็นความสามารถทางการเมือง ศึกษาเฉพาะกรณีของเทศบาลตำบลโนนสูง จังหวัดนครราชสีมา พบว่า ประชาชนที่มีส่วนร่วมทางการเมืองสูงซึ่งเป็นกลุ่มที่มีการศึกษาค่า ซึ่งไม่มีโอกาสเรียนรู้ แต่การศึกษาระดับเดียวกันหรือใกล้เคียงกันมีความคิดเห็นต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งไม่แตกต่างกัน แต่ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ จิรายุส วัฒนวรรณ ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน 2529 เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร พบว่าประชาชนทุกระดับการศึกษามีทัศนคติต่อบทบาทการแสดงพฤติกรรมของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไม่แตกต่างกัน เป็นเพราะว่าแนวคิดของประชาชนที่มีการศึกษาค่ามองว่าการเลือกตั้งเป็นโอกาสอีกหนทางหนึ่งที่เปิดโอกาสให้คนได้มีส่วนร่วมและบทบาทมากที่สุดในการเลือกตั้งตัวแทนเข้าไปทำหน้าที่แทนตน

4) จากสมมติฐานของการวิจัยที่ว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งแตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้ง โดยรวมทั้ง 4 ด้าน ไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อภิปรายได้ว่าเป็นเพราะประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้สิทธิเลือกตั้งไม่แตกต่างกัน เนื่องจากประชาชนที่มีอาชีพต่างกันคิดเหมือนกันว่าการใช้สิทธิเลือกตั้งเป็นสิ่งที่ประชาชนควรให้ความสำคัญมากที่สุด เพราะการเลือกตั้งเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีบทบาทในการใช้สิทธิเลือกตั้ง เพื่อให้สังคมได้มีความเจริญก้าวหน้าทำให้ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นว่าการใช้สิทธิเลือกตั้งไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สุวิทย์ รุ่งวิสัย ได้ศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยประกอบการตัดสินใจของผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่า อาชีพ แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง เป็นเพราะประชาชนมีจิตสำนึกทางการเมือง มีวัฒนธรรมทางการเมืองที่ดี จึงเห็นว่าเป็นหน้าที่ที่จะต้องไปเลือกคนที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาบริหารบ้านเมืองเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของตนเอง แม้ว่าประกอบอาชีพที่ต่างกัน ประชาชนก็ให้ความสำคัญกับการไปใช้สิทธิเลือกตั้งไม่แตกต่างกัน

5) จากสมมติฐานของการวิจัยที่ว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งแตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่างกันมีความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้ง โดยรวมทั้ง 4 ด้าน ไม่แตกต่างกัน ยังไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อภิปรายได้ว่าเป็นเพราะประชาชนที่มีรายได้ต่างกันคิดว่าประชาชนทุกคนมีความต้องการที่จะพัฒนาสังคมและประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้า จึงมองว่าประชาชนทุกคนควรใช้สิทธิในการเลือกตั้งซึ่งการเลือกตั้งเป็น

การปฏิบัติที่ไม่ได้ยากเย็นอะไรมากนัก เพียงแต่ประชาชนทุกคนควรมีการใส่ใจในการบริหารประเทศ บ้านเมืองด้วยกันทุกคน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สุวิทย์ รุ่งวิสัย ได้ศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัย ประกอบการตัดสินใจของผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่า รายได้ แตกต่างกันไป ไม่มีผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ทั้งนี้ เพราะผู้มีรายได้สูงหรือต่ำเห็นว่าการไป ใช้สิทธิเลือกตั้งเป็นหนทางที่ทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น และจะได้รับการบริหารจัดการที่ดีจากนักการเมือง ที่มีความรู้ความสามารถ จึงให้ความสำคัญกับการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากการศึกษาวิจัยเรื่องความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบล โมถ่าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบล โมถ่าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวมทั้ง 4 ด้าน ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยมี ข้อเสนอแนะดังนี้ ผู้เกี่ยวข้องควรรักษาระดับความคิดเห็นให้อยู่ระดับมากไว้ ขณะเดียวกันควรส่งเสริม ต่อไปให้อยู่ในระดับมากที่สุด โดยการประชาชนควรมีการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการใช้สิทธิ ในการเลือกตั้งเพื่อให้มีข้อมูลที่ดีในการตัดสินใจในทุกๆเรื่อง ไม่ว่าจะการให้ความคิดเห็นหรือการใช้สิทธิ เลือกตั้ง ส่งเสริมให้ประชาชนได้รับความรู้ความเข้าใจในการมีสิทธิเลือกตั้งของตนเอง และจัดให้มีการ อบรมการเลือกตั้งและปลูกจิตสำนึกของความสำเร็จในการใช้สิทธิของตนเองตั้งแต่ยังไม่สามารถเข้ารับ การเลือกตั้งได้ เพื่อเป็นการปลูกฝังให้เข้าใจความสำคัญของการใช้สิทธิเลือกตั้ง

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านระดับการเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ใน ระดับมาก ผู้เกี่ยวข้องควรรักษาระดับมาตรฐานให้อยู่ระดับมากไว้ ขณะเดียวกันควรส่งเสริมต่อไปให้อยู่ ในระดับมากที่สุด โดยการประชาชนควรมีการวิเคราะห์ข้อมูลของตนเองที่มีอยู่ว่ามีเหตุผลหรือความ คิดเห็นที่เหมาะสมหรือไม่ในการแสดงความคิดเห็นด้านต่างๆรวมถึงการพูดคุยสนทนากับผู้มีความรู้ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันในเวลาว่าง

ด้านพรรคการเมืองที่สังกัดมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ผู้เกี่ยวข้องควรรักษาระดับความคิดเห็นให้อยู่ระดับมากไว้ ขณะเดียวกันควรส่งเสริมต่อไปให้อยู่ในระดับมากที่สุดโดยการ ให้อำนาจประชาชนไม่มีการปิดกั้นตนเอง โดยใช้เหตุผลของตนเองเป็นใหญ่เพราะจะทำให้ประชาชนไม่ สามารถเข้าใจในกระบวนการการเลือกตั้งได้มากนักดังนั้นควรมีการเปิดกว้างทางความคิดและการรับ ฟังความคิดเห็นของบุคคลอื่นบ้าง

1. ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกของประชาชนตำบล โมถ่าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ ผู้เกี่ยวข้องควรรักษาระดับมาตรฐานให้อยู่ระดับมากไว้ ขณะเดียวกันควรส่งเสริมต่อไปให้อยู่ในระดับมากที่สุด โดยการประชาชนได้มีส่วนร่วมในการเข้าไปใช้สิทธิในการเลือกตั้งได้มองเห็นว่าประชาชนมีการใช้สิทธิมากขึ้นเพียงใดหรืออาจจะพูดคุยสอบถามประชาชนผู้มาใช้สิทธิในการเลือกตั้งว่ามีเหตุผลใดที่ต้องออกมาใช้สิทธิแล้วนำข้อมูลนั้นมาประมวลความคิดเพื่อหาเหตุผล จัดให้มีการประชาสัมพันธ์ในรายชื่อของผู้มีสิทธิเลือกตั้งให้ได้รับรู้ก่อนล่วงหน้า พร้อมทั้งเสนอวิธี ขั้นตอน ต่างๆ ในการเลือกตั้งให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งได้รับทราบ

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ท่านต้องการส่งเสริมระบอบประชาธิปไตย ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมากที่สุด ผู้เกี่ยวข้องควรรักษาระดับมาตรฐานให้อยู่ระดับมากที่สุด โดยการประชาชน ทุกคนมีสิทธิในการช่วยกันส่งเสริมการเลือกตั้ง โดยการปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดี โดยประชาชนเริ่มที่ตนเองก่อน และจากนั้นค่อยๆพัฒนาเป็นการแนะนำส่งเสริมให้กับบุคคลอื่นให้ปฏิบัติตามได้อย่างดีและมีเหตุผลให้การอธิบายส่งเสริมระบอบประชาธิปไตย

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การรบเร้าจากบุคคลที่เกี่ยวข้องให้ปฏิบัติหน้าที่ตามสิทธิ ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับปานกลาง ผู้เกี่ยวข้องควรมีปรับปรุงและพัฒนาในระดับมาตรฐานให้อยู่ในระดับมาก โดยการปรับปรุงประชาชนควรมีการปฏิบัติหน้าที่ของตนเป็นอย่างดีและเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับบุคคลอื่น อีกทั้งควรมีการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อที่จะสามารถอธิบายและแนะนำบุคคลอื่นได้

2. ด้านผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง

พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบล โมถ่าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง โดยรวม ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ ผู้เกี่ยวข้องควรรักษาระดับมาตรฐานให้อยู่ระดับมากไว้ ขณะเดียวกันควรส่งเสริมต่อไปให้อยู่ในระดับมากที่สุด โดยการประชาชนมีการศึกษาที่เพิ่มขึ้นมีฐานะที่มั่นคงศึกษาประวัติและภูมิหลังของผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งว่ามีความเป็นมาอย่างไร

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ต้องมีระดับการศึกษาสูง ๆ ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมากที่สุดผู้เกี่ยวข้องควรรักษาระดับมาตรฐานให้อยู่ระดับมากไว้ ขณะเดียวกันควรส่งเสริมต่อไปให้อยู่ในระดับมากที่สุด โดยการควรมีการสนับสนุนภาพลักษณ์ของผู้ดูแลท้องถิ่นให้มีความน่าเชื่อถือสามารถพัฒนาชุมชนได้ เพื่อให้ประชาชนเกิดความมั่นใจในการเลือกผู้สมัครรับคุณสมบัติทางการศึกษาของผู้สมัครรับเลือกตั้งให้เหมาะสมกับตำแหน่งต่างๆ

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ความสัมพันธ์ส่วนตัวระหว่างผู้สมัครกับผู้ที่มีสิทธิเลือกตั้ง ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับปานกลาง ผู้เกี่ยวข้องควรมีปรับปรุงและพัฒนาระดับความคิดเห็นให้อยู่ในระดับมาก โดยการสร้างทัศนคติที่ถูกต้องให้กับประชาชนเกี่ยวกับการใช้สิทธิเลือกตั้งให้มีความเป็นกลางทางการเมืองไม่ใช่เห็นประโยชน์แก่พวกพ้องและให้เลือกผู้ที่มีความรู้ความสามารถ โดยไม่ยึดถือตนเองเป็นหลัก

3. ด้านพรรคการเมืองที่สังกัด

พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบล โมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านพรรคการเมืองที่สังกัด โดยรวมซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ ผู้เกี่ยวข้องควรรักษาระดับมาตรฐานให้อยู่ระดับมากไว้ ขณะเดียวกันควรส่งเสริมต่อไปให้อยู่ในระดับมากที่สุด โดยการส่งเสริมให้ประชาชนเข้าใจในระบบพรรคการเมืองและการรับรู้ถึงการเลือกพรรคการเมืองที่จะมาทำหน้าที่ว่ามีความสำคัญอย่างไรบ้าง เพราะในการเลือกพรรคการเมืองใด การเมืองหนึ่งหมายถึงการเป็นตัวแทนของประชาชน

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ท่านคิดว่าฐานะทางสังคมของหัวหน้าพรรคการเมืองต้องมีความมั่นคง ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ผู้เกี่ยวข้องควรรักษาระดับมาตรฐานให้อยู่ระดับมากไว้ ขณะเดียวกันควรส่งเสริมต่อไปให้อยู่ในระดับมากที่สุด โดยการให้ประชาชนได้มีการสร้างความเข้าใจกับประชาชนว่านอกเหนือจากฐานะทางสังคมของหัวหน้าพรรคการเมืองที่มีความมั่นคงนั้น ไม่ได้เป็นหลักประกันในการช่วยแก้ไขปัญหาของประชาชนได้

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ท่านคิดว่าสมาชิกพรรคส่วนใหญ่เป็นบุคคลที่ท่านรู้จัก ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับปานกลาง ผู้เกี่ยวข้องควรมีปรับปรุงและพัฒนาระดับมาตรฐานให้อยู่ในระดับมาก โดยการปรับปรุงให้ประชาชนได้รับความรู้หรือข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับบุคคลที่ลงรับสมัครเลือกตั้งในทุก ๆ คน เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ ซึ่งประชาชนไม่จำเป็นต้องเลือกพรรคส่วนใหญ่ ที่เป็นบุคคลที่ท่านรู้จักเพราะในยุคปัจจุบันควรมีการเปิดกว้างมากขึ้นอาจจะมีการลองเปลี่ยนสิ่งใหม่ๆ เพื่อให้มีสิ่งที่ดีเข้ามาในชีวิต

4. ด้านระดับการเลือกตั้ง

พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกของประชาชนตำบล โมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านพรรคการเมืองที่สังกัด โดยรวมซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ ผู้เกี่ยวข้องควรรักษาระดับมาตรฐานให้อยู่ระดับมากไว้ ขณะเดียวกันควรส่งเสริมต่อไปให้อยู่ในระดับมากที่สุด โดยการรณรงค์ให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเห็นความสำคัญของการเลือกตั้งมากยิ่งขึ้น ควรจัดการประชาสัมพันธ์ต่างๆ ให้ทั่วถึง พร้อมทั้งอธิบายวิธีการต่างๆ ให้ประชาชนมีความเข้าใจในการใช้สิทธิเลือกตั้งในแต่ละครั้ง

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การเลือกตั้งระดับชาติ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร, สมาชิกวุฒิสภา) ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ผู้เกี่ยวข้องควรรักษาระดับความมาตรฐานให้อยู่ระดับมากไว้ ขณะเดียวกันควรส่งเสริมต่อไปให้อยู่ในระดับมากที่สุดโดยการส่งเสริมประชาชนในการพัฒนาความรู้ในระดับต่างๆ ตั้งแต่ระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด รวมไปถึงระดับชาติเพื่อการพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้า

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การเลือกตั้งระดับอำเภอ (สมาชิกสภาเทศบาล) ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ผู้เกี่ยวข้องควรรักษาระดับมาตรฐานให้อยู่ระดับมากไว้ ขณะเดียวกันควรส่งเสริมต่อไปให้อยู่ในระดับมากที่สุดโดยการศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับการเลือกตั้งระดับอำเภอว่ามีความสำคัญและมีวิธีการดำเนินไปอย่างไรเพื่อเป็นการนำความรู้ที่ได้มาใช้เป็นเหตุผลให้การเลือกตั้ง

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบล โมถ้าย อำเภอ ไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า ผู้วิจัยมีประเด็นอื่นๆ ที่น่าสนใจนำมาทำวิจัยอีกหลายประเด็น แต่งานวิจัยเล่มนี้ไม่อาจนำมาใช้ได้ทั้งหมด ดังนั้นจึงมีข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกตั้งของประชาชนในด้านพรรคการเมืองที่สังกัด เช่น เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกตั้งในด้านพรรคการเมืองที่สังกัดของประชาชนตำบล โมถ้าย อำเภอ ไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี”
2. ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง เช่น เรื่อง “ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง อำเภอ ไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี”
3. ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อพรรคการเมืองของเขตเลือกตั้ง เช่น เรื่อง “ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อพรรคการเมืองของเขตเลือกตั้ง ตำบล โมถ้าย อำเภอ ไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี”

บรรณานุกรม

1. ภาษาไทย

1) หนังสือทั่วไป

- ณัชชาภัทร อุ่นตรงจิต. รัฐศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : บริษัทด้านสุขภาพการพิมพ์ จำกัด, 2548.
- ทิพย์วัลย์ สีสันท์และคณะ. การคิดและการตัดสินใจ. กรุงเทพมหานคร : สถาบันราชภัฏสวนดุสิต, 2546.
- ธโรธร ตู้อองคำ. หน่วยที่ 8 กระบวนการเลือกตั้ง. นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2548.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. วิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ. กรุงเทพมหานคร : บริษัท วิ.อินเตอร์ พรินท์, 2550.
- พิมพ์จรีย์ นามวัฒน์. การเลือกตั้ง. นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2534.
- บุญชม ศรีสะอาด. วิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์นการพิมพ์, 2535.
- วิทยากร เขียงกุล. อธิบายศัพท์การเมืองการปกครองสมัยใหม่. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เดือนตุลา, 2543.
- วุฒิชัย จำนง. พฤติกรรมการตัดสินใจ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2523.
- ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยาอังกฤษ-ไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2524. กรุงเทพมหานคร : อักษรเจริญทัศน์, 2532.
- ผศ.ศักดิ์ สุนทรมณี. เจตคติ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์รุ่งวัฒนา, 2531.
- สงศรี ชมพวงศ์. การวิจัย. นครศรีธรรมราช : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 2549.
- สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง. คู่มือประชาชนสำหรับการเลือกตั้ง. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : บริษัทร่ำไทยเพรส จำกัด, 2548.
- สุชา จันทร์เอม. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2542.
- สร้อยตระกูล (ติวยานนท์) อรรถมานะ. พฤติกรรมองค์การ : ทฤษฎีและการประยุกต์. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2550.
- หยุด แสงอุทัย. หลักรัฐธรรมนูญและกฎหมายเลือกตั้งทั่วไป. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2531.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์, สมชาย หิรัญกิตติ, ลัทธிகาล ศรีธรรมย์, ขวลิต ประภาวนนท์และสุดา สุวรรณภิรมย์. องค์การและการจัดการ. กรุงเทพมหานคร : ชีระฟิล์ม และไซเท็กซ์, 2539.
- องค์การบริหารส่วนตำบล โมถ่าย. แผนพัฒนายุทธศาสตร์ 5ปี พ.ศ. 2554-2558 องค์การบริหารส่วนตำบล โมถ่าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี. สุราษฎร์ธานี : องค์การบริหารส่วนตำบล โมถ่าย, 2554.

2) วิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์/รายงานการวิจัย

- ชวณะ ภว ชนานน. “การศึกษาความรู้สึกรู้สึกในความคิดเห็นความสามารถทางการเมือง ศึกษาเฉพาะกรณีของเทศบาลตำบล โนนสูงจังหวัดนครราชสีมา”. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2546.
- โชคชัย ใจแน่น. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภา ผู้แทนราษฎร : ศึกษาเฉพาะกรณี สมาชิกในครอบครัวในตำบลสะเมิงใต้ อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่”. การค้นคว้าแบบอิสระรัฐศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ : คณะรัฐศาสตร์, 2538.
- ณัฐพล สุอินดี๊ะ. “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล โหล่งขอด อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่”. สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 2554.
- ธีรชัย เนตรถนอมศักดิ์. “การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์ในประเทศไทย”. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2538.
- ธนากรณ ว่องไว. “การตัดสินใจเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด : ศึกษากรณี เขตเลือกตั้งที่ 1 อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี”. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยบูรพา, 2548.
- น้ำเพชร อียงสันต์. “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดตาก”. สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 2550.
- พูลพงษ์ศักดิ์ รุ่งประษา. “ทัศนคติของประชาชนต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นในเขตจังหวัดจันทบุรี”. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยบูรพา, 2548.
- วิสา โรจรุ่งสัตย์. “ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรในสังกัดสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจ”. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : สถาบันราชภัฏสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอฯ, 2545.
- สิริกัญญา เหล่างาม. “ความคิดเห็นของพนักงานคุมประพฤติที่มีต่อการนำระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดีไปใช้ในงานของกรมคุมประพฤติ”. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2545.
- สุวิทย์ รุ่งวิสัย. “ปัจจัยประกอบการตัดสินใจของผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง ในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสภาผู้แทนราษฎร”. รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ : คณะสังคมศาสตร์, 2538.

- สาธิต ปิตุเตชะ. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขตจังหวัดระยอง”. ภาคนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 2543.
- สุวิทย์ รุ่งวิสัย. “ปัจจัยประกอบการตัดสินใจของผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร”. รายงานการวิจัย. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2541.
- เอนก บุญกาวิน. “องค์การบริหารส่วนจังหวัดในความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล : ศึกษาเฉพาะกรณีองค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่จังหวัดเพชรบูรณ์”. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2546.
- เอกนิวัติ จอมใจ. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกสมาชิกวุฒิสภาของข้าราชการตำรวจจังหวัดเชียงใหม่”. การค้นคว้าแบบอิสระรัฐศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2543.
- เอกรัฐ วงศ์วีระกุล. “ปัจจัยการตัดสินใจเลือกใช้บริการสินเชื่อที่อยู่อาศัยกับธนาคารพาณิชย์ ของคนทำงานในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา”. สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2553.
- อุมารัญญ์ สุวรรณมณี. “พฤติกรรมการใช้สิทธิเลือกตั้งผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลโดยตรง : ศึกษาเฉพาะกรณีองค์การบริหารส่วนตำบลเขตอำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี”. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยบูรพา, 2548.

2. ภาษาอังกฤษ

1) Books

Engle, T.L. and L. Shellgrove. **Psychology : Its Principles and Application**. New York : Harcourt Brace and World. Inc., 1969.

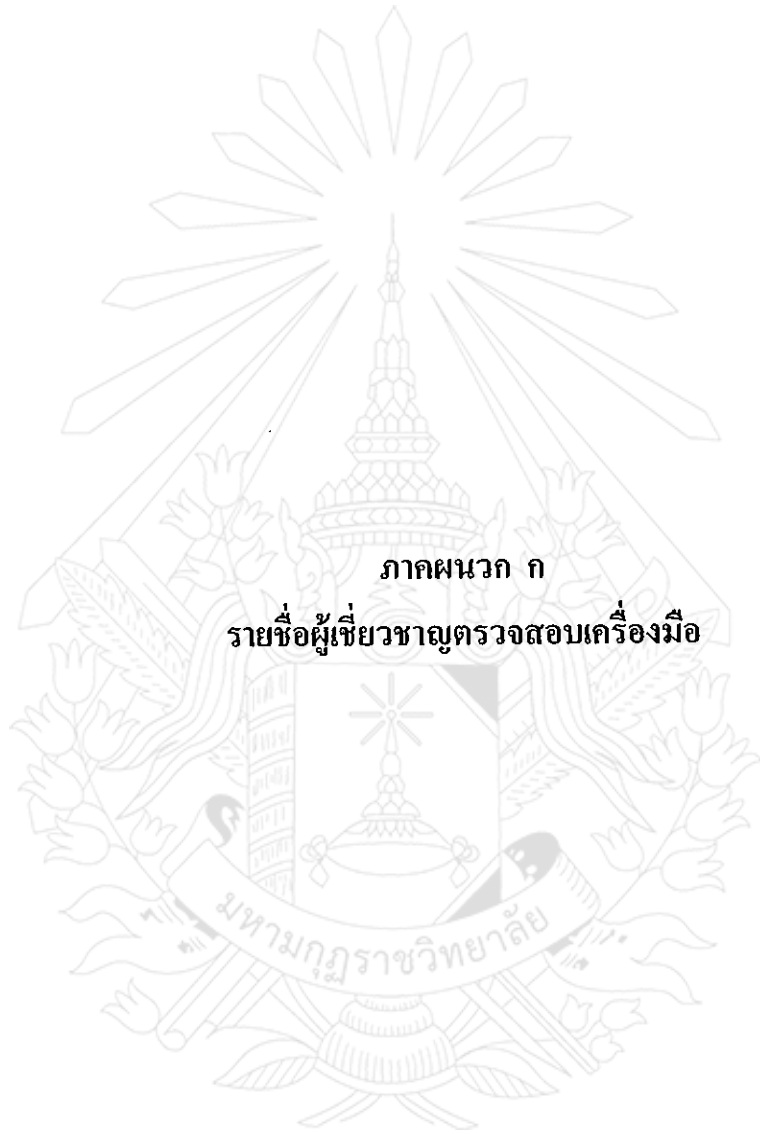
Kolasa, B.J.. **Introduction to Behavior Science for Business**. New York : Grove Press, 1969.

ภาคผนวก

มหามกุฏราชวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

1. นายสมเกียรติ ตันสกุล

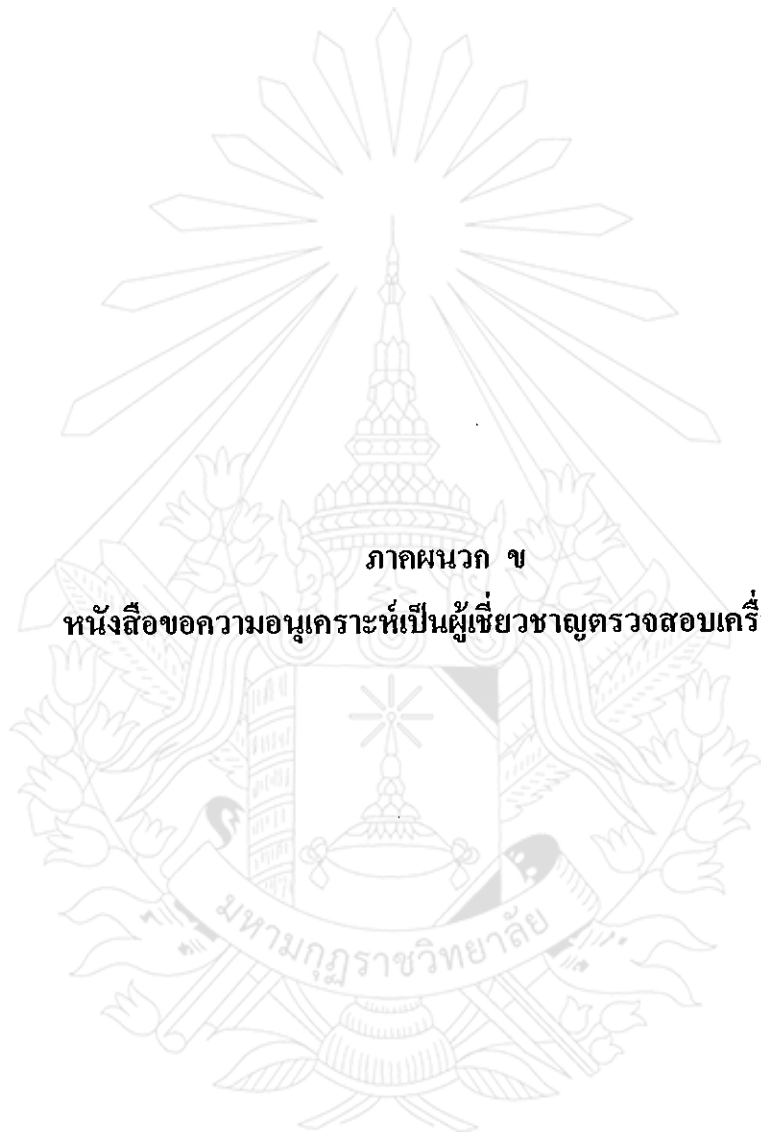
วุฒิการศึกษา สังคมวิทยา (สค.ม.) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมมาโสกราช
ศูนย์การศึกษาสุราษฎร์ธานี

2. นายอนันต์ ใจสมุทร

วุฒิการศึกษา Ph.D.in Sociology Magadh University India
ตำแหน่ง อาจารย์พิเศษมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมมาโสกราช
ศูนย์การศึกษาสุราษฎร์ธานี

3. นายสุชน พรหมพฤษ

วุฒิการศึกษา ครุศาสตร์มหาบัณฑิต (ค.ม.) มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการ โรงเรียนไชยวิทยา

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

ศร ๖๐๑๔ (๒.๕.๑) / ๖๐๖๒

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมมาโสกราช
บัณฑิตวิทยาลัย ศูนย์การศึกษาสุราษฎร์ธานี

๒๐ มีนาคม ๒๕๕๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน/เจริญพร นายสุรณ พรหมพุกษ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

จำนวน ๑ ชุด

๒. โครงร่างสารนิพนธ์

จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาววารภรณ์ อินทร์ทรัพย์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโสกราช ศูนย์การศึกษาสุราษฎร์ธานี กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นสารนิพนธ์เรื่อง “ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี” โดยมี ร.ศ.ดร.จำเริญ ชูช่วยสุวรรณ เป็นประธานอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งโครงร่างสารนิพนธ์ได้ผ่านการพิจารณาและอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์จากบัณฑิตวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

ในการนี้ จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โครงสร้างของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้การวิจัยมีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เพื่อเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป รายละเอียดดังเอกสารที่แนบเรียนมาพร้อมนี้.

จึงเจริญพรมมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษา และขอขอบคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้.

ขอเจริญพร

(พระเทพวราจารย์)

ผู้ทรงคุณวุฒิประจำศูนย์

ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าศูนย์การศึกษาสุราษฎร์ธานี

ศร ๖๐๑๔ (๒.๕.๑) / ๖๐๖๒

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมาสโคราช
บัณฑิตวิทยาลัย ศูนย์การศึกษาสุราษฎร์ธานี

๒๐ มีนาคม ๒๕๕๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน/เจริญพร เรือโท ผ.ศ.อนันต์ ใจสมุทร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ชุด
๒. โครงร่างสารนิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาววราภรณ์ อินทร์ทรัพย์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาสโคราช ศูนย์การศึกษาสุราษฎร์ธานี กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นสารนิพนธ์เรื่อง “ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ่าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี” โดยมี ร.ศ.ดร.จำเริญ ชูช่วยสุวรรณ เป็นประธานอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งโครงร่างสารนิพนธ์ได้ผ่านการพิจารณาและอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์จากบัณฑิตวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

ในการนี้ จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โครงสร้างของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้การวิจัยมีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เพื่อเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป รายละเอียดคังเอกสารที่แนบเรียนมาพร้อมนี้.

จึงเจริญพรมมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษา และขอขอบคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้.

ขอเจริญพร

(พระเทพวราจารย์)

ผู้ทรงคุณวุฒิประจำศูนย์

ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าศูนย์การศึกษาสุราษฎร์ธานี

ศษ ๖๐๑๔(๒๕.๑)/๖๐๖๒

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมาสโคราช
บัณฑิตวิทยาลัย ศูนย์การศึกษาสุราษฎร์ธานี

๒๐ มีนาคม ๒๕๕๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน/เจริญพร ร.ศ.สมเกียรติ ต้นสกุล

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

จำนวน ๑ ชุด

๒. โครงร่างสารนิพนธ์

จำนวน ๑ ชุด

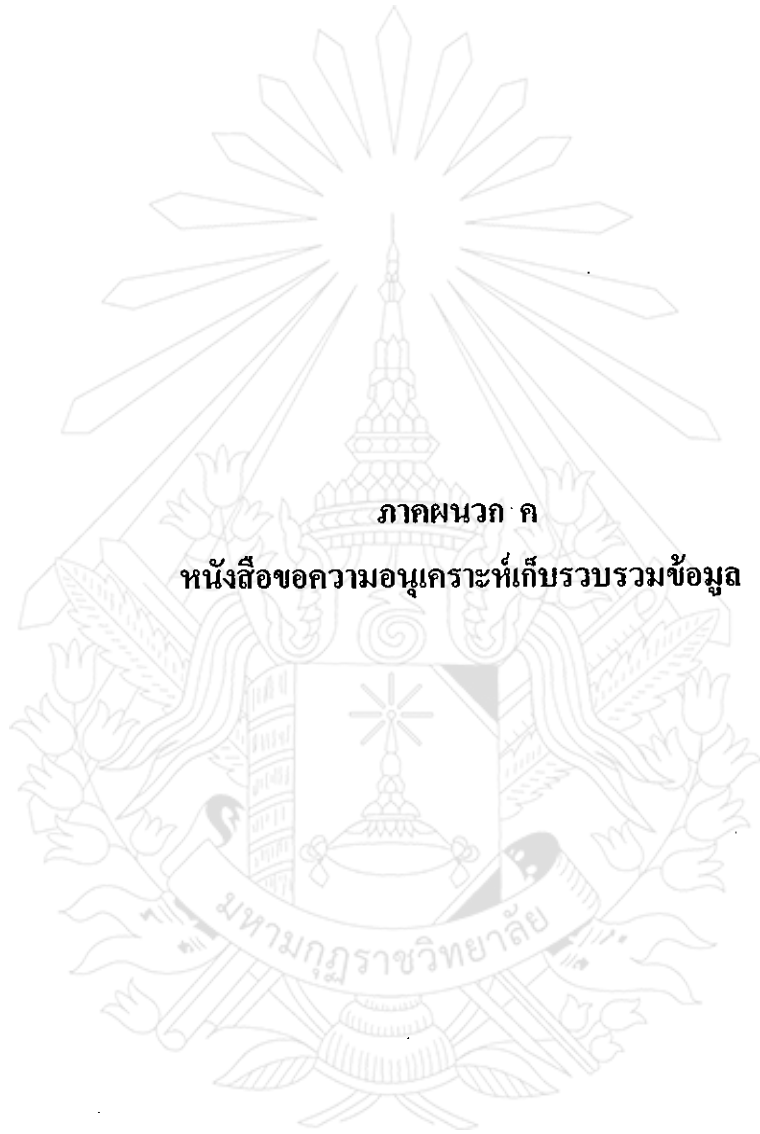
ด้วย นางสาววารภรณ์ อินทร์ทรัพย์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาสโคราช ศูนย์การศึกษาสุราษฎร์ธานี กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นสารนิพนธ์เรื่อง “ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี” โดยมี ร.ศ.ดร.จำเริญ ชูช่วยสุวรรณ เป็นประธานอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งโครงร่างสารนิพนธ์ได้ผ่านการพิจารณาและอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์จากบัณฑิตวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

ในการนี้ จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โครงสร้างของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้การวิจัยมีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เพื่อเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป รายละเอียดดังเอกสารที่แนบเรียนมาพร้อมนี้.

จึงเจริญพรมมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษา และขอขอบคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้.

ขอเจริญพร

(พระเทพวราจารย์)

ภาคผนวก ค

หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล

ที่ ศร ๖๐๑๔ (๒.๕.๑) / ๖

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมมาโสกราช
บัณฑิตวิทยาลัย ศูนย์การศึกษาสุราษฎร์ธานี

๒๐ มีนาคม ๑๕๕๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
เจริญพร นายกองค้การบริหารส่วนตำบลโมถ้าย
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๒๗๘ ชุด

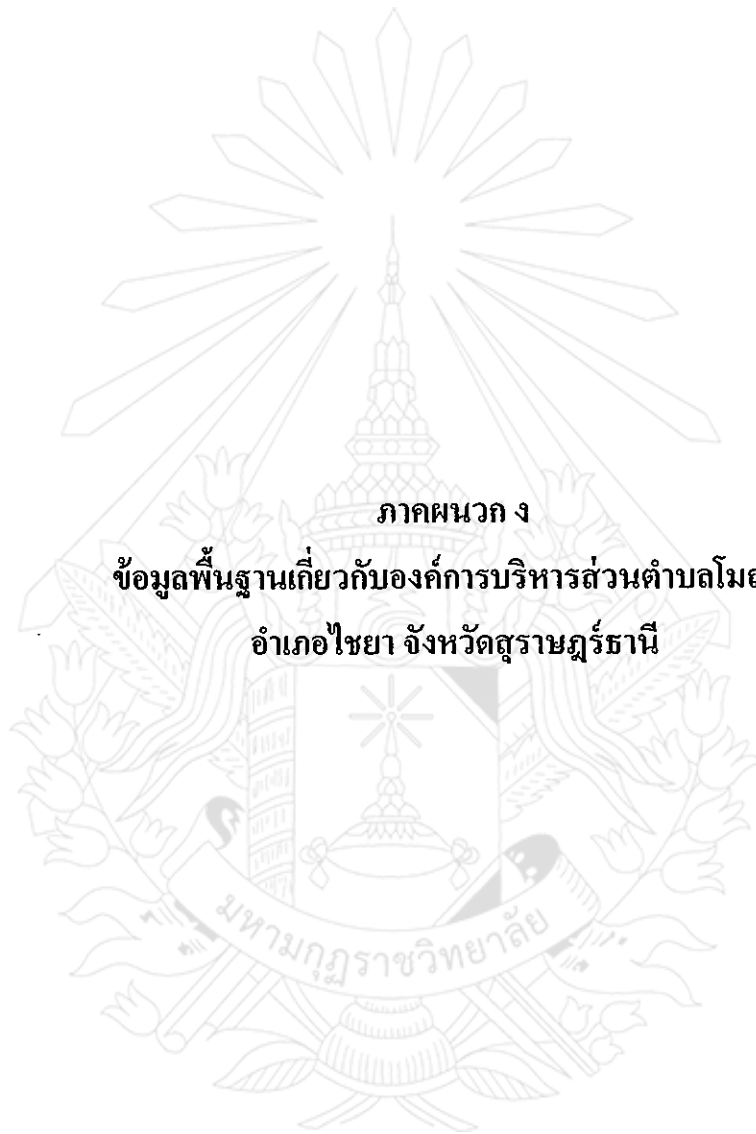
ด้วย นางสาววราภรณ์ อินทร์ทรัพย์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตร
ศาสนศาสตร์ มหบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏ
ราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโสกราช ศูนย์การศึกษาสุราษฎร์ธานี กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอ
เป็นสารนิพนธ์เรื่อง “ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา
จังหวัดสุราษฎร์ธานี” โดยมี ร.ศ.ดร.จำเริญ ชูช่วยสุวรรณ เป็นประธานที่ปรึกษา ซึ่งโครงร่างสารนิพนธ์
ได้ผ่านการพิจารณาและอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์จากบัณฑิตวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

ในการนี้ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน อนุญาตให้นักศึกษาได้เก็บแบบสอบถามจาก
ประชาชนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปทำการวิจัยเพื่อเป็น
ประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาในการเก็บข้อมูล
ครั้งนี้ ตามที่เห็นสมควร และขอขอบคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้.

ขอเจริญพร

(พระเทพวราจารย์)

ภาคผนวก ง

ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบลโมถ่าย
อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ข้อมูลทั่วไปของพื้นที่ดำเนินการวิจัย

1. สภาพทั่วไป

1.1 ที่ตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบล โมถ้าย ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของอำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ระยะห่างจากอำเภอประมาณ 9 กิโลเมตร โดยมีอาณาเขต ดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	ตำบลป่าแ้ว, ตำบลประสงค์ (อำเภอท่าชนะ)
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	ตำบลเวียง
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	ตำบลปากหมาก
ทิศใต้	ติดต่อกับ	ตำบลเสวีียด (อำเภอท่าฉาง)

1.2 เนื้อที่

องค์การบริหารส่วนตำบล โมถ้ายมีเนื้อที่ประมาณ 92 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 45,550 ไร่

1.3 ลักษณะภูมิประเทศ

พื้นที่มีลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบเชิงเขามีฝนตกชุกตลอดปี

1.4 จำนวนหมู่บ้าน

องค์การบริหารส่วนตำบลโมถ้าย แบ่งพื้นที่เขตการปกครองออกเป็น 6 หมู่บ้านซึ่งอยู่ในเขต องค์การบริหารส่วนตำบล โมถ้ายทุกหมู่บ้าน ประกอบด้วย

หมู่ที่ 1	บ้านป่าอ้อย	มีพื้นที่	9,752	ไร่
หมู่ที่ 2	บ้านกลาง	มีพื้นที่	4,375	ไร่
หมู่ที่ 3	บ้านท้อ	มีพื้นที่	8,195	ไร่
หมู่ที่ 4	บ้านห้วยนา	มีพื้นที่	4,062	ไร่
หมู่ที่ 5	บ้านลุ่มมะนาว	มีพื้นที่	6,627	ไร่
หมู่ที่ 6	บ้านทุ่งนางเภา	มีพื้นที่	12,543	ไร่

1.5 ประชากร

องค์การบริหารส่วนตำบลโมถ้าย มีจำนวนครัวเรือนทั้งหมด 1,308 ครัวเรือน มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 4,326 คน แยกเป็น ชาย 2,078 คน หญิง 2,248 คน มีความหนาแน่นเฉลี่ย 46 คน/ตารางกิโลเมตร แบ่งออกเป็น

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนประชากร

หมู่ที่	ครัวเรือน	ประชากร		
		ชาย(คน)	หญิง(คน)	รวม(คน)
1	266	489	521	1,010
2	332	417	476	893
3	172	282	314	596
4	152	264	294	558
5	227	277	286	563
6	242	349	357	706

2. สภาพทางเศรษฐกิจ

2.1 อาชีพ

ประชากรส่วนใหญ่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโมถ้าย ประกอบอาชีพเกษตรกรรม เช่น ทำสวนยางพารา ทำสวนปาล์ม ทำนาข้าว เพาะปลูกเห็ดฟาง ทำสวนผลไม้ และเลี้ยงสัตว์

2.2 หน่วยงานธุรกิจนอกเขต อบต.

- ปั้มน้ำมันและก๊าซ 2 แห่ง
- โรงเรียนข้าว 2 แห่ง
- โรงรมยางพารา 1 แห่ง

3. สภาพทางสังคม

3.1 การศึกษา

- โรงเรียนประถมศึกษา 3 แห่ง
- โรงเรียนมัธยมศึกษา 1 แห่ง
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 2 แห่ง
- ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน 1 แห่ง
- ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน 6 แห่ง

3.2 สถาบันและองค์กรทางศาสนา

- วัด/สำนักสงฆ์ 2 แห่ง

3.3 สาธารณสุข

- สถานีอนามัยตำบล 1 แห่ง
- อัตราการมีและใช้ส้วมราคน้ำ ร้อยละ 98

3.4 ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- สถานีตำรวจ 1 แห่ง
- หน่วยบริการประชาชน สถานีตำรวจภูธรโมถ้าย 2 แห่ง
- ศูนย์อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) 1 แห่ง

4. การบริการพื้นฐาน

4.1 การคมนาคม

เส้นทางการคมนาคมในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโมถ้าย ประกอบด้วย
เส้นทางถนนสายหลักจำนวน 4 สาย ประกอบด้วย

1. สายโมถ้าย - ปากหมาก สภาพถนนเป็นถนนลาดยาง (รพช.)
2. สายสี่แยกป่าแวง - หุ่งนางเลา สภาพถนนเป็นถนนลาดยาง (ทางหลวง)
3. สายโมถ้าย - สวนป่าท่าชนะ สภาพถนนเป็นถนนลาดยาง (ทางหลวง)
4. สายโมถ้าย - บ้านสะพาน สภาพถนนเป็นถนนลาดยาง (รพช.)

เส้นทางถนนสายระหว่างหมู่บ้าน จำนวน 68 สาย ประกอบด้วย

4.2 การโทรคมนาคม

- โทรศัพท์สาธารณะ 6 แห่ง

4.3 การไฟฟ้า

- องค์การบริหารส่วนตำบลโมถ้าย มีไฟฟ้าเข้าถึงทุกหมู่บ้าน และจำนวน ประชากรที่ใช้ไฟฟ้าทั้งหมด 1,190 ครัวเรือน และที่มีไฟฟ้าตกค้างจากการสำรวจทั้งหมด 18 ครัวเรือน

4.4 แหล่งน้ำ

แหล่งน้ำธรรมชาติ

- ห้วยข้างเกิด หมู่ที่ 1 ปริมาณน้ำโดยเฉลี่ย 27,000 m³
- คลองห้วน หมู่ที่ 2 ปริมาณน้ำโดยเฉลี่ย 30,000 m³
- เหมืองน้ำซับ หมู่ที่ 3 ปริมาณน้ำโดยเฉลี่ย 70,000 m³
- หนองน้ำขาว หมู่ที่ 3 ปริมาณน้ำโดยเฉลี่ย 36,000 m³
- คลองไชยา หมู่ที่ 4 ปริมาณน้ำโดยเฉลี่ย 120,000 m³
- ห้วยตรอน หมู่ที่ 4 ปริมาณน้ำโดยเฉลี่ย 10,500 m³

- หนองจามเล หมู่ที่ 4 ปริมาณน้ำโดยเฉลี่ย 7,500 m³
- คลองไชยา หมู่ที่ 5 ปริมาณน้ำโดยเฉลี่ย 70,000 m³
- ห้วยแคมเรือ หมู่ที่ 6 ปริมาณน้ำโดยเฉลี่ย 196,000 m³
- ห้วยเกริม หมู่ที่ 6 ปริมาณน้ำโดยเฉลี่ย 12,000 m³

แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

-ฝาย	4	แห่ง
-บ่อบาดาล	33	แห่ง
-ถังเก็บน้ำฝนสาธารณะ	6	แห่ง
-บ่อน้ำตื้น	1,089	แห่ง
-บ่อโยก	118	แห่ง
-ประปาหมู่บ้าน	2	แห่ง
-อ่างเก็บน้ำ	-	แห่ง

5. ข้อมูลอื่นๆ

5.1 ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่

องค์การบริหารส่วนตำบลโมถ่าย มีทรัพยากรธรรมชาติดังนี้ มีป่าไม้เฉลิมพระเกียรติ ซึ่งตั้งอยู่ในพื้นที่ หมู่ที่ 6 บ้านทุ่งนางเภา ตำบลโมถ่าย อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดสุราษฎร์ธานี

5.2 มวลชนจัดตั้ง

- ลูกเสือชาวบ้าน	1	รุ่น 140 คน
- อปพร.	1	รุ่น 80 คน
- รสทป.	1	รุ่น 102 คน
- สตรีอาสาพัฒนา	1	รุ่น 30 คน
- สมาชิกรักษาความสงบประจำหมู่บ้าน	1	รุ่น 60 คน

6. ศักยภาพในตำบล

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนบุคคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัด สุราษฎร์ธานี

ที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	หมายเหตุ
ผู้บริหาร			
1.	นายสมหมาย ทองมาก	นายก อบต.	
2.	นายมาโนช โสมตติ	รองนายก อบต.	
3.	นายจิโรจน์ แสงงำ	รองนายก อบต.	
4.	นายสิทธิชัย ชัยพัฒน์	เลขานุการนายก อบต.	
5.	นายนิรันดร์ ไทยเนียม	ที่ปรึกษา	
6.	นายเจริญ ศรีสวัสดิ์	ที่ปรึกษา	
7.	นายอิสระ พรหมพุกภัย	ที่ปรึกษา	
สมาชิกสภา			
8.	นายสำเร็จ คงเทพ	ประธานสภา	
9.	นายเกียรติสกุล ปิ่นแก้ว	รองประธานสภา	
10.	นายอรอดชัย อินทร์แก้ว	เลขานุการสภา	
11.	นายไพรัตน์ จันทโกมุท	สมาชิกสภา หมู่ที่ 1	
12.	นางละม่อม ศรีประดิษฐ์	สมาชิกสภา หมู่ที่ 1	
13.	นายมานิตย์ หมวดสุข	สมาชิกสภา หมู่ที่ 2	
14.	นายพิทักษ์ แสนเกตุ	สมาชิกสภา หมู่ที่ 3	
15.	นายไพรวรรณ เนียรถ้อ	สมาชิกสภา หมู่ที่ 3	
16.	นาย โกศล เพ็ชร์เกลี้ยง	สมาชิกสภา หมู่ที่ 4	
17.	นายวุฒิชัย รักษาติ	สมาชิกสภา หมู่ที่ 5	
18.	นายจวน อินทร์อักษร	สมาชิกสภา หมู่ที่ 6	
19.	นายพรชัย ศิริวัฒนะสกุล	สมาชิกสภา หมู่ที่ 6	

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	หมายเหตุ
พนักงานส่วนตำบล			
20.	นายจตุพร รักรำรุง	ปลัด อบต.	
21.	นางกรองจิตร์ ช่วยยิ้ม	หัวหน้าส่วนการคลัง	
22.	นายนันทภพ นาครอด	จนท.วิเคราะห์นโยบายและแผน	
23.	นายกิตติกรรณ์ ทวีชัย	นักวิชาการศึกษา	
24.	นางสาวนพมาศ เวชเตง	เจ้าพนักงานธุรการ	
25.	นางสุดีดี หมวดคง	เจ้าพนักงานพัสดุ	
26.	นางนุชจรินทร์ แก้วมาลา	เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี	
27.	นางสาวสุวรรณา จันทร์ศรี	เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี	
28.	นางฉัฐพร จงเจริญ	เจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้	
29.	นายฉัฐฐ์ ศรีนาค	นายช่างโยธา	
30.	นายขรรค์ชัย เกิดดี	ช่างโยธา	
31.	นายบัญญัติ บัวเล็ง	เจ้าหน้าที่การประปา	
32.	นายวรารุช สุทธิชัยเมธี	ผู้ช่วยช่างไฟฟ้า	
33.	นางสาวปญญาพัฒน์ ด้วงพยัคฆ์	ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี	
34.	นางสาวกาญจนา ไชยสิทธิ์	ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้	
35.	นางสาวอัญญรัตน์ กองแก้วกุล	ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็กอนุบาลและปฐมวัย	
36.	นางเพ็ญใจ ประจําเขต	ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็กอนุบาลและปฐมวัย	
37.	นางสิริยา ช่วยเอื้อ	ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็กอนุบาลและปฐมวัย	
38.	นางสาวพจรัตน์ รัตนรังษี	ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็กอนุบาลและปฐมวัย	
39.	นางเกษร กวีพรหมณ์	ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็กอนุบาลและปฐมวัย	
40.	นางฐิติพร อาวุธ	ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็กอนุบาลและปฐมวัย	
41.	นางศิริพร แก้วอำดี	นักการภารโรง	
42.	นายทินกร แก้วอำดี	คนงานทั่วไป	

6.1 จำนวนบุคลากร

จำนวน	24	คน
ตำแหน่งในสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล	13	คน
ตำแหน่งในส่วนการคลัง	7	คน
ตำแหน่งในส่วนโยธา	4	คน
ตำแหน่งในส่วนสาธารณสุข	-	คน

6.2 ระดับการศึกษาของบุคลากร

ประถมศึกษา	2	คน
มัธยมศึกษา/อาชีวศึกษา	3	คน
ปริญญาตรี	16	คน
สูงกว่าปริญญาตรี	3	คน

6.3 รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล

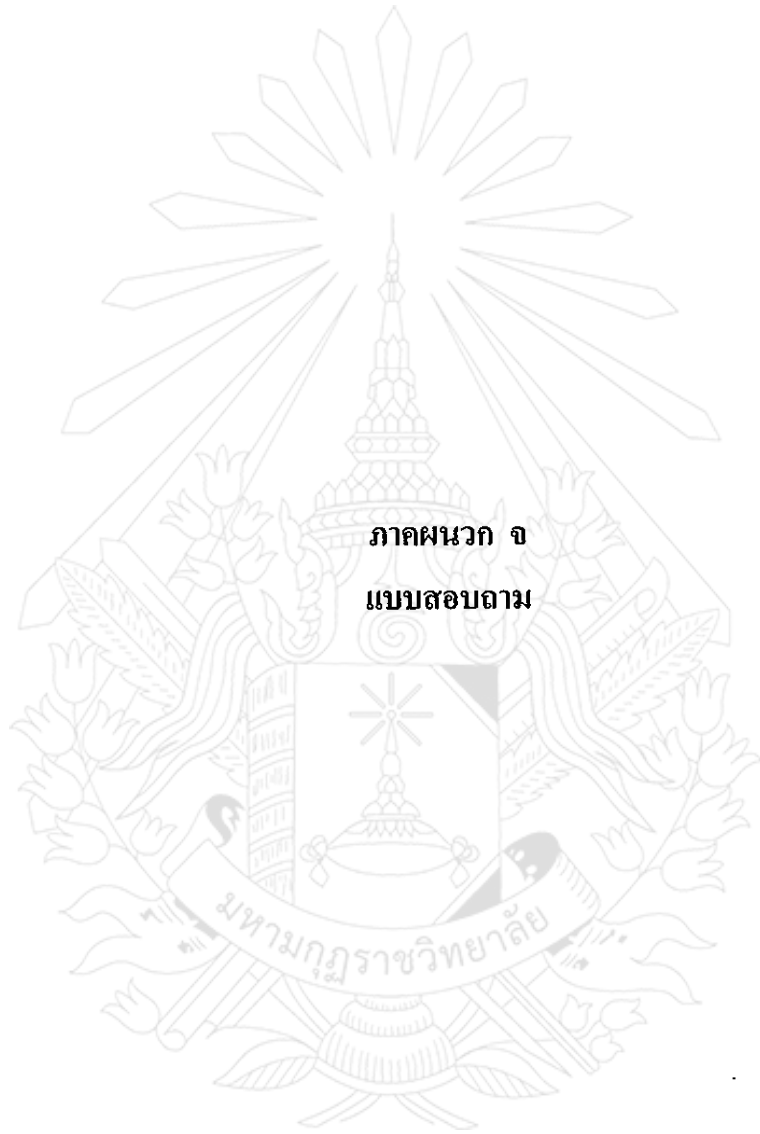
ประจำปีงบประมาณ 2552 14,707,007.42 บาท

แยกเป็น

รายได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดเก็บเอง	172,262.14	บาท
รายได้ที่ส่วนราชการต่างๆ จัดเก็บให้	8,337,356.66	บาท
เงินอุดหนุนจากรัฐบาล	6,197,388.62	บาท

6.4 สักยภาพของชุมชนและพื้นที่

- 1) มีป่าไม้และทรัพยากรธรรมชาติบางแห่งในพื้นที่สามารถปรับปรุงเป็นแหล่งท่องเที่ยวได้
- 2) ประชาชนมีความตื่นตัวในทางการเมืองเท่าที่ควร
- 3) ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ
- 4) ลักษณะของพื้นที่เหมาะแก่การประกอบเกษตรกรรม
- 5) มีการรวมกลุ่มของราษฎร ในการจัดทำกิจกรรม พร้อมทุกหมู่บ้าน ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มอาชีพ กลุ่มผู้สูงอายุ และกลุ่มเยาวชนต่าง ๆ
- 6) มีการอนุรักษ์วัฒนธรรม และประเพณีพื้นบ้าน เช่น การแสดงลิเกป่า

ภาคผนวก จ
แบบสอบถาม

มหาจุฬาราชวิทยาลัย

แบบสอบถาม

เรื่อง

ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน

ตำบลโมถ่าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี

.....

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามชุดนี้ จัดทำขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทราบความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ่าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ท่านเป็นบุคคลหนึ่งที่ได้รับเลือกให้เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม ขอความกรุณาท่าน ได้ โปรดอ่านและตอบแบบสอบถามตรงกับความจริงมากที่สุดให้ครบทุกข้อ คำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์ในการศึกษาวิจัยเพื่อนำผลมาเสนอแนะแนวทางส่งเสริม การ ไปใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ่าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้ศึกษาจะถือว่าคำตอบของท่านเป็นความลับไม่มีผลกระทบในหน้าที่การงานและตัวท่านแต่ประการใด

2. แบบสอบถามชุดนี้ประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ่าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยปัจจัยที่นำมาศึกษามี ๔ ด้าน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา และแนวทางแก้ไขปัญหาการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบลโมถ่าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือด้วยดียิ่ง

วราภรณ์ อินทร์ทรัพย์

นักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

วิทยาเขตศรีธรรมมาโสกราช

ศูนย์การศึกษาสุราษฎร์ธานี

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่เป็นจริง

1. เพศ

1. ชาย 2. หญิง

2. อายุ

1. ต่ำกว่า 30 ปี 2. 31 – 50 ปี
 3. 51 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

1. ประถมศึกษา 2. มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า
 3. อนุปริญญา หรือเทียบเท่า 4. ปริญญาตรีหรือสูงกว่า

4. อาชีพ

1. รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ 2. ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย
 3. เกษตรกรรม / รับจ้าง 4. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

5. รายได้ต่อเดือน

1. ต่ำกว่า 5,000 บาท 2. 5,001 – 8,000 บาท
 3. 8,001 – 10,000 บาท 4. 10,001 ขึ้นไป

ตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนตำบล
โมถ่าย อำเภอยะโยง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

คำชี้แจง

ขอความกรุณาให้ท่านอ่านอย่างรอบคอบแล้วพิจารณาตอบให้ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง					
1. ท่านต้องการส่งเสริมระบอบประชาธิปไตย					
2. ท่านมีความคิดว่าการเลือกตั้งทำให้บ้านเมืองดีขึ้น					
3. ท่านมีความต้องการให้บุคคลที่ตนเชื่อถือได้มีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารงาน					
4. ท่านมีความศรัทธาในระบอบประชาธิปไตย และเห็นว่าเป็นระบบที่ดีที่สุด					
5. การกระตุ้นจากบุคคลที่เกี่ยวข้องให้ปฏิบัติหน้าที่ตามสิทธิ					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง					
1. ต้องมีระดับการศึกษาสูงๆ					
2. ต้องมีฐานะทางเศรษฐกิจที่มั่นคง					
3. ต้องทราบภูมิหลังของผู้สมัครและครอบครัว					
4. ความสัมพันธ์ส่วนตัวระหว่างผู้สมัครกับผู้มีสิทธิเลือกตั้ง					
5. ต้องเป็นผู้มีภูมิลำเนาอยู่ในท้องถิ่นตั้งแต่เกิดถึงปัจจุบัน					
ด้านพรรคการเมืองที่สังกัด					
1. ท่านคิดว่าฐานะทางสังคมของหัวหน้าพรรคการเมืองมีความมั่นคง					
2. ผลงานของพรรคการเมืองที่เคยปรากฏ					
3. นโยบายของพรรคหลากหลายและครอบคลุมปัญหาของประชาชน					
4. ท่านคิดว่าสมาชิกพรรคส่วนใหญ่เป็นบุคคลที่ตนรู้จัก					
5. การให้คำมั่นสัญญา					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านระดับการเลือกตั้งให้ลำดับความสำคัญด้านระดับการเลือกตั้ง					
1. การเลือกตั้งระดับหมู่บ้าน (กรรมการหมู่บ้าน, ผู้ใหญ่บ้าน.)					
2. การเลือกตั้งระดับตำบล (ผู้บริหารท้องถิ่น/สมาชิก อบต., นายก อบต., กำนัน)					
3. การเลือกตั้งระดับอำเภอ (สมาชิกสภาเทศบาล)					
4. การเลือกตั้งระดับจังหวัด (สมาชิกสภาจังหวัด, สมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัด, นายองค์การบริหารส่วนจังหวัด)					
5. การเลือกตั้งระดับชาติ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร, สมาชิกวุฒิสภา)					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา และแนวทางแก้ไขปัญหาการไปใช้สิทธิเลือกตั้งของ
ประชาชน ตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี

คำชี้แจง

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหของการไปใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน
ตำบลโมถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นลักษณะคำถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถาม
แสดงความคิดเห็น

ปัญหา	แนวทางแก้ไขปัญหา
1. ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง	1.ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ....
2. ด้านผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง	2. ด้านผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง ....
3. ด้านพรรคการเมืองที่สังกัด	3. ด้านพรรคการเมืองที่สังกัด ....
4. ด้านระดับการเลือกตั้ง	4. ด้านระดับการเลือกตั้ง ....

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก จ

การคำนวณและการแปลผลค่า IOC

มหามกุฏราชวิทยาลัย

แบบวิเคราะห์ความเที่ยงตรงทางเนื้อหาของแบบสอบถาม (IOC)

เรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน

ตำบลโมถ่าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตารางแสดงค่าการให้คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

ข้อความเกี่ยวกับความคิดเห็น	ผลการตัดสินใจ			$\sum R$	ค่า IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
ด้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง					
1. ท่านต้องการส่งเสริมระบอบประชาธิปไตย	+1	+1	+1	3	1
2. ท่านมีความคิดที่ว่า การเลือกตั้งทำให้บ้านเมืองดีขึ้น	+1	+1	+1	3	1
3. มีความต้องการให้บุคคลที่ตนเชื่อถือได้มีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารงาน	+1	+1	+1	3	1
4. ท่านมีความศรัทธาในระบอบประชาธิปไตย และเห็นว่าเป็นระบบที่ดีที่สุด	+1	+1	+1	3	1
5. การกระตุ้นจากบุคคลที่เกี่ยวข้องให้ปฏิบัติหน้าที่ ตามสิทธิ	+1	+1	+1	3	1
ด้านผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง					
1. ต้องมีระดับการศึกษาสูงๆ	+1	+1	+1	3	1
2. ต้องมีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม	+1	+1	+1	3	1
3. ต้องทราบภูมิหลังของผู้สมัครและครอบครัว	+1	+1	+1	3	1
4. ความสัมพันธ์ส่วนตัวระหว่างผู้สมัครกับผู้ มีสิทธิ เลือกตั้ง	+1	+1	+1	3	1
5. ต้องเป็นผู้มีภูมิลำเนาอยู่ในท้องถิ่นตั้งแต่เกิดถึงปัจจุบัน	+1	+1	+1	3	1

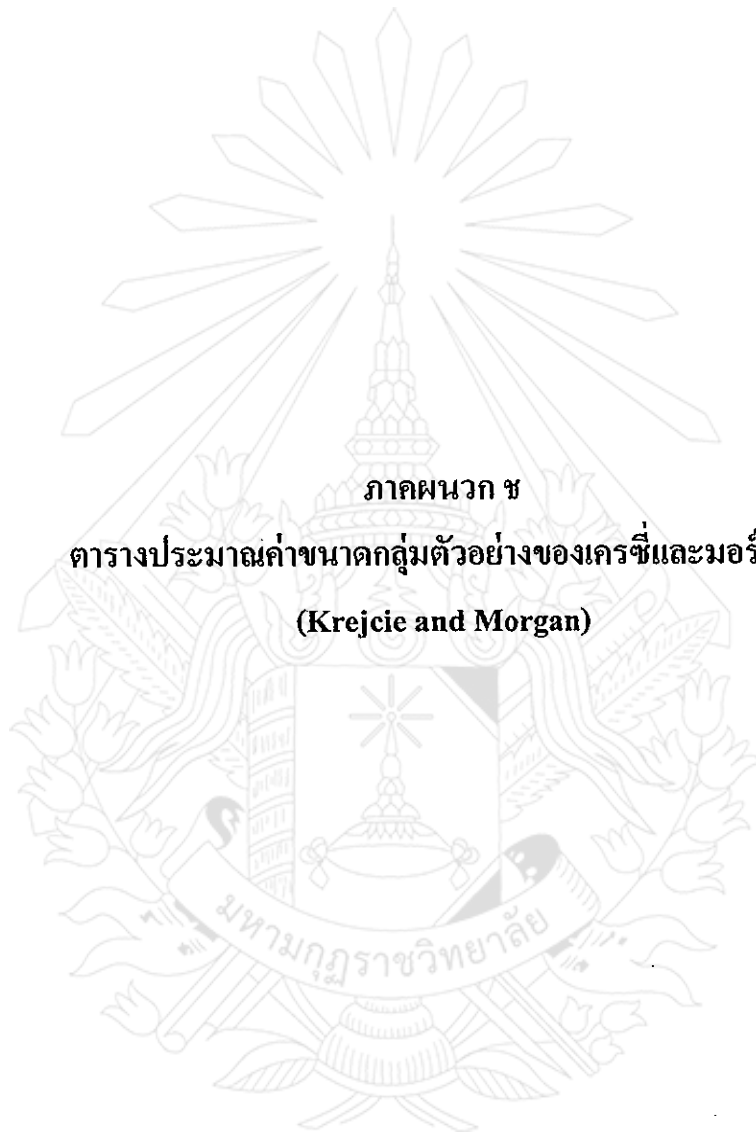
ข้อคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็น	ผลการตัดสินใจ			$\sum R$	ค่า IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
ด้านพรรคการเมืองที่สังกัด					
1. ท่านคิดว่าฐานะทางสังคมของหัวหน้าพรรคการเมืองมีความมั่นคง	+1	+1	+1	3	1
2. ผลงานของพรรคการเมืองที่เคย	+1	+1	+1	3	1
3. นโยบายของพรรคหลากหลายและครอบคลุมปัญหาของประชาชน	+1	+1	+1	3	1
4. ท่านคิดว่าสมาชิกพรรคส่วนใหญ่เป็นบุคคลที่ตนรู้จัก	+1	+1	+1	3	1
5. การให้คำมั่นสัญญา	+1	+1	+1	3	1
ด้านระดับการเลือกตั้ง (การให้ลำดับความสำคัญ)					
1. การเลือกตั้งระดับหมู่บ้าน (กรรมการหมู่บ้าน, ผู้ใหญ่บ้าน, สมาชิกสภาท้องถิ่น)	+1	+1	+1	3	1
2. การเลือกตั้งระดับตำบล (ผู้บริหารท้องถิ่น/สมาชิก อบต., นายก อบต.)	+1	+1	+1	3	1
3. การเลือกตั้งระดับอำเภอ (สมาชิกสภาเทศบาล)	+1	+1	+1	3	1
4. การเลือกตั้งระดับจังหวัด (สมาชิกสภาจังหวัด, สมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัด, นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด)	+1	+1	+1	3	1
5. การเลือกตั้งระดับชาติ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร, สมาชิกวุฒิสภา)	+1	+1	+1	3	1

หมายเหตุ

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 รศ.สมเกียรติ ดันสกุล อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 เรือโท ศศ. ดร.อนันต์ ใจสมุทร อาจารย์พิเศษมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3 นายสุรณ พรหมพฤกษ์ รองผู้อำนวยการกลุ่มกิจการนักเรียน โรงเรียนไชยวิทยา

ภาคผนวก ช

ตารางประมาณค่าขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครซี่และมอร์แกน
(Krejcie and Morgan)

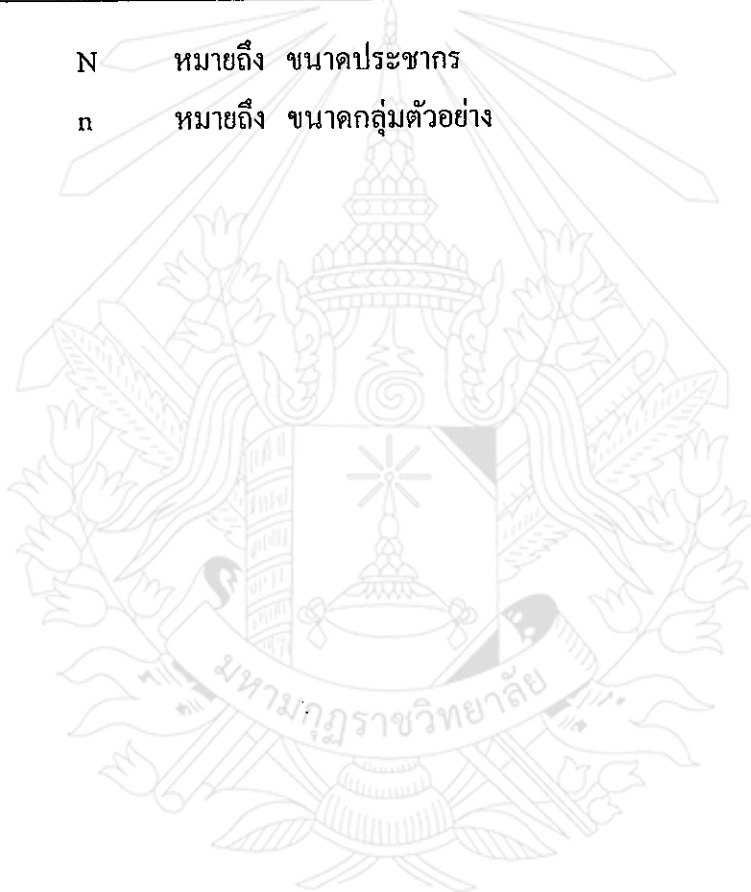
ค่าขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan)

ตารางประมาณค่าขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan)

จำนวน ประชากร	จำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง	จำนวน ประชากร	จำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง	จำนวน ประชากร	จำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง
10	10	220	140	1,200	291
15	14	230	144	1,300	297
20	19	240	148	1,400	302
25	24	250	152	1,500	306
30	28	260	155	1,600	310
35	32	270	159	1,700	313
40	36	280	162	1,800	317
45	40	290	165	1,900	320
50	44	300	169	2,000	322
55	48	320	175	2,200	327
60	52	340	181	2,400	331
65	56	360	186	2,600	335
70	59	380	191	2,800	338
75	63	400	196	3,000	341
80	66	420	201	3,500	346
85	70	440	205	4,000	351
90	73	460	210	4,500	354
95	76	480	214	5,000	357
100	80	500	217	6,000	361
110	86	550	226	7,000	364
120	92	600	234	8,000	367
130	97	650	242	9,000	368
140	103	700	248	10,000	370

จำนวน ประชากร	จำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง	จำนวน ประชากร	จำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง	จำนวน ประชากร	จำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง
150	108	750	254	15,000	375
160	113	800	260	20,000	377
170	118	850	265	30,000	379
180	123	900	269	40,000	380
190	127	950	274	50,000	381
200	132	1,000	278	75,000	382

หมายเหตุ N หมายถึง ขนาดประชากร
n หมายถึง ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

ประวัติผู้วิจัย

- ชื่อ-สกุล : นางสาววราภรณ์ อินทร์ทรัพย์
- วัน เดือน ปี เกิด : วันที่ 22 พฤศจิกายน 2528
- สถานที่อยู่ปัจจุบัน : เลขที่ 109/2 หมู่ 1 ตำบล โมถ้าย
อำเภอ ไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี
- การศึกษา**
- พ.ศ. 2549 : สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
(สาขาคุณกรรม ศาสตร์) วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุราษฎร์ธานี
- พ.ศ. 2551 : ปริญญาตรี บริหารธุรกิจบัณฑิต (สาขาการจัดการทั่วไป)
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
- ประสบการณ์การทำงาน**
- พ.ศ. 2551 : ลูกจ้างองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี
: เลขานุการบริษัทเอไอเอ สำนักงานคุณสุวลักษณ์
อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี
- พ.ศ. 2552-ปัจจุบัน : เจ้าหน้าที่ธุรการ
โรงเรียน ไชยาวิทยา
ตำบลตลาดไชยา อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี